

ZÁKLADNÍ TENDENCE DEMOGRAFICKÉHO, SOCIÁLNÍHO A EKONOMICKÉHO VÝVOJE JIHOČESKÉHO KRAJE - 2015

Regionální statistiky

České Budějovice, 31. 8. 2016

Kód publikace: 330127-16

Č. j.: 100 / 2016 – 73

Zpracoval: Krajská správa Českého statistického úřadu v Českých Budějovicích

Ředitel odboru: Jana Sedláčková

Kontaktní osoba: Irena Votrubová, e-mail: irena.votrubova@czso.cz

Zajímají Vás nejnovější údaje o inflaci, HDP, obyvatelstvu, průměrných mzdách a mnohé další? Najdete je na stránkách ČSÚ: www.czso.cz

KONTAKTY V ÚSTŘEDÍ

Český statistický úřad | Na padesátém 81, 100 82 Praha 10, tel.: 274 051 111 | www.czso.cz

Oddělení informačních služeb | tel.: 274 052 648, 274 052 304, 274 052 451 | e-mail: infoservis@czso.cz

Prodejna publikací ČSÚ | tel.: 274 052 361 | e-mail: prodejna@czso.cz

Evropská data (ESDS), mezinárodní srovnání | tel.: 274 052 347, 274 052 757 | e-mail: esds@czso.cz

Ústřední statistická knihovna | tel.: 274 052 361 | e-mail: knihovna@czso.cz

INFORMAČNÍ SLUŽBY V REGIONECH

Hl. m. Praha | Na padesátém 81, 100 82 Praha 10, tel.: 274 052 673, 274 054 223
e-mail: infoservispraha@czso.cz | www.praha.czso.cz

Středočeský kraj | Na padesátém 81, 100 82 Praha 10, tel.: 274 054 175
e-mail: infoservisstc@czso.cz | www.stredocesky.czso.cz

České Budějovice | Žižkova 1, 370 77 České Budějovice, tel.: 386 718 440
e-mail: infoserviscb@czso.cz | www.cbudejovice.czso.cz

Plzeň | Slovanská alej 36, 326 64 Plzeň, tel.: 377 612 108, 377 612 249
e-mail: infoservisplzen@czso.cz | www.plzen.czso.cz

Karlovy Vary | Sportovní 28, 360 01 Karlovy Vary, tel.: 353 114 529, 353 114 525
e-mail: infoserviskv@czso.cz | www.kvary.czso.cz

Ústí nad Labem | Špálova 2684, 400 11 Ústí nad Labem, tel.: 472 706 176, 472 706 121
e-mail: infoservisul@czso.cz | www.ustinadlabem.czso.cz

Liberec | Nám. Dr. Edvarda Beneše 585/26, 460 01 Liberec 1, tel.: 485 238 811
e-mail: infoservislbc@czso.cz | www.liberec.czso.cz

Hradec Králové | Myslivečkova 914, 500 03 Hradec Králové 3, tel.: 495 762 322, 495 762 317
e-mail: infoservishk@czso.cz | www.hradeckralove.czso.cz

Pardubice | V Ráji 872, 531 53 Pardubice, tel.: 466 743 480, 466 743 418
e-mail: infoservispa@czso.cz | www.pardubice.czso.cz

Jihlava | Ke Skalce 30, 586 01 Jihlava, tel.: 567 109 062, 567 109 080
e-mail: infoservisvys@czso.cz | www.jihlava.czso.cz

Brno | Jezuitská 2, 601 59 Brno, tel.: 542 528 115, 542 528 200
e-mail: infoservisbrno@czso.cz | www.brno.czso.cz

Olomouc | Jeremenkova 1142/42, 772 11 Olomouc, tel.: 585 731 516, 585 731 509
e-mail: infoservisolom@czso.cz | www.olomouc.czso.cz

Zlín | tř. Tomáše Bati 1565, 761 76 Zlín, tel.: 577 004 931, 577 004 935
e-mail: infoservis-zl@czso.cz | www.zlin.czso.cz

Ostrava | Repinova 17, 702 03 Ostrava, tel.: 595 131 230, 595 131 232
e-mail: infoservis_ov@czso.cz | www.ostrava.czso.cz

Obsah

Úvod.....	4
Shrnutí hlavních poznatků	5
1. Demografický vývoj.....	7
2. Sociální vývoj.....	18
3. Ekonomický vývoj	29
4. Životní prostředí.....	44
5. Mezikrajské srovnání	54
Tabulková příloha	63
Tab. 1.1 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – demografický vývoj	64
Tab. 1.2 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – sociální vývoj	65
Tab. 1.3 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – ekonomický vývoj	66
Tab. 1.4 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – životní prostředí	67
Tab. 2.1 Dlouhodobý vývoj Jihočeského kraje v letech 2000–2015.....	68
Tab. 3.1 Vybrané ukazatele za Jihočeský kraj – demografický vývoj	70
Tab. 3.2 Vybrané ukazatele za Jihočeský kraj – sociální vývoj.....	71
Tab. 3.3 Vybrané ukazatele za Jihočeský kraj – ekonomický vývoj	74
Tab. 3.4 Vybrané ukazatele za Jihočeský kraj – životní prostředí.....	76
Tab. 4.1 Vybrané ukazatele podle okresů Jihočeského kraje v roce 2010 a 2015	77

Úvod

Předkládaný materiál je analytickým obrazem vybraných tendencí demografického, sociálního, ekonomického a environmentálního vývoje Jihočeského kraje v roce 2015, s návazností na vývoj v předchozích letech (zpravidla od roku 2010). Zahrnuje oblasti, kde můžeme vývoj kvantifikovat pomocí statistických ukazatelů, přičemž klademe důraz na jevy v kraji významné.

V textu posuzujeme vývoj na území kraje i vývoj ve srovnání s ostatními kraji České republiky. Zařadili jsme také samostatnou kapitolu s mezikrajským srovnáním. Vzhledem k systému postupného zpracování dat zatím nemáme k dispozici kompletní údaje za rok 2015. Proto můžeme v některých oblastech (především makroekonomika) zpracovat hodnocení pouze do roku 2014, v dalších oblastech jsou údaje za rok 2015 zatím pouze předběžné a budou se postupně zpřesňovat.

Obdobné materiály byly zpracovány ve všech krajích České republiky. Také tabulková část má sjednocený obsah, aby byla uživatelům usnadněna možnost srovnání vývoje v jednotlivých krajích. Nově je v ní zařazen dlouhodobý pohled na vývoj vybraných ukazatelů od roku 2000, tedy od vzniku krajů jako územně samosprávných celků. Tabulková příloha analýzy může obsahovat pouze omezený počet statistických ukazatelů. Širší rozsah informací v podrobnějším územním členění můžete najít ve veřejné databázi ČSÚ na adrese vdb.czso.cz nebo můžete kontaktovat pracoviště informačních služeb na krajské správě ČSÚ.

Aktuální údaje průběžně zveřejňujeme na internetové adrese www.cbudejovice.czso.cz. Komplexní pohled na vývoj v kraji poskytuje Statistická ročenka Jihočeského kraje pravidelně vydávaná v průběhu měsíce prosince. Přehled vybraných ukazatelů o krátkodobém vývoji regionu nabízí Statistický bulletin Jihočeského kraje, který vždy vychází 95. den po skončení příslušného čtvrtletí.

* * *

Čárka (-) v tabulce na místě čísla značí, že se jev nevyskytoval.

Tečka (.) na místě čísla značí, že údaj není k dispozici nebo je nespolehlivý.

Křížek (x) značí, že zápis není možný z logických důvodů.

Nula (0) se v tabulce používá pro označení číselných údajů menších než polovina zvolené měřicí jednotky.

Zkratka „i.d.“ v tabulce nahrazuje individuální údaj, který nelze zveřejnit. Výpočty v tabulkách jsou prováděny z nezaokrouhlených údajů (včetně součtů).

Publikované údaje jsou platné k 22. 8. 2016. Zpřesňují údaje publikované již dříve, ale mohou být ještě dále upřesňovány.

Pokud není uveden zdroj, jsou uveřejněny údaje ze statistických zjišťování ČSÚ.

Shrnutí hlavních poznatků

Demografický vývoj

- Hustota zalidnění je nejnižší mezi kraji ČR, významný je však rozdíl mezi vnitrozemskou a příhraniční částí kraje.
- V rámci ČR je nadprůměrný podíl počtu malých obcí, ale více než 63,8 % obyvatel kraje žije ve městech; podíl městského obyvatelstva se však postupně snižuje vlivem pokračujícího procesu suburbanizace.
- V roce 2015 byl zaznamenán kladný přírůstek počtu obyvatel kraje v důsledku vyššího počtu přistěhovaných osob, přirozená měna byla v záporných hodnotách.
- Migrační saldo bylo nejvyšší od roku 2008 a plně zajistilo zvýšení počtu obyvatel kraje; zvýšilo se i kladné saldo zahraniční migrace.
- Cizinci (bez azylantů) se na obyvatelstvu kraje podíleli 2,6 %.
- Stále trvá trend odkládání mateřství do pozdějšího věku, porodnost meziročně vzrostla a poprvé se snížil podíl dětí narozených mimo manželství.
- Úmrtnost v roce 2015 dále rostla a byla nejvyšší za posledních 20 let. Nejčastější příčinou úmrtí byly nemoci oběhové soustavy - 42,2 % (především ischemické choroby srdeční).
- Obyvatelstvo kraje nadále stárne, od roku 2007 je v kraji méně dětí do 15 let než seniorů ve věku 65 a více let. Průměrný věk obyvatel kraje byl 42,1 roku. Dlouhodobě se zvyšuje naděje dožití.
- Sňatečnost se meziročně zvýšila, naopak rozvodovost měla druhou nejnižší hodnotu za posledních 20 let. V dlouhodobém horizontu byla také potratovost v roce 2015 nejnižší.

Sociální vývoj

- Pracovní sílu v Jihočeském kraji v roce 2015 tvořilo 316,0 tisíc osob, meziročně se objem pracovní síly snížil o 3,3 tisíc (roční průměr z výsledků VŠPS).
- Míra ekonomické aktivity obyvatelstva kraje se snížila o 0,6 procentního bodu oproti roku 2014.
- V roce 2015 byl v Jihočeském kraji zaznamenán v porovnání s minulým rokem vyšší podíl zaměstnaných v primárním a sekundárním sektoru, naopak podíl v terciárním sektoru meziročně poklesl.
- Výraznou část pracujících tvořily z 82,7 % osoby v zaměstnaneckém postavení. Nejvyšší meziroční pokles v roce 2015 se v kraji projevil ve skupině pracujících na vlastní účet, naopak podíl zaměstnavatelů se zvýšil.
- Obecná míra nezaměstnanosti (roční průměr) se v roce 2015 v Jihočeském kraji snížila; meziroční snížení se týkalo i celé České republiky.
- K 31. 12. 2015 byl v Jihočeském kraji podíl nezaměstnaných osob podle údajů MPSV 5,1 %, v porovnání s minulým rokem došlo ke snížení; k dispozici bylo 6 867 volných pracovních míst.
- Jihočeské úřady práce koncem roku 2015 evidovaly 22,6 tisíc nezaměstnaných osob; k příznivé situaci na trhu práce přispěly sezónní práce.
- Průměrná měsíční mzda dosáhla podle Výběrového šetření mezd v roce 2015 v Jihočeském kraji 25 246 Kč. Medián mezd činil 22 697 Kč.
- V Jihočeském kraji pobíralo na konci roku 2015 některý z důchodů necelých 177 tisíc osob. Z celkového počtu osob pobírajících důchod tvořily tři pětiny osoby pobírající starobní důchod (60,6 %) a další pětinu osoby pobírající vdovský a vdovecký důchod (22,9 %).
- Výdaje na dávky nemocenského pojištění se v porovnání s minulým rokem v kraji navýšily. Zvýšil se počet nemocensky pojištěných osob i počet nově hlášených případů pracovní neschopnosti. Snížila se však průměrná délka trvání pracovní neschopnosti.
- V České republice pokračoval trend nárůstu počtu tříd a žáků v mateřských a základních školách, který kopíroval demografický vývoj. V Jihočeském kraji však v roce 2015 došlo ke snížení počtu žáků na všech typech škol s výjimkou základních, ve kterých naopak žáci přibývali.

- Kriminalita v Jihočeském kraji je nejnižší od roku 1991, od roku 2010 se však zvyšuje dopravní nehodovost.

Ekonomický vývoj

- Hospodářský vývoj v roce 2014 ukončil období recese. Regionální HDP v s. c. v Jihočeském kraji vzrostl o 1,1 %, ale vlivem vývoje předchozích let za úrovní roku 2008 zaostal.
- V roce 2014 se podíl kraje na HDP České republiky snížil na 5,1 %. Hodnotou HDP na 1 obyvatele se kraj zařadil na sedmé místo mezi kraji.
- Ve struktuře hrubé přidané hodnoty se po roce 2008 zvyšoval podíl primárního sektoru a klesal podíl terciéru. Jihočeský kraj měl od roku 2012 nejvyšší podíl stavebnictví na HPH mezi kraji.
- Míra investic se v době recese snižovala a v roce 2012 byla vůbec nejnižší v historii. V roce 2013 vzrostla, v mezikrajském srovnání byla čtvrtá nejvyšší.
- Výdaje na výzkum a vývoj se zvyšovaly až do roku 2012. Od roku 2013 však klesaly. Jejich podíl na HDP se snížil na 1,1 % v roce 2014 a byl mezi kraji pátý nejnižší.
- V roce 2015 se do registru ekonomických subjektů zaevidovalo 5 tis. nových subjektů, především živnostníků, společností s ručením omezeným a zemědělských podnikatelů – fyzických osob.
- Sklizeň obilovin a řepky byla v roce 2015 nadprůměrná ve srovnání s desetiletým průměrem, ale brambory se neurodily, jejich sklizeň byla nejhorší od roku 1990. V živočišné výrobě pokračoval trend z minulých let – redukce chovu prasat a naopak rozšiřování chovu ovcí, koz a koní.
- Tržby velkých průmyslových podniků od roku 2013 rostly. Zvyšovala se orientace průmyslu na přímý vývoz – v roce 2015 tvořil 73 % z tržeb z průmyslové činnosti.
- Stavební práce provedené stavebními podniky kraje s 20 a více zaměstnanci v letech 2013 až 2015 rostly a na objemu „S“ v ČR se podílely 8 %. Při stavbách na území kraje byl v roce 2015 proveden největší objem prací za posledních 15 let s podílem na ČR 9 %. Klesal podíl prací pro veřejné zadavatele.
- Přes oživení ekonomiky v kraji pokračoval pokles bytové výstavby. Počet zahájených a dokončených bytů byl nejnižší od roku 2000. Mezi byty tradičně převládaly byty v rodinných domech. Bytová výstavba se koncentrovala především do velkých měst a jejich okolí, stavělo se i v rekreačních oblastech.
- Rok 2015 přinesl vynikající výsledky ve výkonech hromadných ubytovacích zařízení. Počet ubytovaných hostů se meziročně zvýšil o 10 %, v letních měsících o 20 %. Mezi zahraničními hosty přibývalo hostů z Asie – Číny, Tchaj-wanu a Jižní Koreje.

Životní prostředí

- Pokračuje trend snižování podílu zemědělské půdy. Plocha ekologicky obhospodařované půdy byla nejvyšší ze všech krajů Česka.
- V druhové skladbě lesa převažují jehličnany, zejména smrk. Zásluhou nahodilé těžby v roce 2015 se zvýšila těžba dřeva.
- Téměř 91 % obyvatel kraje bylo napojeno na veřejný vodovod. Na kanalizační síť bylo napojeno více než 86 % obyvatel.
- Znečištění ovzduší zůstává v kraji dlouhodobě podprůměrné.
- Od roku 2011 roste produkce komunálního odpadu v kraji, na jednoho obyvatele připadalo 325 kg odpadu.
- Celkové vklady do ochrany životního prostředí v kraji dosáhly v roce 2014 částky 4,1 mld. Kč.

1. Demografický vývoj

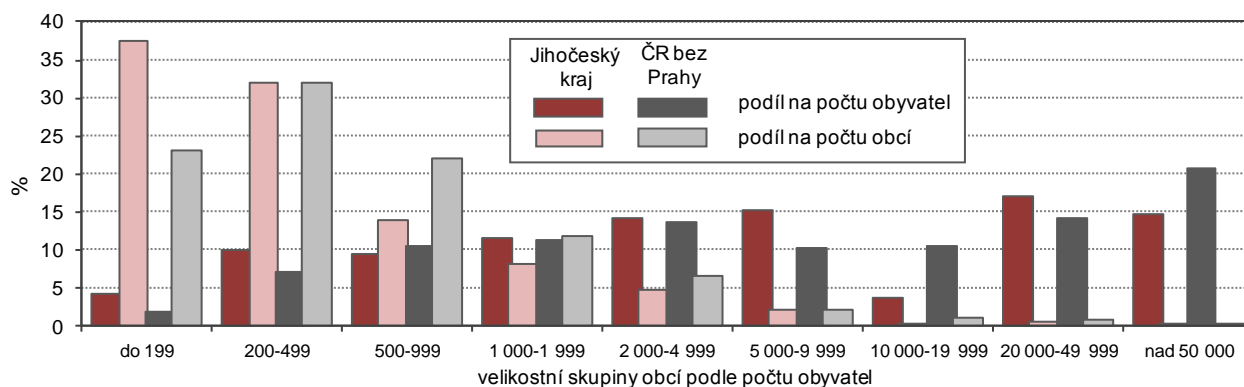
Jihočeský kraj má nejnižší hustotu zalidnění v ČR ...

Jihočeský kraj rozlohou 10 tis. km² představuje 12,8 % území České republiky, ale na obyvatelstvu ČR se podílí pouze 6 %. Mezi kraji ČR má nejnižší hustotu zalidnění (63,4 obyvatel na km²) a jeho dva okresy Prachatice a Český Krumlov mají nejnižší hustotu zalidnění mezi všemi okresy České republiky (do 38 obyvatel na km²). V kraji bylo od roku 1994 do konce roku 2015 celkem 623 obcí, k 1. lednu 2016 vznikla v souvislosti s optimalizací vojenských újezdů nová obec Polná na Šumavě. Katastrální území jihočeského vojenského újezdu Boletice bylo zmenšeno o území obce Polná na Šumavě a další části výměry vojenského újezdu byly přičleněny k jiným obcím okresu Český Krumlov a Prachatice.

... a poměrně rozdrobenou sídelní strukturu.

Sídelní struktura kraje je rozdrobená, což dokládá existence 1 983 částí obcí (k 1. lednu 2016 – 1 989) a jednak výrazně nadprůměrný podíl nejmenších obcí. Do 200 obyvatel má 37,6 % jihočeských obcí (druhý nejvyšší podíl mezi kraji), žijí v nich však pouze 4,2 % obyvatelstva kraje. Ve městech v kategorii 20 tis. až 50 tis. obyvatel žije na území kraje nejvyšší podíl obyvatel (17,1 %).

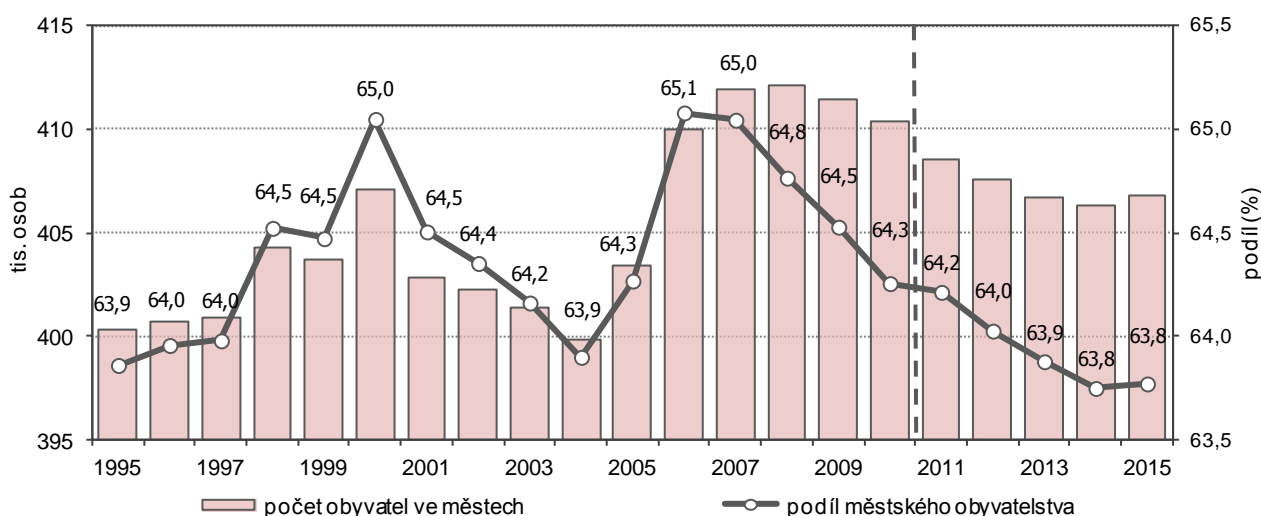
Graf 1.1 Sídelní struktura obcí Jihočeského kraje a České republiky (bez Prahy) k 31. 12. 2015

Podíl městského obyvatelstva se mírně snižuje.

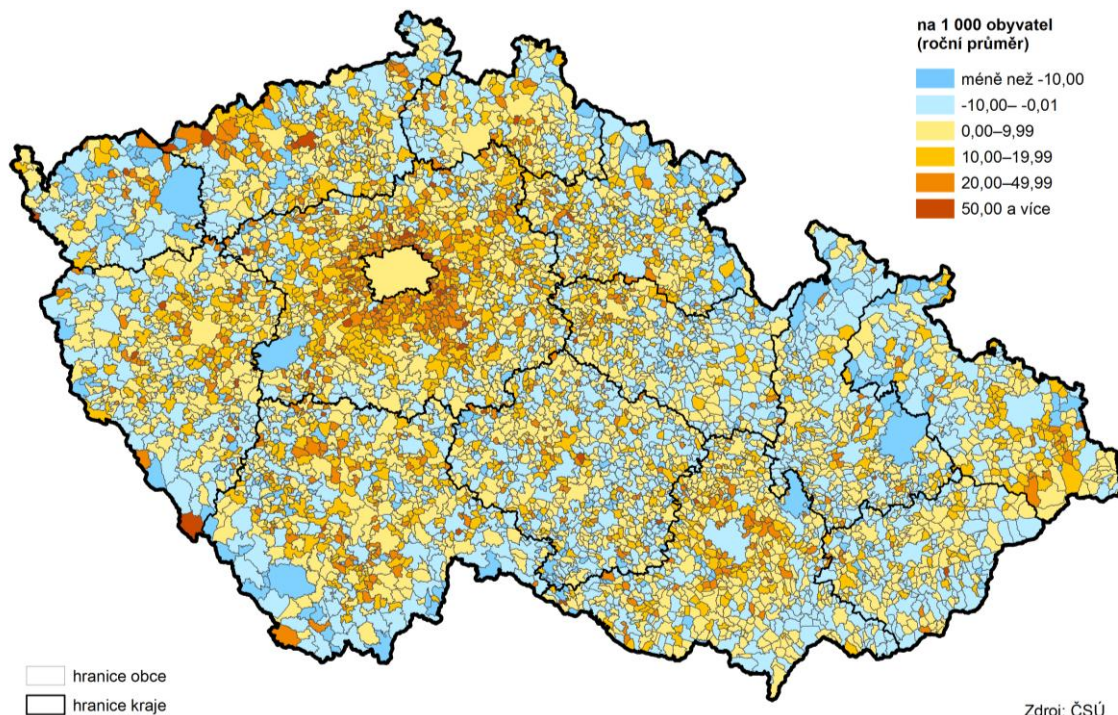
Od roku 2015 je v kraji celkem 55 měst, ve kterých žije 63,8 % obyvatel kraje. Podíl městského obyvatelstva se během posledních let na území kraje mírně snižuje a nezvýšil se ani proti předchozímu roku, přestože se mezi města nově zařadilo město Bělčice. Mezi městy je velké rozpětí v počtu obyvatel; od Rožmberka nad Vltavou s 350 obyvateli koncem roku po České Budějovice s 93,5 tis. obyvateli.

Graf 1.2 Počet obyvatel ve městech a podíl městského obyvatelstva v Jihočeském kraji

Pozn.: v roce 2011 data navazují na výsledky SLDB 2011 podle místa trvalého pobytu

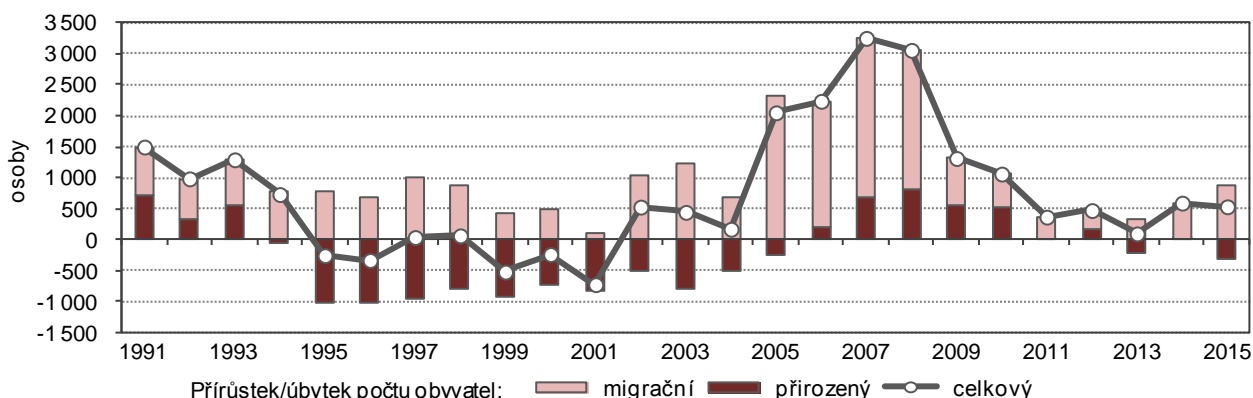
Ktg 1.1 Přírůstek/úbytek počtu obyvatel stěhováním v obcích v letech 2010 až 2015

Změny v sídelní struktuře vlivem procesu suburbanizace.

V Jihočeském kraji je tento proces konkretizován stěhováním obyvatel z měst, především okresních měst a krajského města, do obcí v jejich blízkosti. Výjimku mezi okresními městy představuje Písek, ve kterém se počet obyvatel stěhováním za uplynulých 6 let mírně zvýšil. Také do dalších měst např. do Bavorova, Plané nad Lužnicí a Chýnova se lidé v minulých letech stěhovali. Zvyšování počtu obyvatel v dané obci je úměrné příznivé vzdálenosti od většího města a možnosti bytové výstavby. Na druhé straně dochází k vyliďňování jižních okrajových částí kraje v důsledku menších příležitostí na pracovním trhu a špatné dopravní dostupnosti.

Graf 1.3 Meziroční změny počtu obyvatel Jihočeského kraje

Přírůstky počtu obyvatel Jihočeského kraje jsou kladné, ale během let se snižují.

K 31. 12. 2015 žilo v Jihočeském kraji 637 834 obyvatel, z toho 50,7 % žen. Již čtrnáct let se zvyšují počty obyvatel v kraji. Nejvyšší přírůstek obyvatelstva byl zaznamenán v letech 2007 a 2008. V roce 2009 však došlo k jeho významnému snížení, kdy jistě i v souvislosti s nepříznivým vývojem ekonomiky migrační přírůstek klesl a od té doby zůstává na nižších, ale kladných hodnotách.

Hlavním faktorem početních přírůstků obyvatelstva kraje byla migrace.

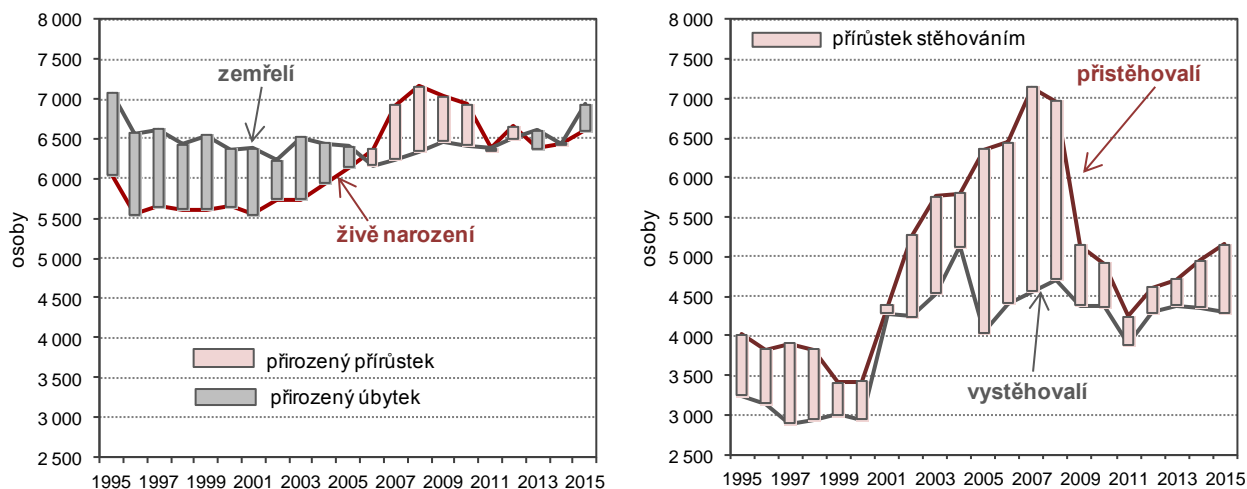
Zatímco v letech 2002 až 2005 byl přírůstek počtu obyvatel kraje zajištěn zcela migrací, v letech 2006 až 2012 k němu přispívala i přirozená měna. Přitom v letech 2009 a 2010 byl vliv přirozené měny srovnatelný s vlivem migrace. V roce 2011 se však již saldo přirozené měny snížilo téměř na nulu, případně v některých letech přešlo do záporných hodnot a od té doby se počet obyvatel kraje zvyšoval jedině díky migraci.

V roce 2015 bylo saldo přirozené měny záporné.

V roce 2015 nad počtem živě narozených převýšil počet zemřelých o 333 osob a záporná přirozená měna tak snížila kladnou hodnotu migrace. Období kladných přírůstků přirozené měny skončilo v roce 2012 a trvalo 7 let. Nejvyšší hodnoty dosáhl přirozený přírůstek v roce 2008, pak se již jeho hodnota spíše snižovala. Kladná hodnota přirozené měny byla v roce 2015 zaznamenána pouze v okresech České Budějovice a Český Krumlov.

Graf 1.4 Pohyb obyvatel v Jihočeském kraji

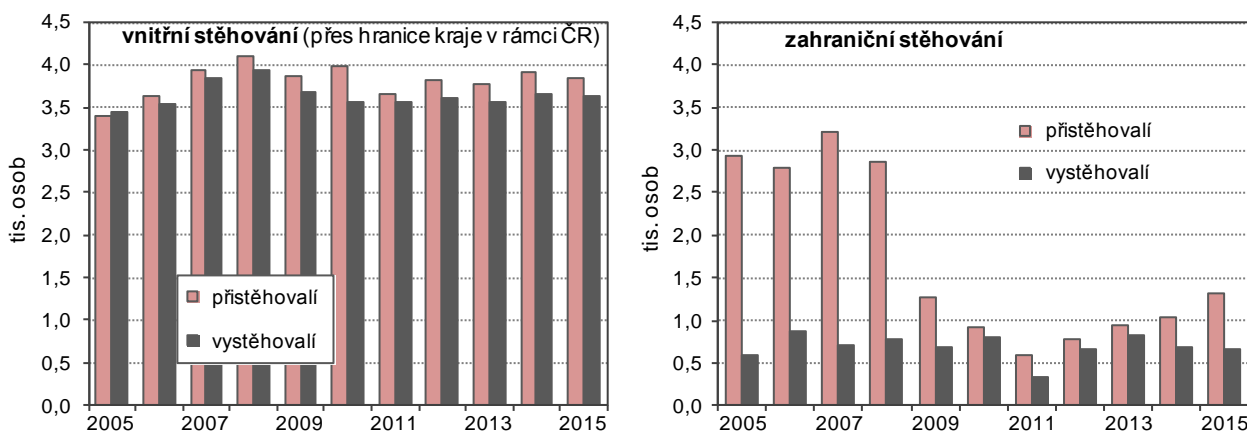
Migrace dlouhodobě zvyšuje počet obyvatel kraje.

Zájem o stěhování se do Jihočeského kraje dlouhodobě přispívá ke zvyšování počtu obyvatel kraje. Přírůstky stěhováním z období let 2005 až 2008, ovlivněné také zahraniční migrací, byly historicky nejvyšší. Od roku 2008 však s poklesem ekonomiky saldo migrace klesalo až do roku 2013. V posledních dvou letech se migrační aktivita mírně zvyšovala. V roce 2015 se do kraje přistěhovalo o 867 osob více, než se z něj odstěhovalo, nicméně v okresech Český Krumlov, Jindřichův Hradec a Prachatice byla migrace v záporných hodnotách. Příznivá úroveň migrace v kraji je způsobena vyššími počty přistěhovalých do okresu České Budějovice.

Objem zahraničního stěhování i saldo zahraniční migrace se proti roku 2014 zvýšilo.

Vyšší počty přistěhovalých osob z ciziny v roce 2015 více než jednou čtvrtinou ovlivňují celkový počet přistěhovalých do Jihočeského kraje a jsou nejvyšší po roce 2008. Naopak počty osob, které se do ciziny z kraje vystěhovaly, se v posledních dvou letech snížily. Saldo zahraniční migrace je v nejvyšších hodnotách od roku 2008 a přispívá tedy k příznivé migrační situaci v kraji.

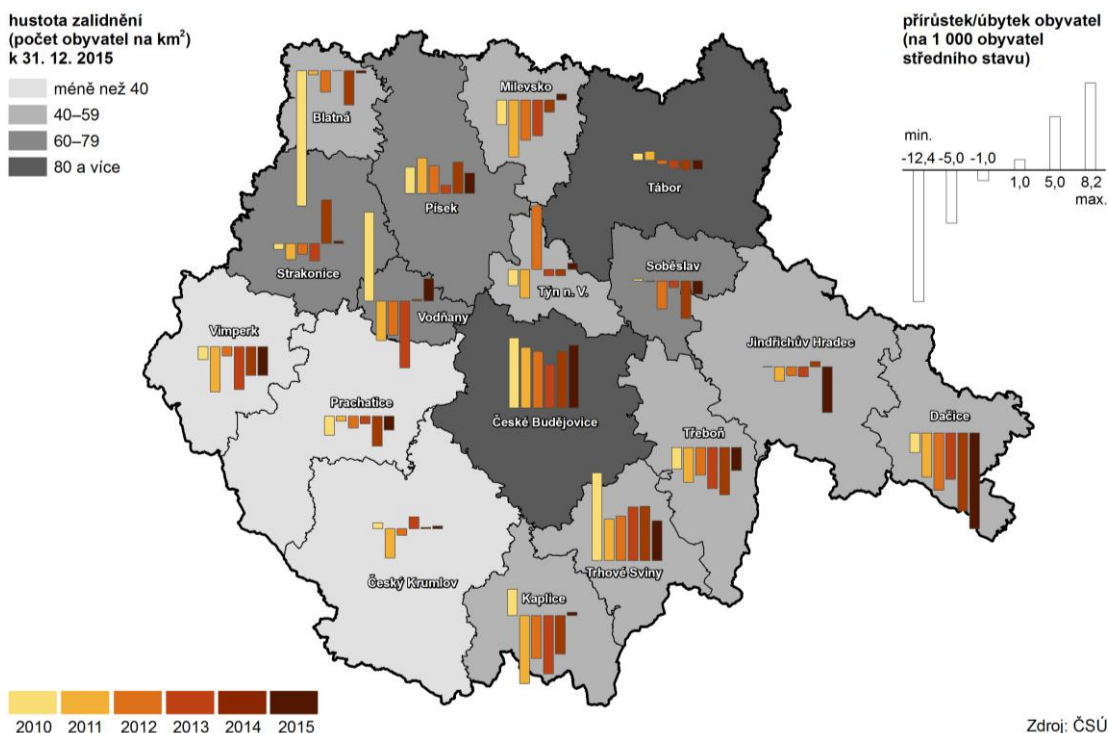
Graf 1.5 Migrace v Jihočeském kraji

Objem vnitřního stěhování naopak lehce poklesl, ale celkové saldo migrace poněkud vzrostlo.

Z jiných krajů ČR se do Jihočeského kraje v roce 2015 přistěhovalo téměř 5,2 tis. obyvatel, odstěhovalo se 4,3 tis. osob. Počty přistěhovalých se dostaly na přibližnou hodnotu roku 2009. Do jiného okresu v rámci Jihočeského kraje se přestěhovalo nejvíce osob během posledních 10 let. Při stěhování uvnitř okresů kraje (mezi obcemi) se stejně jako v předešlých letech stěhovalo zhruba 8 tisíc osob, do změn v počtu obyvatel kraje se však vnitrokrajské stěhování nepromítá.

Ktg 1.2 Pohyb obyvatel ve správních obvodech ORP Jihočeského kraje v letech 2010 až 2015

Přírůstek počtu obyvatel zaznamenaly každým rokem SO ORP Č. Budějovice, Písek a Trhové Sviny, ...

V letech 2010 až 2015 zaznamenávaly každoročně přírůstky počtu obyvatel SO ORP České Budějovice, Písek a Trhové Sviny. V souhrnu za šestileté období byl nepatrný kladný přírůstek obyvatel také v SO ORP Týn nad Vltavou. Uvedené obvody byly v úhrnu uplynulých šesti let migračně aktivní, stěhování bylo rozhodující a někde i jedinou příčinou zvyšování počtu obyvatel. Naopak v SO ORP Český Krumlov, Kaplice a Prachatice kladná přirozená měna snižovala v letech 2010 až 2015 ztrátu ze záporné migrace.

... naopak každoročně ubývá obyvatel na Dačicku.

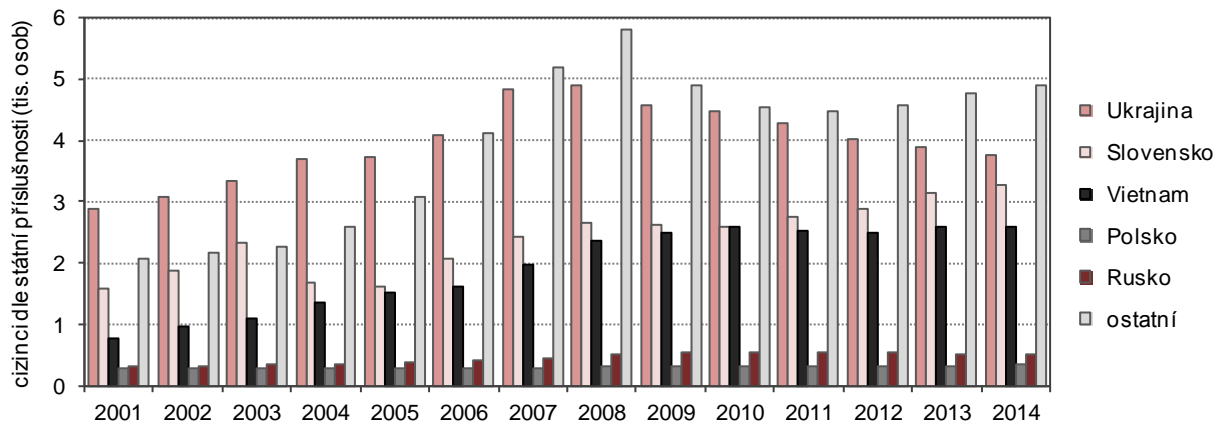
Nejvyšší úbytek obyvatel byl v posledních letech zaznamenán v SO ORP Dačice, kdy příčinou je záporné saldo migrace a v některých letech i přirozený úbytek obyvatelstva. Také v dalších obvodech byl v úhrnu za 6 let zaznamenán hlubší pokles počtu obyvatel; zejména v obvodech Blatná, Třeboň, Kaplice, Vimperk, Milevsko. Úbytek obyvatel v nich způsobila jak ztráta stěhování, tak ztráta ze záporné přirozené měny. Pouze na Kaplicku šlo jednoznačně o úbytek obyvatel stěhování, když výsledek přirozené měny byl dlouhodobě kladný (mezi SO ORP kraje byl v přepočtu na obyvatele nejvyšší).

Cizinci se na obyvatelstvu kraje podíleli 2,6 %.

Počet cizinců (bez azylantů) v kraji se v roce 2015 meziročně zvýšil. V předchozích letech (od roku 2001) se počet cizinců nejprve významně zvyšoval až do zlomového roku 2008, poté pozvolna až do roku 2012 klesal. Od roku 2013 se počty cizinců začaly opět zvyšovat a ke konci roku 2015 žilo na území kraje 16,4 tis. cizinců. Tento počet dosáhl druhé nejvyšší hodnoty během posledních 20 let. Meziročně se počet cizinců zvýšil o 6,7 %. Podíl cizinců na obyvatelstvu (2,6 %) řadí Jihočeský kraj mezi regiony s jejich nižším zastoupením. Nejvyšší podíl cizinců měla Praha (13,5 %) a Karlovarský kraj (6,4 %). Nejméně cizinců žilo ve Zlínském kraji (1,5 %).

Graf 1.6 Cizinci v Jihočeském kraji podle vybraného státního občanství

Pozn: v roce 2015 nejsou počty cizinců podle státního občanství k dispozici

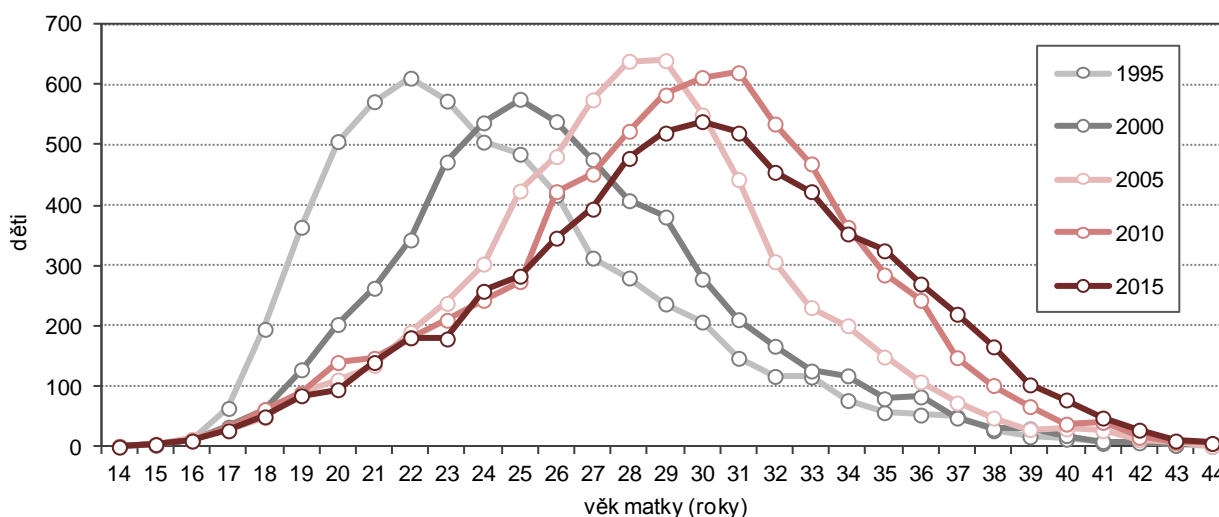
Téměř dvě třetiny cizinců tvoří Ukrajinci, Slováci a Vietnamci.

Údaje o státním občanství cizinců žijících v kraji koncem roku 2015 zatím nebyly k dispozici. Poslední dostupné údaje jsou k 31. 12. 2014. Podle nich 24,4 % cizinců představovali Ukrajinci, ale jejich počty se během let mírně snižují. Slováci byli zastoupeni z 21,3 % a jejich počty se naopak nepatrně zvyšují, Vietnamci jsou zastoupeni z 16,9 % a tento stav se již příliš nemění.

Porodnost meziročně vzrostla.

V roce 2015 se v kraji živě narodilo 6 600 dětí, což představuje porodnost 10,4 ‰. Po roce 2008, kdy dosáhla svého vrcholu (11,3 ‰) v období od roku 1994, porodnost klesala s přechodným zvýšením v roce 2012. V roce 2013 dosáhla stejně jako v roce 2011 nejnižší hodnoty za poslední roky a od té doby opět mírně stoupá. Ve srovnání s celorepublikovým průměrem byla v kraji v posledních deseti letech porodnost nižší (s výjimkou roku 2012), na rozdíl od doby před rokem 2003. V meziokresním srovnání mají nejvyšší porodnost okresy České Budějovice a Český Krumlov, nejnižší pak okres Tábor. Z narozených dětí připadalo 46,9 % na prvorozené, druhorozených bylo 39 % a zbylých více než 14 % připadalo na děti, které se narodily jako třetí a další v pořadí.

Graf 1.7 Živě narozené děti podle věku matky při narození dítěte v Jihočeském kraji

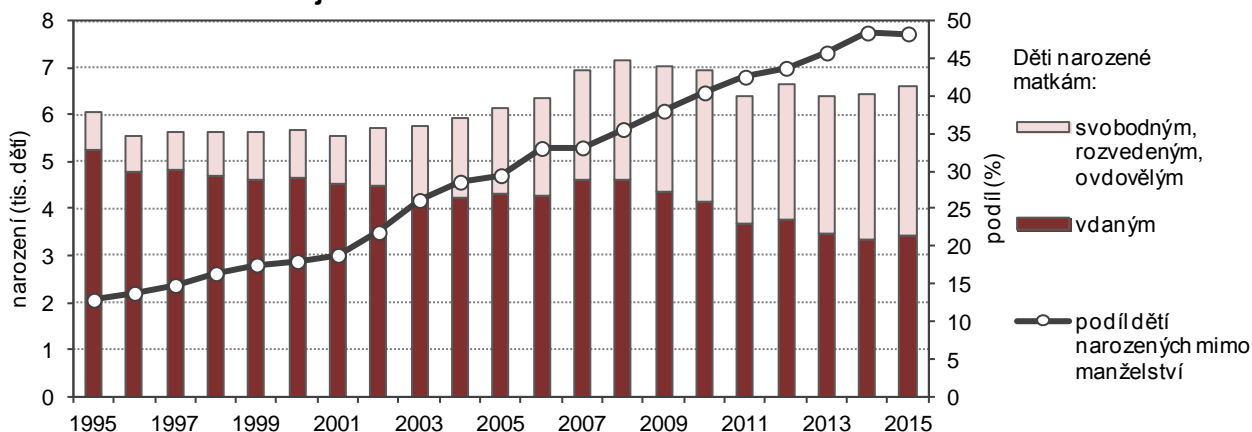
Mateřství je odkládáno do pozdějšího věku.

Stále přetrvává trend odkládání mateřství do pozdějšího věku. Zatímco před dvaceti lety byl nejčtenější věk rodiček 22 let, v roce 2015 se děti nejčastěji rodily ženám ve věku kolem 30 let. V roce 2015 byl průměrný věk matky v ČR 30 let (v kraji 30,4). Matkám při narození prvního dítěte bylo v průměru 28,2 let (v kraji 28,3), přitom před 10 lety byly prvoroďičky o 1,6 roku mladší a v roce 1995 byly mladší o 4,9 roku. V mezikrajském srovnání má nejstarší prvoroďičky Praha (31,1 roku) a nejmladší Ústecký kraj (27,3 roku).

Podíl dětí narozených mimo uzavřená manželství se snížil.

V roce 2015 se poprvé po letech nepatrně snížil podíl dětí narozených mimo manželství¹. Mimo uzavřené manželství se v kraji narodilo 48,3 % dětí, ve srovnání s hodnotou za ČR je to o 0,5 procentního bodu více. Mezi kraji existují v podílu dětí narozených mimo manželství značné rozdíly; v roce 2015 od 40,6 % ve Zlínském kraji po 62,6 % v kraji Karlovarském. V rámci kraje se mimo uzavřené manželství rodí nejvíce dětí v okrese Český Krumlov (54,0 %), nejméně v okrese České Budějovice (44,2 %).

Graf 1.8 Živě narozené děti podle rodinného stavu matky a podíl dětí narozených mimo manželství v Jihočeském kraji

V roce 2015 se těhotné ženy vdávaly častěji než v předchozích pěti letech.

Očekávané narození dítěte není důvodem k uzavření manželství. Toto konstatování lze odvodit z demografického ukazatele „předmanželské koncepce“, který udává, kolik procent živě narozených dětí se narodilo jako první v pořadí vdané matce v nynějším manželství do sedmi měsíců od sňatku. Je to jinými slovy podíl dětí, které jejich rodiče čekali už před svatbou. Zatímco v 80. a v první polovině 90. let tvořil v ČR (a v kraji podobně) podíl těchto dětí víc než polovinu narozených, v roce 2006 byl tento podíl 32,7 % a za 10 let pak jen 28,0 %. Zajímavé je, že v posledních dvou letech se snižující tendence zastavila a těhotné ženy se vdávají o něco častěji.

Úmrtnost meziročně vzrostla, je vyšší než celorepublikový průměr.

Počty zemřelých v kraji se v roce 2015 poměrně hodně zvýšily a byly nejvyšší za posledních 20 let. Početně převýšily počty živě narozených dětí a na území kraje byl tedy zaznamenán přirozený úbytek obyvatelstva. Celkem v roce 2015 zemřelo 6 933 osob, z toho bylo 3 414 žen a 3 519 mužů. Zatímco podíl zemřelých mužů meziročně klesl, podíl zemřelých žen se zvýšil. V přepočtu na 1 tis. obyvatel úmrtnost v roce 2015 činila 10,9 ‰, z toho mužů 11,2 ‰ a žen 10,6 ‰. Za obyvatelstvo celkem, muže i ženy se jedná o nejvyšší úmrtnost během posledních 20 let. Během let byla úmrtnost v kraji nižší než v ČR celkem, v posledních dvou letech je ale o něco vyšší.

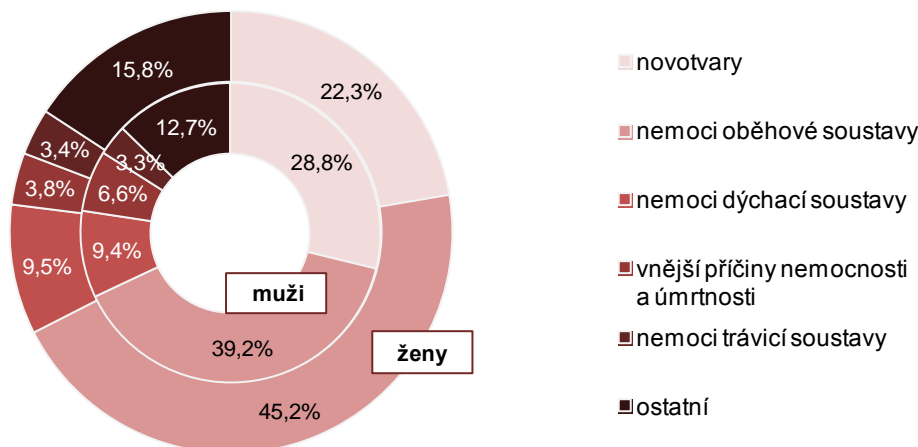
Nejčastější příčinou úmrtí jsou dlouhodobě nemoci oběhové soustavy.

Nejčastější příčinou smrti byly v roce 2015 nemoci oběhové soustavy - 42,2 % úmrtí (především ischemické choroby srdeční), novotvary (25,6 % úmrtí) a nemoci dýchací soustavy (9,4 % úmrtí). Nemoci oběhové soustavy byly příčinou úmrtí podstatně častěji u žen (49,6 % úmrtí) než mužů (39,2 % úmrtí) a naopak novotvary jsou častější příčinou smrti mužů (28,8 % úmrtí, ženy 24,5 % úmrtí). Úmrtí v důsledku problémů s dýchací soustavou jsou častější u žen (10,4 %, muži 9,4 %). Na počtu zemřelých se 81,9 % podílely osoby v poproduktivním věku, 17,6 % osoby v produktivním věku a 0,5 % děti.

¹ Z dostupných údajů ovšem nelze zjistit, kolik z dětí narozených mimo manželství se skutečně narodilo svobodným matkám žijícím v domácnosti bez partnera a kolik jich žije v úplných rodinách bez uzavření sňatku.

Graf 1.9 Struktura zemřelých podle příčiny úmrtí a podle pohlaví v Jihočeském kraji v roce 2015

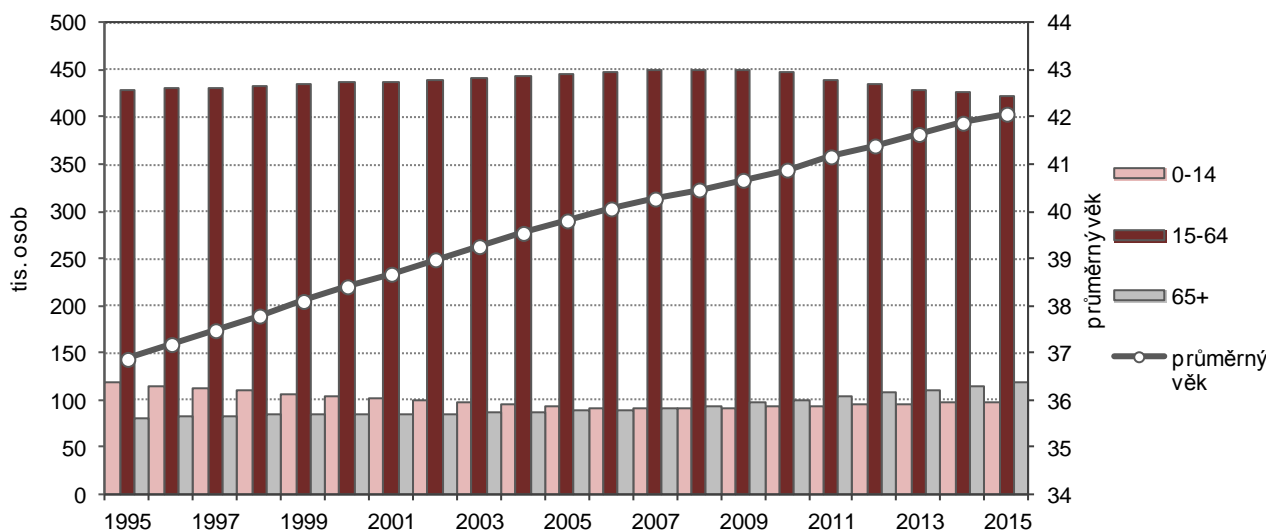
Novorozenecká i kojenecká úmrtnost kolísá podle počtu úmrtí dětí.

Novorozenecká i kojenecká úmrtnost je veličina, kterou velmi ovlivňují počty úmrtí dětí ve věku do 1 roku, případně do 28 dnů, kdy i malý počet těchto událostí výrazně ovlivní hodnotu ukazatele. V roce 2015 zemřelo 21 dětí do 1 roku, z toho bylo 17 novorozenců, což představuje kojeneckou úmrtnost 3,2 ‰ a novorozeneckou úmrtnost 2,6 ‰. V porovnání s průměrem za republiku byla v Jihočeském kraji míra novorozenecké i kojenecké úmrtnosti poněkud vyšší.

V roce 2015 let byla nejvyšší míra porodnosti v okrese České Budějovice, nejvyšší úmrtnost v okrese Strakonice.

Mezi jihočeskými okresy měl v posledních letech nejvyšší míru porodnosti okres České Budějovice (11,2 ‰), nejnižší pak okres Tábor (9,6 ‰). Nejnižší hrubá míra úmrtnosti byla v okrese Český Krumlov (9,7 ‰), kde je naopak druhá nejvyšší porodnost v kraji. Je to dáno větším podílem mladšího obyvatelstva v tomto okrese. Naopak nejvyšší úmrtnost byla zaznamenána v okrese Strakonice (11,6 ‰). Z jihočeských okresů zaznamenaly v roce 2015 kladnou hodnotu salda přirozené změny pouze okresy České Budějovice a Český Krumlov.

Graf 1.10 Věková struktura a průměrný věk obyvatelstva Jihočeského kraje

V průběhu let pokračuje proces stárnutí jihočeské populace.

Koncem roku 2015 průměrný věk obyvatel kraje činil 42,1 let: u žen 43,3 let a u mužů 40,8 let. Průměrně se obyvatelé kraje dožívají vyššího věku než je průměrný věk u populace celé České republiky (ČR 41,9). Průměrný věk Jihočešek je stejný jako průměrný věk žen v celé ČR, muži z jižních Čech byli o 0,4 roku starší. Za uplynulá dvě desetiletí se průměrný věk v kraji zvýšil o téměř 5 let. Stejně jako pro Českou republiku platí i pro Jihočeský kraj, že jeho populace stárne. Proces stárnutí však v kraji probíhá o něco rychleji.

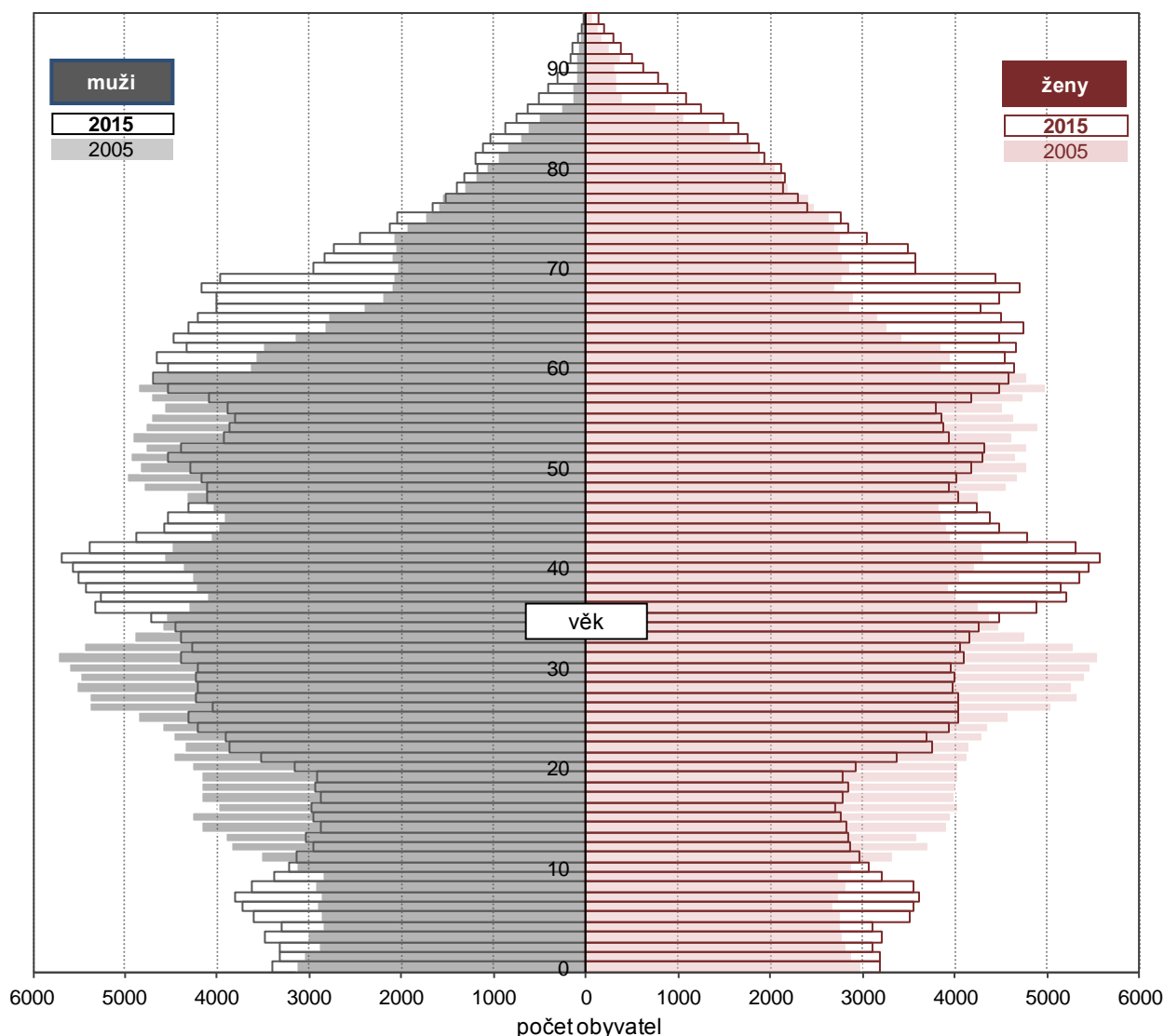
Podíl osob starších 64 let se stále zvyšuje, v posledních letech i na úkor osob v produktivním věku.

Populační stárnutí v průběhu let je způsobeno především snižujícími se počty dětí, kdy nejnižší podíl dětské složky populace byl v kraji zaznamenán v letech 2008 až 2009, od té doby se pak nepatrně zvyšuje (vlivem příznivější porodnosti). V průběhu let se však snižuje i podíl osob v produktivním věku. Samo stárnutí populace je samozřejmě ovlivněno i změnou životního stylu. Lidé se dožívají vyššího věku a úroveň péče o starší obyvatele se neustále zvyšuje. V rámci kraje patří okres Český Krumlov k nejmladším okresům, naopak nejstarší je obyvatelstvo v okrese Písek.

Počty obyvatel určitého věku odráží události posledních 100 let.

Ve věkové struktuře jsou dobře patry události posledních 100 let, které výrazně poznamenaly demografický vývoj na celém území ČR. Silné poválečné ročníky se přibližují k věkové hranici 70 let, generaci tzv. „husákových dětí“ je v průměru kolem 40 let a z dětí z let 2008 až 2009, kdy byla porodnost v novodobé historii nejvyšší, jsou školáci v první nebo druhé třídě.

Graf 1.11 Věkové složení obyvatelstva Jihočeského kraje

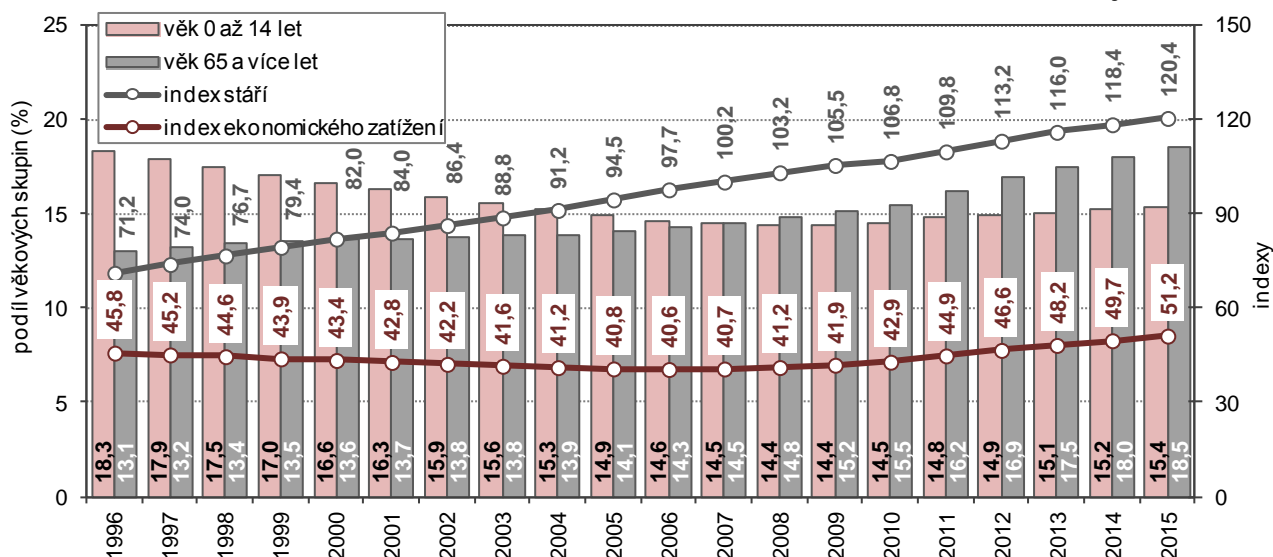

Stárnutí populace je také patrné z hodnoty indexu stáří.

Stárnutí populace se odráží rovněž v indexu stáří; ten vyjadřuje kolik osob ve věku 65 a více let připadá na 100 dětí do 15 let. Před 20 lety byl tento podíl 71,2, za deset let se podíly dětí a osob ve věku 65 a více téměř vyrovnaly a koncem roku 2015 již na 100 dětí připadalo v kraji 120,4 seniorů, to je jen o málo víc než v celé České republice (119,0 seniorů). Pro muže dosahuje index stáří nižších hodnot, poměr chlapců a mužů starších 65 let je vyrovnaný. Naopak v případě žen dosahuje hodnot vyšších - na 100 děvčat připadá 142 seniorek, což je dáno věkovou strukturou obou pohlaví. Ženy se ve větší míře dožívají vyššího věku.

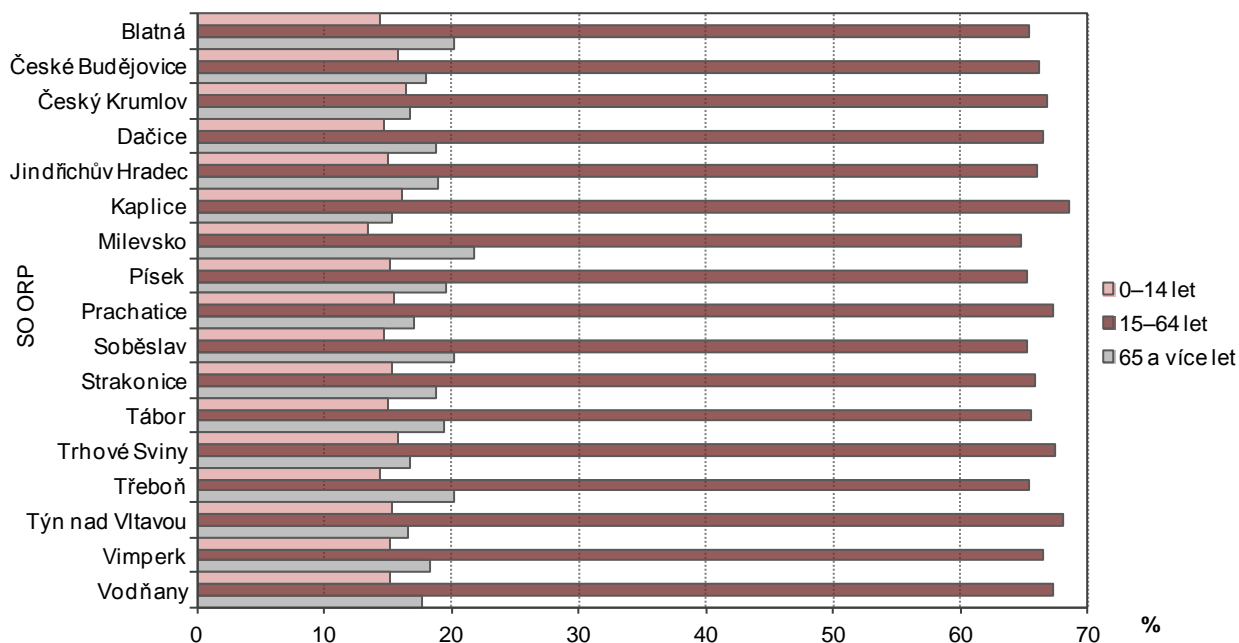
Graf 1.12 Věková struktura, index stáří a index ekonomického zatížení v Jihočeském kraji

Poměr mezi ekonomicky neaktivní a aktivní složkou obyvatelstva se zvyšuje.

Jakou mírou se bude stárnutí obyvatelstva projevovat na daném území, může přiblížit index ekonomického zatížení. Je to poměr mezi ekonomicky neaktivní a aktivní složkou obyvatelstva z pohledu věkové struktury obyvatel, tedy kolik dětí ve věku 0–14 let a osob ve věku 65 a více let připadá na 100 osob ve věku 15–64 let. Čím menší je výsledná hodnota indexu, tím příznivější je poměr mezi ekonomicky neaktivní a aktivní složkou obyvatel z pohledu věkové struktury obyvatel. V roce 2015 měl tento index hodnotu 51,2, před dvaceti lety byl o 5,4 procentního bodu nižší.

Graf 1.13 Věková struktura obyvatelstva v SO ORP k 31. 12. 2015

K nejmladším SO ORP patří Kaplice a Český Krumlov, ...

Z podrobnějšího územního pohledu je patrné, že nejvyšší podíl dětské populace žije na území SO ORP Český Krumlov a Kaplice. Kaplický správní obvod je již jediným obvodem, kde v roce 2015 ještě mírně převažovaly počty dětí nad seniory. To také určuje nejnižší průměrný věk obyvatelstva tohoto území (40,4 roku). Druhý nejnižší průměrný věk je v SO ORP Český Krumlov (40,9 roku).

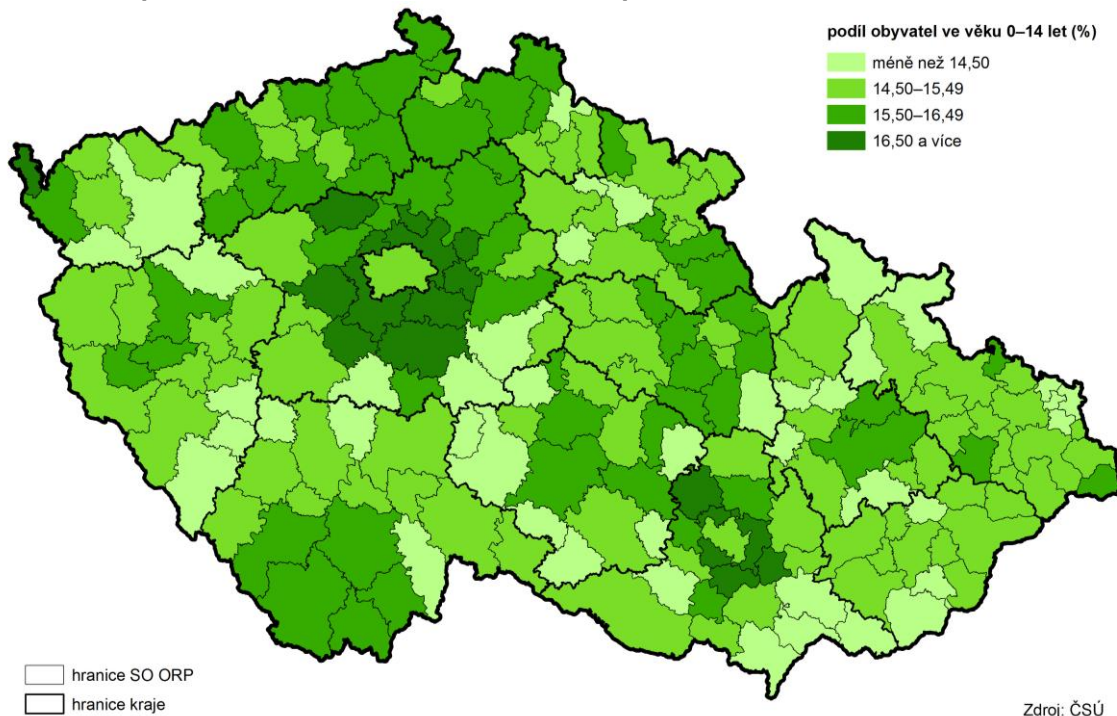
... naopak nejstarší obvody jsou Milevsko a Soběslav.

Naopak nejmenší podíl dětského zastoupení je v obvodech Milevsko, Blatná a Třeboň. Nejvyšší průměrný věk pak je zaznamenán na území SO ORP Milevsko (44,0 roku) a Soběslav (43,2 roku). Nejvyšší podíl osob v produktivním věku žije na území SO ORP Kaplice a Týn nad Vltavou.

Naděje dožití je u Jihočechů nepatrně nižší než je průměr ČR.

Naděje dožití při narození se dlouhodobě zvyšuje. Pro muže narozené v roce 2015 představovala 75,6 let (před 10 lety byla o 1,98 roku nižší), šedesátipětiletý muž bude průměrně žít ještě 15,8 roku. Dívky narozené v roce 2015 budou mít před sebou průměrně 81,5 roku života (před 10 lety byla tato hodnota o 1,96 roku nižší) a 65leté ženy pak ještě 19,2 let života. Naděje dožití je u Jihočechů nepatrně nižší než je průměr ČR, u jihočeských žen je téměř stejná.

Ktg 1.3 Děti ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností k 31. 12. 2015

Sňatečnost lehce stoupá, ...

V roce 2015 bylo v kraji oddáno 2 887 párů. Svůj první sňatek uzavřely více než tři čtvrtiny ženichů i nevěst, téměř 70 % svatebních obřadů bylo pro oba snoubence svobodné. Průměrný věk při prvním sňatku u ženichů činil 31,6 let a u nevěst 29,0 let, případný další sňatek uzavírají muži průměrně ve věku 46,6 let a ženy ve věku 43,2 let.

... zvyšuje se průměrný věk při uzavírání sňatku.

Sňatečnost má v současné době po určitém propadu v roce 2013 lehce stoupající trend. Průměrný věk snoubenců při prvním sňatku sice v roce 2015 proti předchozímu roku nepatrně klesl, dlouhodobě se však zvyšuje – za deset let u ženichů i nevěst přibližně o 2,2 roku. Sňatečnost v kraji se příliš neodlišovala od celorepublikových hodnot, byla jen nepatrně nižší. V relativním pohledu se nejvíce sňatků uzavřelo v okrese Prachatice a naopak nejméně na Jindřichohradecku.

Rozvodovost opět poklesla, poslední dva roky byla nejnižší v dvacetiletém horizontu.

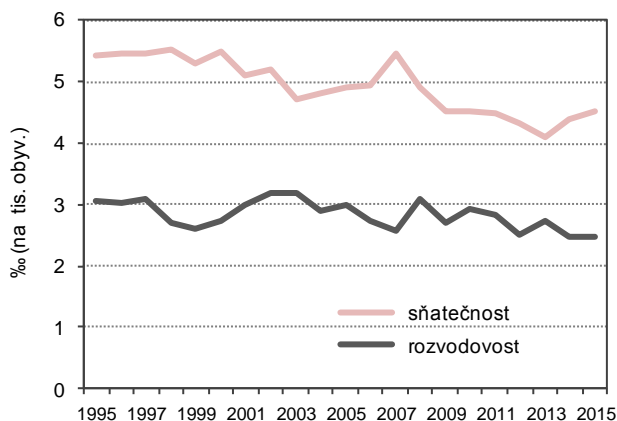
V roce 2015 bylo rozvedeno 1 583 manželství. Tento počet je druhou nejnižší hodnotou v průběhu posledních více než dvaceti let. V 80 % případů šlo o první rozvod manželství. Nejčastěji se rozváděly páry, které spolu žily 15 a více let (42,1 %). Podle počtu dětí šlo nejčastěji o manželství bez nezletilých dětí (39,0 %), z 31,3 % o manželství s jedním nezletilým, z 26,6 % o manželství se dvěma a 3,2 % se třemi a více nezletilými dětmi. Nejčastější příčinou rozpadu manželství je rozdílnost povah, názorů a zájmů (více než 75 %). Rozvodovost (2,48 % - počet rozvodů na 1 000 obyvatel) je v Jihočeském kraji na téměř stejné hodnotě jako průměr ČR a je v posledních 20 letech druhá nejnižší. Nejméně často se lidé rozvádějí v okrese Písek, nejčastěji pak v okrese České Budějovice.

Index rozvodovosti byl meziročně nižší.

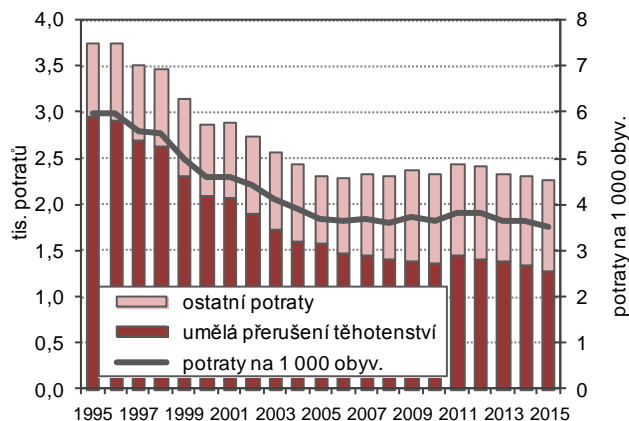
Index rozvodovosti za rok 2015, tedy počet rozvodů uzavřených v roce 2015 k počtu sňatků uzavřených ve stejném roce, je pátý nejnižší v průběhu 20 let a byl na hodnotě 54,8 %. Příznivá situace je ovlivněna vyššími počty uzavřených sňatků a nižším počtem rozvedených manželství.

Graf 1.14 Sňatečnost a rozvodovost v Jihočeském kraji

Graf 1.15 Potraty v Jihočeském kraji

Počet potratů a míra potratovosti byla v kraji nejnižší za posledních dvacet let, ...

Míra potratovosti vyjádřená počtem potratů na tisíc obyvatel v roce 2015 byla nejnižší za posledních dvacet let, nicméně je v posledních pěti letech opět vyšší než republikový průměr. Vývoj tohoto ukazatele za posledních 20 let má stále klesající trend. Celkový počet potratů měl hodnotu 2 252, z toho 39,6 % bylo samovolných potratů. Při pohledu na strukturu potratů v dlouhodobém horizontu klesá počet umělých přerušení těhotenství, zatímco podíly samovolných potratů se v posledních letech mírně zvyšují.

... také index potratovosti byl v nižších hodnotách.

V roce 2015 připadalo v kraji na 100 narozených dětí 33,98 potratů, index potratovosti byl vyšší než průměr ČR. Potratem v současné době končí každé čtvrté těhotenství (25,4 %), zatímco před dvaceti lety to bylo podstatně více (40,2 %).

2. Sociální vývoj

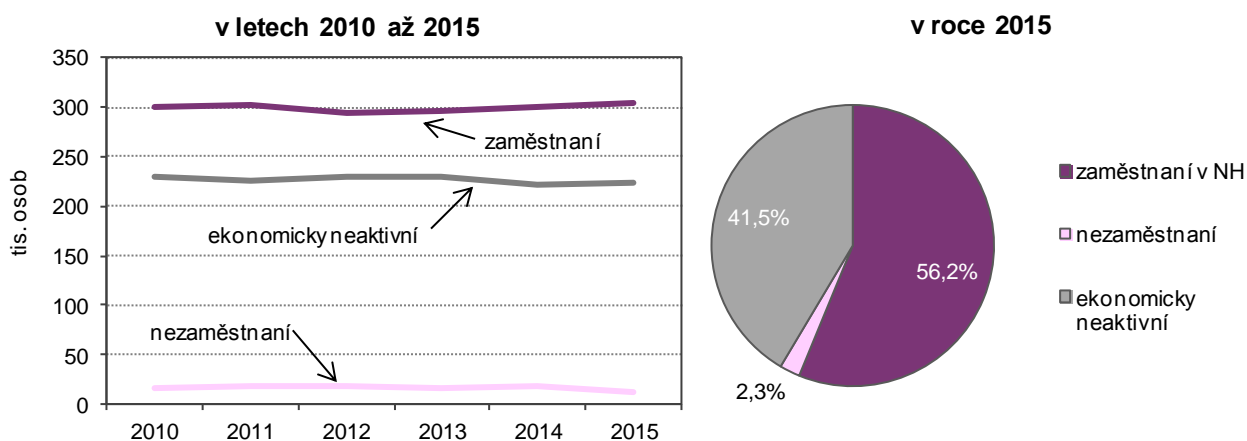
Údaje o ekonomické aktivitě obyvatelstva, míře zaměstnanosti či nezaměstnanosti jsou získávány z Výběrového šetření pracovních sil² (VŠPS).

Počet nezaměstnaných se snížil.

Populaci starší 15 let tvořilo v roce 2015 necelých 540 tisíc osob. Meziročně došlo k poklesu o více než 400 obyvatel; poklesy počtu obyvatel nad 15 let věku lze sledovat od roku 2010. Podle výsledků Výběrového šetření pracovních sil bylo z populace starší 15 let v Jihočeském kraji ekonomicky aktivních 58,5 % a ekonomicky neaktivních 41,5 %. V porovnání s minulým rokem se podíl zaměstnaných v kraji zvýšil o 0,6 procentního bodu, naopak podíl nezaměstnaných klesl o 1,1 procentního bodu. Podíl ekonomicky neaktivních se zvýšil o 0,6 procentního bodu.

Při pohledu na dlouhodobější vývoj lze vypožorovat, že demografické změny ve věkové struktuře ve prospěch vyšších (resp. nejvyšších) věkových kategorií se promítají do rostoucího počtu ekonomicky neaktivních, především důchodců. Meziročně se zvýšil počet ekonomicky neaktivních ve věku 60 a více let o 3,4 tisíce osob. To se promítlo ve snížení pracovní síly o 3,3 tis. osob.

Graf 2.1 Obyvatelstvo starší 15 let podle ekonomického postavení v Jihočeském kraji

Míra ekonomické aktivity se snížila, ...

V důsledku snížení pracovní síly (o 1,0 %) poklesla i míra ekonomické aktivity³ o 0,6 procentního bodu. Její hodnota v kraji dosáhla 58,5 %; celorepublikový průměr v roce 2015 byl 59,4 %. V rámci celorepublikového srovnání nejvyšší míru ekonomické aktivity mělo Hl. město Praha (62,0 %) spolu se Středočeským krajem (61,1 %), nejnižší hodnota byla uvedena v kraji Ústeckém (57,1 %).

... u osob ve věku 60 a více let se však zvyšovala.

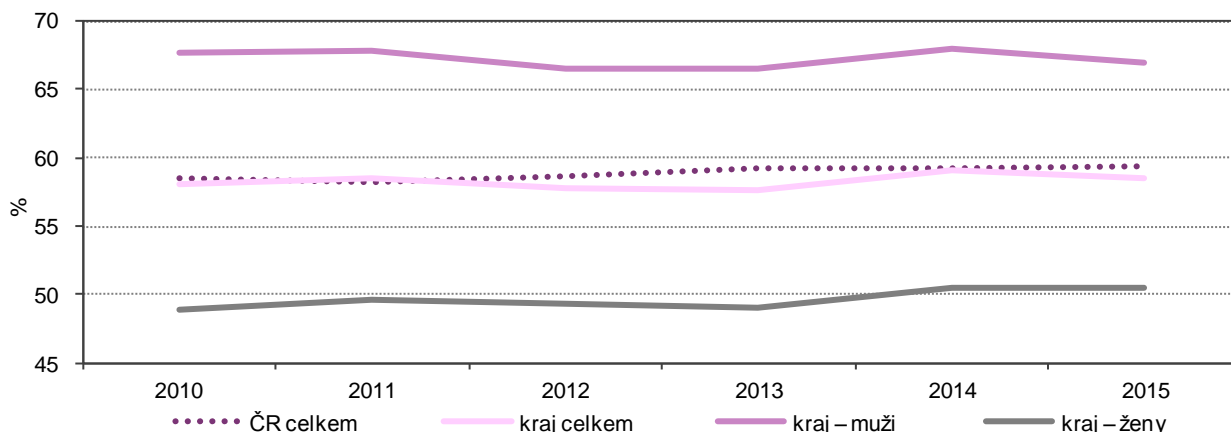
Dlouhodobě dochází k nárůstu počtu obyvatel vyššího věku a současně klesá počet obyvatel v nižších věkových skupinách. Tento faktor má samozřejmě značný vliv i na strukturu obyvatelstva podle ekonomické aktivity. Nejvýraznějším dlouhodobým trendem je nárůst ekonomické aktivity u osob ve věku 60 a více let vlivem prodlužování věku pro odchod do důchodu.

² Výběrové šetření pracovních sil (VŠPS) je organizováno od roku 1993, řídí se definicemi a doporučeními Mezinárodní organizace práce (ILO), respektuje obsahovou náplň celoevropského šetření Labour Force Survey a jeho data jsou mezinárodně srovnatelná.

³ Míra ekonomické aktivity vyjadřuje podíl osob zaměstnaných a takových nezaměstnaných, kteří aktivně hledají práci a jsou schopni k nástupu do práce okamžitě nebo nejpozději do 14 dnů, na celkovém počtu obyvatel. Tento ukazatel se počítá pouze za osoby patnáctileté a starší.

Graf 2.2 Míra ekonomické aktivity v Jihočeském kraji a České republice

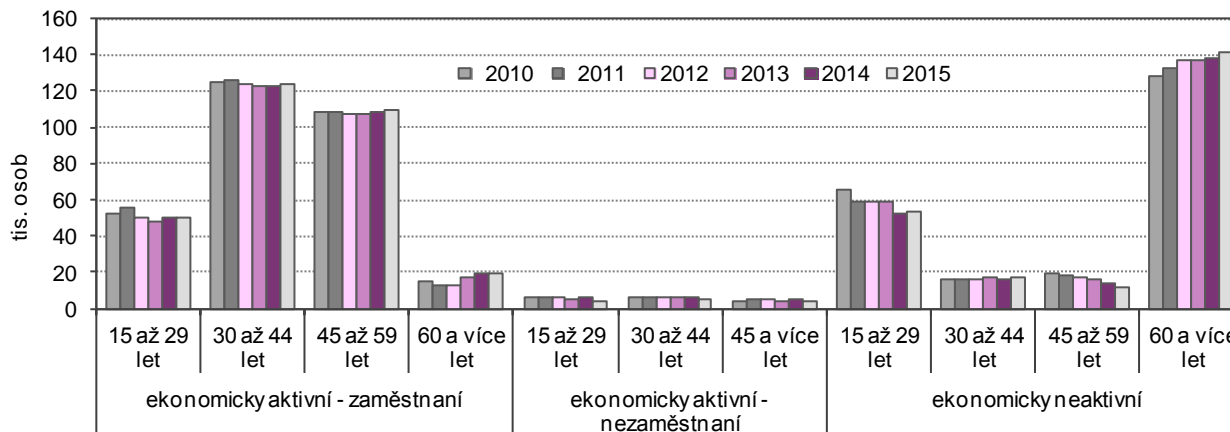

V roce 2011 došlo k přerušení těchto trendů; v nejmladších věkových skupinách se ekonomická aktivita meziročně zvýšila a poté po dobu dalších dvou let klesala. Od roku 2014 si udržuje téměř stejnou hodnotu. Ve skupině 60 a více let míra ekonomické aktivity v roce 2011 a 2012 v kraji klesala, pravděpodobně vlivem předčasných odchodů do důchodu. Od roku 2013 se pak ekonomická aktivita opět zvyšovala. V roce 2015 došlo oproti minulému roku k jejímu nárůstu o 3,5 %.

Mezi roky 2012 až 2013 došlo k mírnému snížení počtu nezaměstnaných ve všech věkových kategoriích, naopak v roce 2014 byl v Jihočeském kraji zaznamenán nárůst. Rok 2015 pak přinesl opětovné meziroční snížení. Nejvýraznější snížení bylo registrováno ve skupině 15–29 let (pokles o 44,9 %).

Při pohledu na věkovou strukturu ekonomicky neaktivních je zřejmý meziroční pokles počtu osob ve věku 45–59 let (1,5 tisíce osob), naopak počet ekonomicky neaktivních ve věkové kategorii 60 a více let vzrostl o 2,5 %.

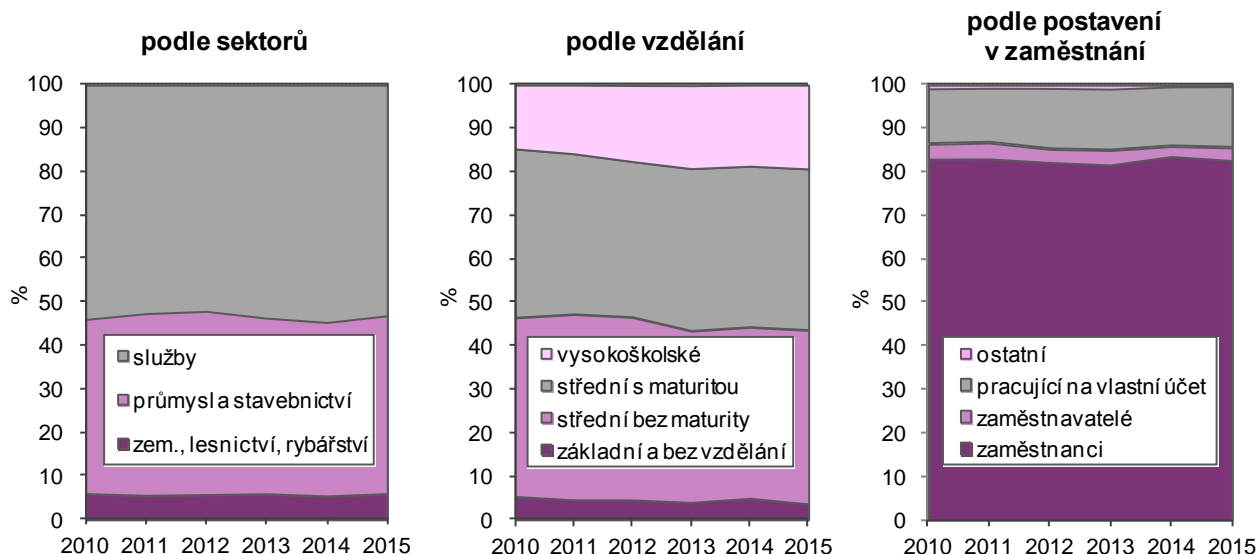
Graf 2.3 Obyvatelstvo Jihočeského kraje starší 15 let podle ekonomické aktivity a věku

Mezi zaměstnanými se v roce 2015 v kraji zvýšil podíl v primárním a sekundárním sektoru.

Od roku 2010 docházelo ke střídavému zvyšování a snižování podílu zaměstnaných ve všech sektorech národního hospodářství. V roce 2015 byl v Jihočeském kraji zaznamenán v porovnání s minulým rokem vyšší podíl v primárním a sekundárním sektoru, naopak podíl v terciárním sektoru meziročně poklesl o 1,5 procentního bodu. Za posledních šest let se snížil podíl osob v kategorii se základním vzděláním a bez vzdělání. Růst vzdělanosti se promítá i do rostoucího podílu osob s vyšším vzděláním. Vývoj zaměstnanosti z hlediska postavení v zaměstnání zaznamenává v posledních letech kolísající tendenci. Výraznou část pracujících tvořily z 82,7 % osoby v zaměstnaneckém postavení. Nejvyšší meziroční pokles v roce 2015 se v kraji projevil ve skupině pracujících na vlastní účet (o 2,3 procentního bodu), naopak podíl zaměstnavatelů se zvýšil o 1,2 procentního bodu.

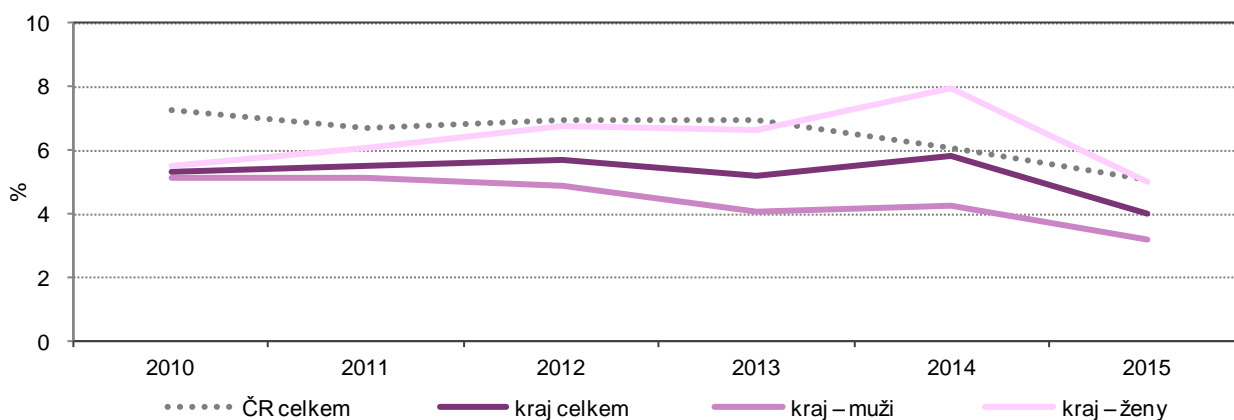
Graf 2.4 Zaměstnaní v Jihočeském kraji podle sektorů, vzdělání a postavení v zaměstnání

Obecná míra nezaměstnanosti žen se přiblížila průměru ČR.

Oproti minulému roku poklesla obecná míra nezaměstnanosti o 1,9 procentního bodu; meziroční snížení se týkalo i celé České republiky (pokles o 1,1 procentního bodu). Obdobnou situaci bylo možné sledovat u mužů i žen. Za posledních šest let byla nejnižší hodnota obecné míry nezaměstnanosti v kraji zaznamenána právě v roce 2015; její hodnota dosáhla hranice 4,0 %. Nezaměstnanost v kraji u mužů 3,2 %, u žen 5,0 % byly hluboko pod průměrem České republiky (v ČR obecná míra nezaměstnanosti 5,0 %, u mužů 4,2 %, u žen 6,1 %).

Graf 2.5 Obecná míra nezaměstnanosti v Jihočeském kraji a České republice

Nezaměstnanost (z údajů MPSV):

Obdobné trendy ve vývoji nezaměstnanosti, které dokládají výsledky VŠPS, potvrzují i údaje z Ministerstva práce a sociálních věcí.

Počty uchazečů o zaměstnání se mezi roky 2010 a 2015 snížily o 23,6 %.

Počty uchazečů o zaměstnání se v letech 2010 a 2011 snížily, poté se začaly zvyšovat a koncem roku 2013 dosáhly hodnoty 31 551 nezaměstnaných. Tendence meziročních nárůstů byla pozastavena v roce 2014, kdy došlo k poklesu v porovnání s minulým rokem o 12,4 %. Jihočeské úřady práce pak v roce 2015 evidovaly pouze 22 576 nezaměstnaných osob, což znamená meziroční snížení o 18,3 %.

K příznivé situaci na trhu práce přispěly sezónní práce.

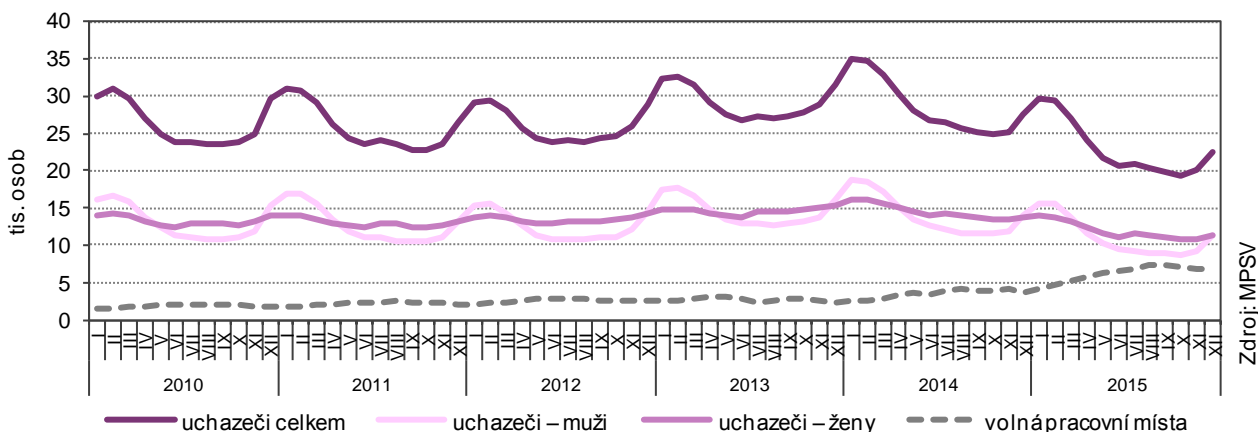
V dlouhodobějším pohledu lze ve vývoji počtu nezaměstnaných meziměsíčně sledovat sezónní charakter. Nejvíce uchazečů o zaměstnání je na jihočeských úřadech evidováno převážně v zimních měsících, naopak během letních měsíců se jejich počet snižuje, a to hlavně díky sezónním pracím, které jsou do jisté míry závislé na počasí. Charakter sezónních prací se promítá i do genderové struktury mezi nezaměstnanými. Od roku 2010 je v zimních měsících více nezaměstnaných mužů než žen; v létě dochází k opačné situaci.

Nabídka volných pracovních míst se v Jihočeském kraji od roku 2010 téměř zčtyřnásobila.

Koncem roku 2009 zaznamenal Jihočeský kraj nejnižší počet volných pracovních míst (1 516). Od roku 2010 pak docházelo ke každoročnímu navyšování, které přerušil pokles v roce 2013 (meziroční snížení o 4,6 %). Rok 2014 přinesl zvýšení počtu volných pracovních míst. Jihočeské úřady práce nabízely k 31. 12. 2015 téměř 6,9 tisíc volných pracovních míst, tj. o 89,1 % míst více než ve stejném období minulého roku. Nárůst volných pracovních příležitostí v kraji je zřejmý i z následujícího grafu. Snížení počtu uchazečů o zaměstnání a zvýšení počtu volných pracovních míst zapříčinilo, že se meziročně snížil i počet uchazečů na 1 volné pracovní místo. Zatímco v roce 2014 připadalo na 1 volné místo 7,3 uchazečů, v roce 2015 se jejich počet snížil na 3,1 uchazečů.

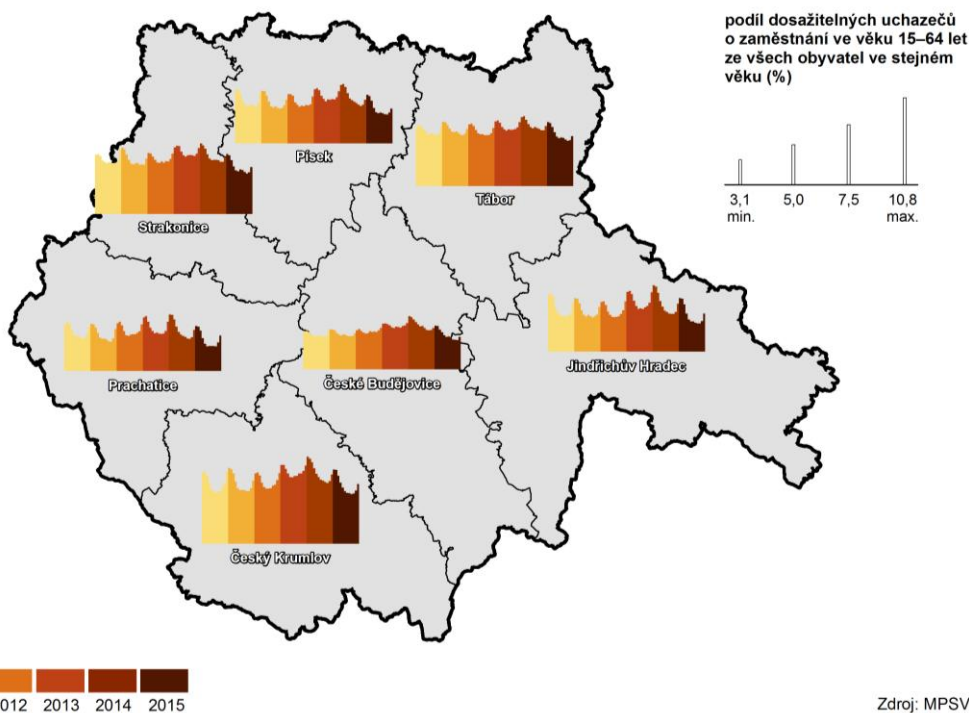
Graf 2.6 Uchazeči o zaměstnání a volná pracovní místa v Jihočeském kraji

V rámci mezikrajského srovnání měl Jihočeský kraj 3. nejnižší nezaměstnanost.

Nezaměstnanost vyjádřená podílem nezaměstnaných osob na populaci 15–64 let (roční průměr) se meziročně snížila ve všech krajích České republiky. Nejnižší míru nezaměstnanosti zaznamenalo v roce 2015 Hlavní město Praha (4,6 %) spolu s krajem Plzeňským (4,9 %). Jihočeský kraj se s hodnotou 5,2 % umístil na 3. pozici. Nejvyšší podíl nezaměstnaných osob byl evidován v kraji Ústeckém (9,7 %) a Moravskoslezském (8,9 %).

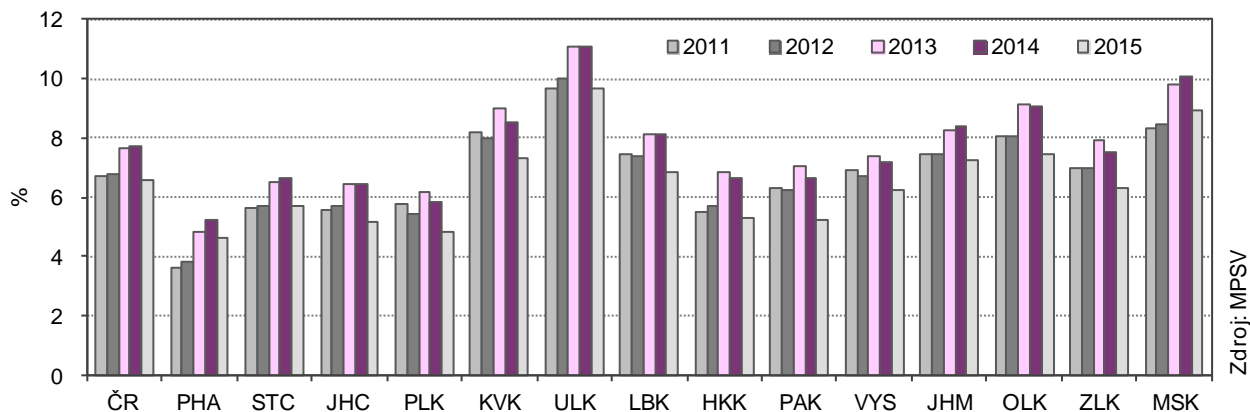
Ktg 2.1 Nezaměstnanost v okresech Jihočeského kraje v letech 2010 až 2015 (stav ke konci jednotlivých měsíců)

Roční průměrný podíl nezaměstnaných osob meziročně poklesl.

V České republice se nezaměstnanost oproti minulému roku snížila o 1,1 procentního bodu. Meziroční absolutní úbytek Jihočeského kraje v podílu nezaměstnaných osob byl v roce 2015 roven 1,3 procentního bodu. V horizontu posledních 6 let se tak s hodnotou 5,2 % jednalo o nejnižší podíl nezaměstnaných osob. Jihočeský kraj dosáhl v roce 2013 a 2014 hranice 6,4 %. Vývoj podílu u mužů a žen byl téměř totožný. V roce 2015 skončil podíl nezaměstnaných osob u mužů pod hranicí 5,0 %.

Graf 2.7 Průměrný podíl nezaměstnaných osob v krajích a České republice

Zdroj: MPSV

Podíl nezaměstnaných osob k 31. 12. 2015 byl v kraji nejnižší od roku 2009.

Podíl nezaměstnaných osob (počet dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15–64 let / počet obyvatel ve věku 15–64 let) k 31. 12. 2015 v Jihočeském kraji dosáhl 5,1 %. V porovnání s minulým rokem došlo ke snížení o 1,1 procentního bodu. Krajský průměr převyšoval okres Český Krumlov, Strakonice a Tábor. Nejvyšší podíl nezaměstnaných osob byl zaznamenán v okrese Český Krumlov (7,4 %). Nejpříznivější situace byla v okrese České Budějovice, ve kterém z populace ve věku 15–64 let bylo pouze 4,0 % nezaměstnaných.

V rámci mezikrajského srovnání byl Jihočeský kraj na čtvrté pozici. Nejnižší podíl nezaměstnaných osob bylo možné sledovat v Hl. městě Praze (4,2 %), naopak nejvyšší podíl uvedl kraj Ústecký (8,9 %). Republikový průměr činil 6,2 %.

V kraji došlo k meziročnímu snížení počtu uchazečů o zaměstnání podle vzdělání, kvalifikace, věku i délky evidence.

Z hlediska vzdělanostní struktury převažovali mezi nezaměstnanými v kraji středoškoláci bez maturity. Ti se na celkovém počtu nezaměstnaných osob podíleli 44,3 %, naopak nejmenší zastoupení měli uchazeči s vyšším nebo vysokoškolským vzděláním – 7,8 %. V meziročním srovnání byly zaznamenány poklesy u všech vzdělanostních kategorií.

Meziroční úbytky se promítly i do věkové struktury. Největší snížení bylo patrné u osob ve věku 20–24 let (29,4 %) a v kategorii do 19 let (26,2 %), nejméně pak ubylo osob v kategorii 55 a více let (11,0 %).

Podle kvalifikace zaujímali mezi uchazeči o zaměstnání vysoké procento manuálně kvalifikovaní (31,3 %) spolu s nemanuálně pracujícími s nižší kvalifikací (30,7 %). V návaznosti na snížení počtu uchazečů o zaměstnání a zvýšení počtu volných pracovních míst došlo k poklesu u všech kategorií.

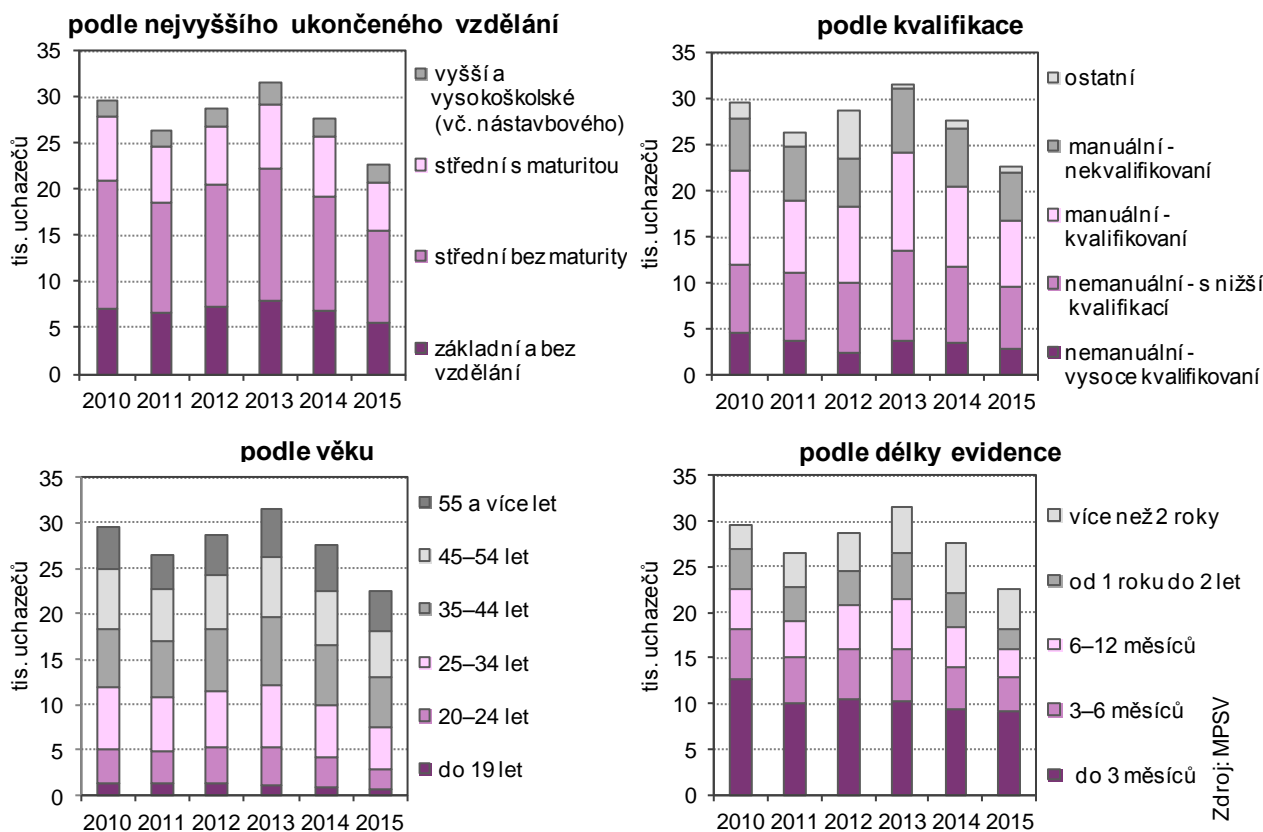
Mezi nezaměstnanými bylo nejvíce uchazečů, kteří byli na jihočeských úřadech práce v roce 2015 evidováni kratší dobu než tři měsíce a to díky příznivější situaci na trhu práce. Vlivem zlepšení situace došlo ke snížení ve všech kategoriích uchazečů, nejvíce však v kategorii od 1 roku do 2 let (pokles o téměř 43 %) a od 6 měsíců do 1 roku (-29,1 %).

Nárok na podporu v nezaměstnanosti mělo 7 342 osob.

S délkou evidence uchazečů o zaměstnání souvisí i nárok na podporu v nezaměstnanosti. V roce 2015 mělo nárok na podporu 32,5 % uchazečů o zaměstnání. V porovnání s minulým rokem se tak jejich podíl zvýšil o 5,4 procentních bodů. Výše průměrné měsíční podpory činila v roce 2015 v Jihočeském kraji 6 177 Kč, meziročně byla vyšší o 131 Kč.

Graf 2.8 Uchazeči o zaměstnání podle vzdělání, kvalifikace, věku a délky evidence v Jihočeském kraji (stav k 31. 12.)

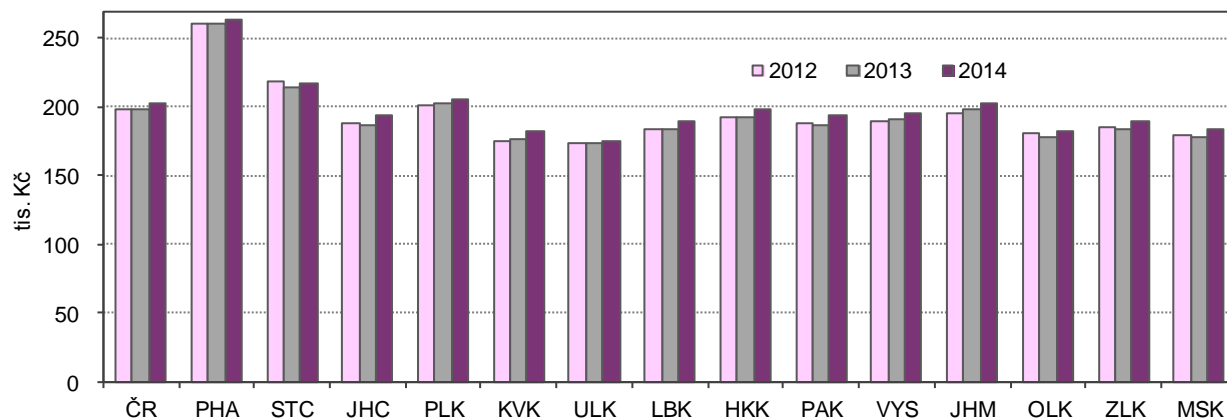

Čistý disponibilní důchod domácností na obyvatele vzrostl v roce 2014 v Jihočeském kraji o 3,7 %.

Čistý disponibilní důchod⁴ se od roku 2010, kdy poprvé v historii od začátku měření poklesl, zvyšoval. Pokles zaznamenal Jihočeský kraj i v roce 2013 (o 0,8 %), poté opět vzrostl. V roce 2014 hodnota ČDDD meziročně vzrostla ve všech krajích, v Jihočeském kraji dosáhla hranice téměř 4 %. V absolutním vyjádření se jednalo o přírůstek 4 517 mil. Kč.

Pro mezikrajské srovnání je však vhodnější ukazatel objemu ČDDD na obyvatele. Podle zmiňovaného ukazatele se Jihočeský kraj zařadil s hodnotou 194 tis. Kč na 8. místo mezi ostatními krají.

Graf 2.9 Čistý disponibilní důchod domácností na obyvatele v krajích a České republice

⁴ Čistý disponibilní důchod domácností - ČDDD (makroekonomický agregát) je ve zjednodušeném vyjádření tvořen čistými mzdami a platy, sociálními dávkami a ostatními důchody, provozním přebytkem drobných podnikatelů a klasických domácností, snížený o běžné daně.

Výběrové šetření mezd

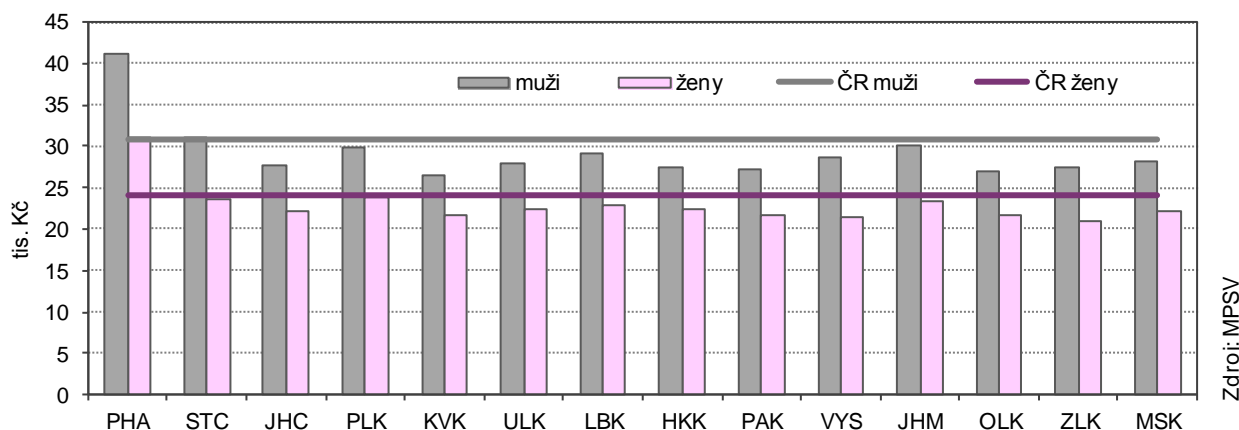
Oproti roku 2014 vzrostly průměrné mzdy o 4,2 %.

V roce 2015 dosáhla průměrná měsíční mzda v Jihočeském kraji 25 246 Kč. Oproti roku 2014 vzrostla nominálně o 4,2 % (1 007 Kč). V mezikrajském srovnání to byla šestá nejnižší hodnota a ve srovnání se mzdou v celé České republice byla nižší o 2 565 Kč.

Mzdy mužů i žen meziročně vzrostly.

Průměrné měsíční mzdy mužů i žen se v Jihočeském kraji od roku 2013 každoročně zvyšují; medián mezd mužů i žen zaznamenal nepatrné zvýšení již o rok dříve (starší údaje nejsou srovnatelné). V roce 2015 se u mužů mzdový průměr zvýšil o 4,5 % a medián mezd o 5,2 %; u žen došlo také k nárůstu – mzda oproti minulému roku vzrostla o 3,3 %, medián pak o 4,4 %.

Graf 2.10 Průměrná měsíční mzda v krajích v roce 2015

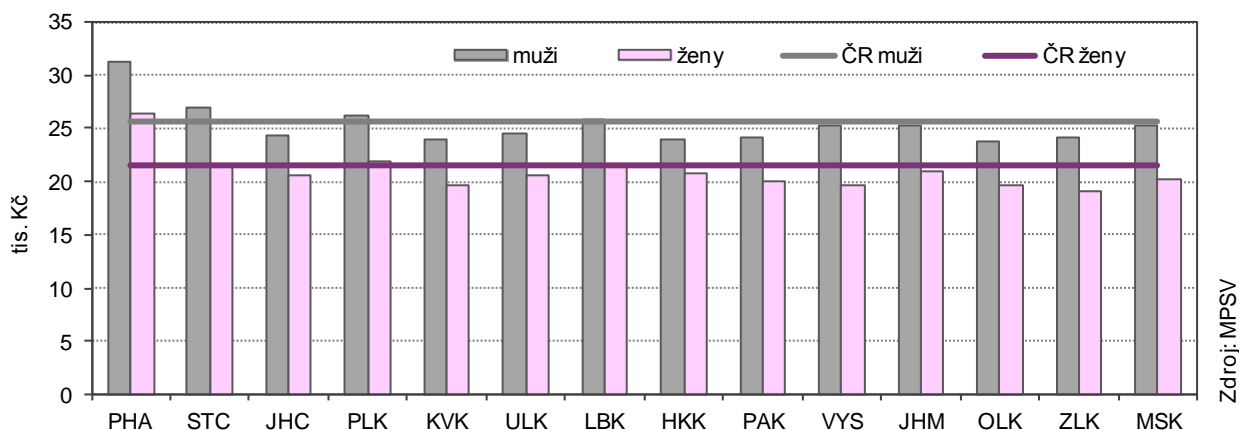

Zdroj: MPSV

Nejnižší průměrnou mzdu a mzdový medián zaznamenal Karlovarský kraj.

Z hlediska mezikrajského srovnání bylo patrné, že nejvyšší průměrné mzdy byly v Hl. městě Praze. Praha překračovala v roce 2015 s hodnotou 36 371 Kč průměrnou mzdu ČR o téměř 31 % a medián mezd ČR o 21 %. Druhou nejvyšší hodnotu měl Středočeský kraj (27 997 Kč), který překročil průměrnou mzdu ČR o 0,7 % a medián mezd ČR o 3,6 %. Další kraje již průměrné mzdy za celou Českou republiku nedosáhly; medián za ČR pak překročil kraj Plzeňský a Liberecký. Nejnižší průměrná mzda a mzdový medián byl zaznamenan v kraji Karlovarském (průměrná mzda – 24 119 Kč; mzdový medián – 21 747 Kč).

Graf 2.11 Medián mezd v krajích v roce 2015

Zdroj: MPSV

Jihočeský kraj měl sedmý nejvyšší medián mezd žen a až devátý nejvyšší medián mezd mužů.

Jihočeský kraj se umístil v mezikrajském srovnání na deváté pozici podle průměrné mzdy celkem a průměrné mzdy mužů. Umístění podle průměrné mzdy žen bylo o jednu příčku lepší. Ve srovnání mediánů mezd kraj obsadil celkově sedmou pozici; v mediánu mezd mužů skončil na deváté příčce a v mediánu mezd žen se umístil lépe - na sedmém místě. Nejnižší mzdy jsou v Karlovarském kraji. Nejvariabilnější mzdy měli zaměstnanci Kraje Vysočina, ve kterém rozdíl mezi mediánem mužů a žen byl 5 658 Kč.

Hodnota vyplacených dávek státní sociální podpory opět meziročně mírně poklesla.

Dávky státní sociální podpory tvoří další část příjmu obyvatel. I zde dochází k dlouhodobě klesajícímu trendu přiznaných a celkové hodnotě vyplacených dávek. V roce 2015 byl však v Jihočeském kraji zaznamenán meziroční pokles téměř o 4 %. V kraji byla průměrná hodnota vyplacených dávek na osobu rovna částce 3 229 Kč. Jihočeský kraj je tak s touto hodnotou v České republice hodnocen jako podprůměrný, a to o 9,5 %. Nejnižší dávku na obyvatele pobírali lidé v Plzeňském kraji, ve kterém tyto dávky klesly pod 3 tisíce Kč, naopak nejvyšší dávky sociální podpory přepočtené na obyvatele byly vypláceny v Ústeckém kraji – téměř 4,5 tisíce Kč.

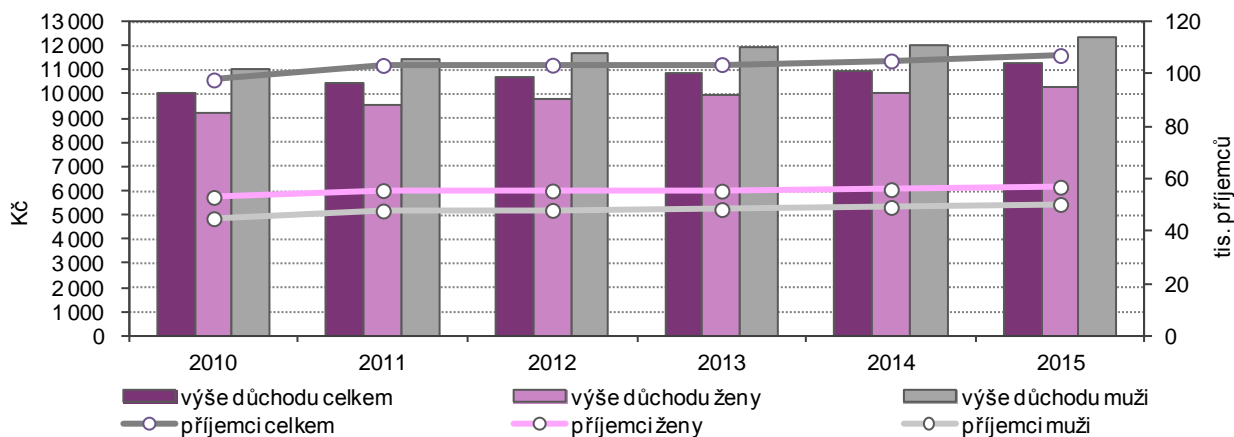
Graf 2.12 Průměrná výše důchodu a počet příjemců důchodu v Jihočeském kraji

Počet příjemců důchodu vzrostl vlivem rostoucího počtu starobních důchodců.

V Jihočeském kraji pobíralo na konci roku 2015 některý z důchodů necelých 177 tisíc osob. Z celkového počtu osob pobírajících důchod tvořily tři pětiny osoby pobírající starobní důchod sólo (60,5 %) a další pětinu osoby pobírající vdovský a vdovecký důchod v kombinaci se starobním důchodem (21,4 %).

Graf 2.13 Průměrná výše starobního důchodu sólo a počet příjemců starobního důchodu sólo v Jihočeském kraji

Počty příjemců starobního důchodu celkem a starobního důchodu sólo rostou.

Počet příjemců starobního důchodu celkem (včetně souběhu s vdovským nebo vdoveckým) se za posledních šest let zvýšil o 7,0 %, tj. téměř o 10 tisíc osob na 145 tis. osob. Meziročně docházelo v Jihočeském kraji od roku 2010 k postupnému přibývání starobních důchodců. Nejvyšší meziroční nárůst byl zaznamenán v roce 2011 (nárůst o 4,3 %). Struktura příjemců důchodů z hlediska pohlaví se v posledních letech nijak výrazně nemění. Mezi příjemci stále převažují ženy, které se na celkovém počtu příjemců starobních důchodů celkem v roce 2015 podílely více než 61 %. Důvodem je jejich vyšší střední délka života.

Mezi příjemci starobních důchodů sólo převažují ženy.

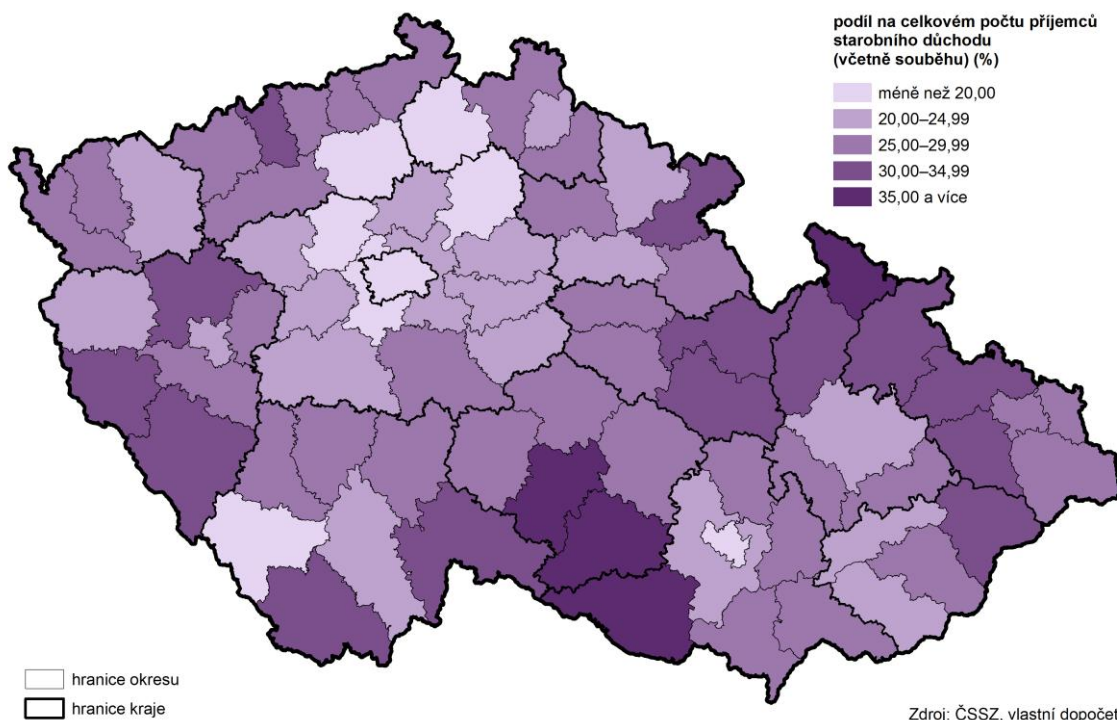
Na konci roku 2015 pobíralo v kraji starobní důchod sólo (starobní důchod bez souběhu s vdovským a vdoveckým důchodem) 107 134 osob (60,5 % ze všech příjemců důchodu). Počet starobních důchodců se zvyšoval; v roce 2015 meziroční nárůst o 2,1 tisíce osob. Z genderového pohledu převládaly mezi starobními důchodci opět ženy, jejichž podíl z celkového počtu tvořil 53,1 %. Průměrná výše starobního důchodu v Jihočeském kraji dosáhla částky 11 260 Kč. V porovnání s rokem 2014 se tak navýšila o 2,5 %. Rostoucí trend průměrné výše důchodu lze sledovat u žen i u mužů.

Podíl příjemců předčasného starobního důchodu na počtu příjemců starobního důchodu celkem byl v kraji nadprůměrný.

Přestože se situace na trhu práce v porovnání s minulým rokem výrazně zlepšila, i v roce 2015 lidé dávali přednost odchodu do předčasného starobního důchodu. Meziročně se jejich počet zvýšil o 4,5 %. Z hlediska genderové struktury převažovaly ženy nad muži. Ženy – důchodkyně se na celkovém počtu předčasných důchodů podílely 56,6 %.

Podíl příjemců předčasného starobního důchodu na počtu příjemců starobního důchodu celkem se z 19,3 % v roce 2010 zvýšil v roce 2015 na 25,9 %. V porovnání s údajem za celou Českou republiku je podíl v kraji nadprůměrný. Nejvyšší podíl uvedl Kraj Vysočina, ve kterém hodnota překročila hranici 31 %, naopak nejnižší podíl byl zaznamenán dle očekávání v Hl. městě Praze (13,2 %). V rámci meziokresního srovnání byl nejvyšší podíl příjemců předčasného starobního důchodu v okrese Český Krumlov (32,7 %), nejnižší v okrese Prachatice (19,1 %).

Ktg 2.2 Příjemci předčasného starobního důchodu v okresech v prosinci 2015

Průměrný starobní důchod se zvyšuje.

Průměrná výše důchodů má stále mírně rostoucí trend. Tato tendence platí jak pro průměrný důchod celkem, tak i pro starobní důchod. V Jihočeském kraji dosahoval v roce 2015 podíl průměrného starobního důchodu sólo 49,6 % mzdového mediánu kraje, v porovnání s minulým rokem však došlo ke snížení o 1,1 procentního bodu.

Výdaje na dávky nemocenského pojištění meziročně vzrostly.

Zatímco se v letech 2010 až 2012 výdaje na dávky nemocenského pojištění v kraji snižovaly (pokles o 18,3 %), od roku 2013 se meziročně zvyšují. V kraji v roce 2015 došlo k meziročnímu nárůstu o 9,4 %, tj. navýšení o více než 110 milionů Kč. Opět se v porovnání s minulým rokem zvýšily dávky nemocenské, dávky na ošetřovné, ale i peněžité pomoc v mateřství.

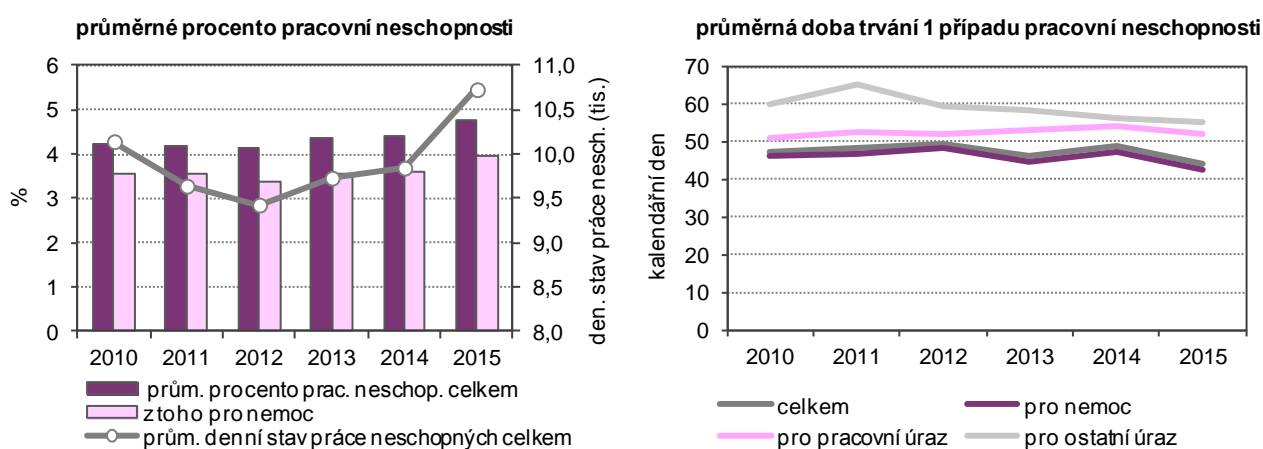
Zvýšil se počet nemocensky pojištěných osob i počet nově hlášených případů pracovní neschopnosti.

V roce 2015 byl v Jihočeském kraji průměrný počet nemocensky pojištěných osob 224,9 tisíc. Meziročně došlo k navýšení o 1 tisíc osob. Nově hlášených případů pracovní neschopnosti bylo 88,4 tisíc, což v porovnání s minulým rokem znamenalo zvýšení o 19,7 %. Počty nově hlášených případů pracovní neschopnosti vzrostly napříč celou Českou republikou. V Jihočeském kraji bylo v roce 2015 hlášeno na 100 pojištěných 39,3 nově hlášených případů pracovní neschopnosti. V rámci mezikrajského srovnání je tato hodnota čtvrtá nejvyšší. Vyšší počet případů na 100 pojištěných měli pouze v krajích Plzeňském, Karlovarském a Libereckém.

Snížila se však průměrná délka trvání pracovní neschopnosti.

Průměrná délka trvání pracovní neschopnosti byla v Jihočeském kraji 44,3 kalendářních dnů. V přepočtu na nově hlášené případy pracovní neschopnosti se meziročně snížila její délka o 4,4 kalendářní dny. Tento pokles souvisel se zkrácením délky pracovní neschopnosti pro nemoc o 4,8 kalendářních dnů. V porovnání s Českou republikou byl v roce 2015 Jihočeský kraj s délkou pracovní neschopnosti na jeden nově hlášený případ stále nadprůměrný (o 1,6 dne).

Graf 2.14 Vybrané ukazatele pracovní neschopnosti v Jihočeském kraji

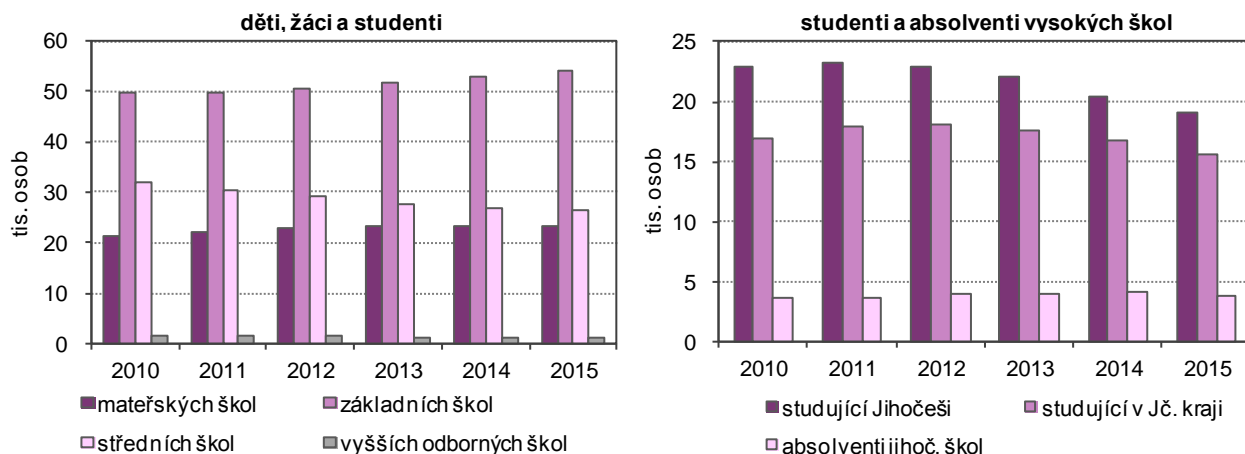
Počet žáků základních škol vzrostl, ...

V České republice pokračoval trend nárůstu počtu tříd a žáků v mateřských a základních školách, který kopíroval demografický vývoj. V Jihočeském kraji však v roce 2015 došlo ke snížení počtu žáků na všech typech škol s výjimkou základních, ve kterých naopak žáci přibýli. V roce 2015 chodilo do mateřských škol v kraji 23,4 tisíc dětí, tj. meziroční pokles o 0,3 %. Ve školním roce 2015/2016 navštěvovalo jihočeské základní školy v kraji 54,1 tisíc dětí, v meziročním srovnání přibýlo na těchto školách 1,3 tisíc žáků. V porovnání s rokem 2010 navštěvovalo střední školy v kraji v roce 2015 o 16,9 % dětí méně, meziročně jich ubylo o 1,6 %. Pokles zaznamenal i počet studentů vyšších odborných škol (VOŠ). V roce 2010 navštěvovalo VOŠ v kraji 1,7 tisíc studentů, v roce 2015 jich bylo téměř o polovinu méně.

... počet studentů vysokých škol se však v kraji meziročně snížil.

Počet studentů vysokých škol s trvalým bydlištěm v Jihočeském kraji a studujících v kraji se zvyšoval do roku 2011, respektive 2012. V následujících letech se počet vysokoškoláků pravidelně snižoval (meziroční pokles studujících Jihočechů v roce 2015 – o 1,4 tisíce, studujících v Jihočeském kraji – pokles o více než 1,1 tisíce studentů). Zvyšující se počty bylo možné sledovat od roku 2010 u počtu absolventů jihočeských vysokých škol, kterou v roce 2013 (o 1 %) a v roce 2015 přerušil meziroční pokles (o 8 %).

Graf 2.15 Děti, žáci a studenti v Jihočeském kraji

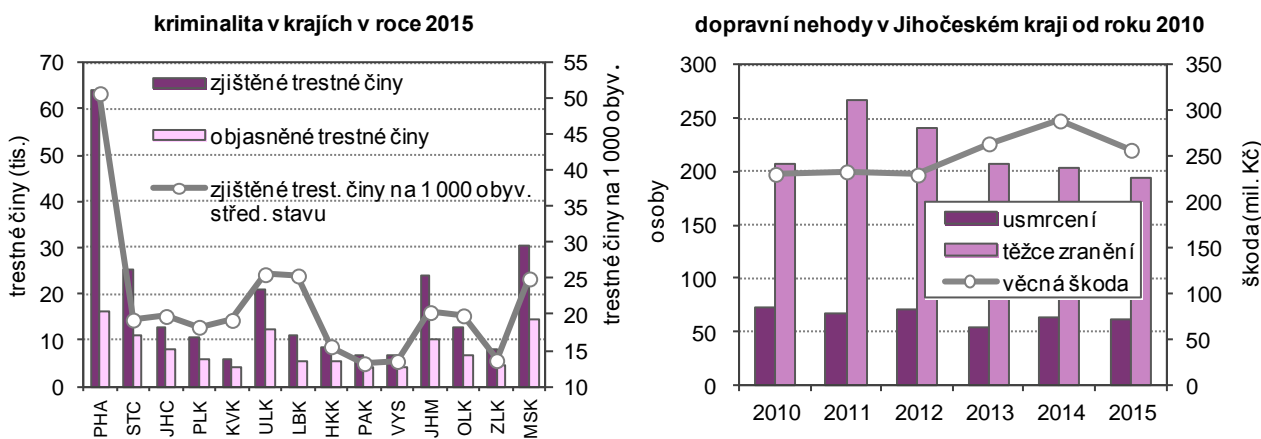

Kriminalita v Jihočeském kraji je nejnižší od roku 1991, ...

V Jihočeském kraji bylo v roce 2015 spácháno celkem 12 595 trestných činů, meziročně se počet těchto činů snížil o 14,2 %. K meziročnímu poklesu došlo nejen v kraji, ale i ve všech jeho okresech. Nejvyšší kriminalitu v kraji zaznamenali v okrese České Budějovice (přes 5 tisíc trestných činů), naopak nejnižší údaj uvedl okres Prachatice (necelých 900 zjištěných skutků). V přepočtu na 1 000 obyvatel bylo v okrese České Budějovice zjištěno více než 26 trestných činů, což je nad průměrem za celou Českou republiku. Nejnižší kriminalitu v relativním vyjádření měl okres Tábor, ve kterém připadalo na 1 000 obyvatel necelých 14 trestných činů.

Kriminalita v Jihočeském kraji tvořila 5,1 % z celkového počtu trestných činů v České republice a v rámci mezikrajského srovnání byla její hodnota sedmá nejvyšší. Nejvíce zjištěných trestných činů evidovalo Hlavní město Praha (64 095 činů), nejméně uvedl kraj Karlovarský (5 737 činů). Meziroční pokles zjištěných trestných činů lze sledovat ve všech krajích České republiky.

Graf 2.16 Kriminalita v krajích a dopravní nehody v Jihočeském kraji

... od roku 2010 se však zvyšuje dopravní nehodovost.

Na jihočeských silnicích došlo v roce 2015 k 3 916 dopravním nehodám. Usmrceno při nich bylo 62 osob, těžce zraněných bylo 194 a lehce zraněných 1 937. Věcná škoda přesáhla 257 milionů korun. Dopravní nehodovost se v kraji od roku 2010 neustále zvyšovala. Zatímco meziročně se počet nehod zvýšil o 4,3 %, od roku 2010 přibýlo dopravních nehod o 35,1 %. V roce 2015 došlo k meziročnímu nárůstu počtu nehod ve všech okresech kraje s výjimkou okresu České Budějovice (pokles o 6,1 %) a okresu Jindřichův Hradec (pokles o 7,6 %).

V relativním vyjádření nehodovosti na 1 000 obyvatel obsadil Jihočeský kraj v rámci celorepublikového srovnání s hodnotou 6,1 pomyslnou třetí pozici. Nejvyšší nehodovost byla zaznamenána dle očekávání v Hl. městě Praze (17,0 dopravních nehod na 1000 osob).

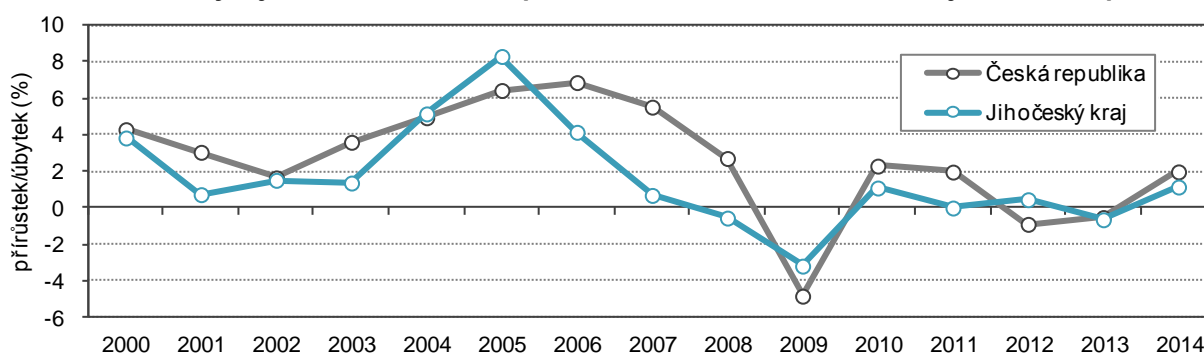
3. Ekonomický vývoj

V oblasti regionální makroekonomické statistiky je hodnocen vývoj do roku 2014, přitom za rok 2014 jsou zatím k dispozici předběžné výsledky. Definitivní údaje za rok 2014 a předběžné výsledky roku 2015 za kraje budou zveřejněny v závěru roku 2016.

Hospodářský vývoj v roce 2014 ukončil období recese.

Rokem 2014 bylo ukončeno období recese, když regionální hrubý domácí produkt (RHDP) ve srovnatelných cenách (s. c.) proti roku 2013 v Jihočeském kraji vzrostl o 1,1 %. Skončilo tak vleklé období hospodářské nestability, které v Jihočeském kraji začalo v roce 2008 mírným poklesem RHDP v s. c. a pokračovalo jeho prohloubením v roce 2009. V roce 2010 sice došlo k znovuoživení ekonomiky, ale v letech 2011 a 2012 již HDP v kraji stagnoval a v roce 2013 zaznamenal další pokles. Vývoj hospodářství ČR byl obdobný, jen nástup krize se projevil poklesem HDP v s. c. o rok později.

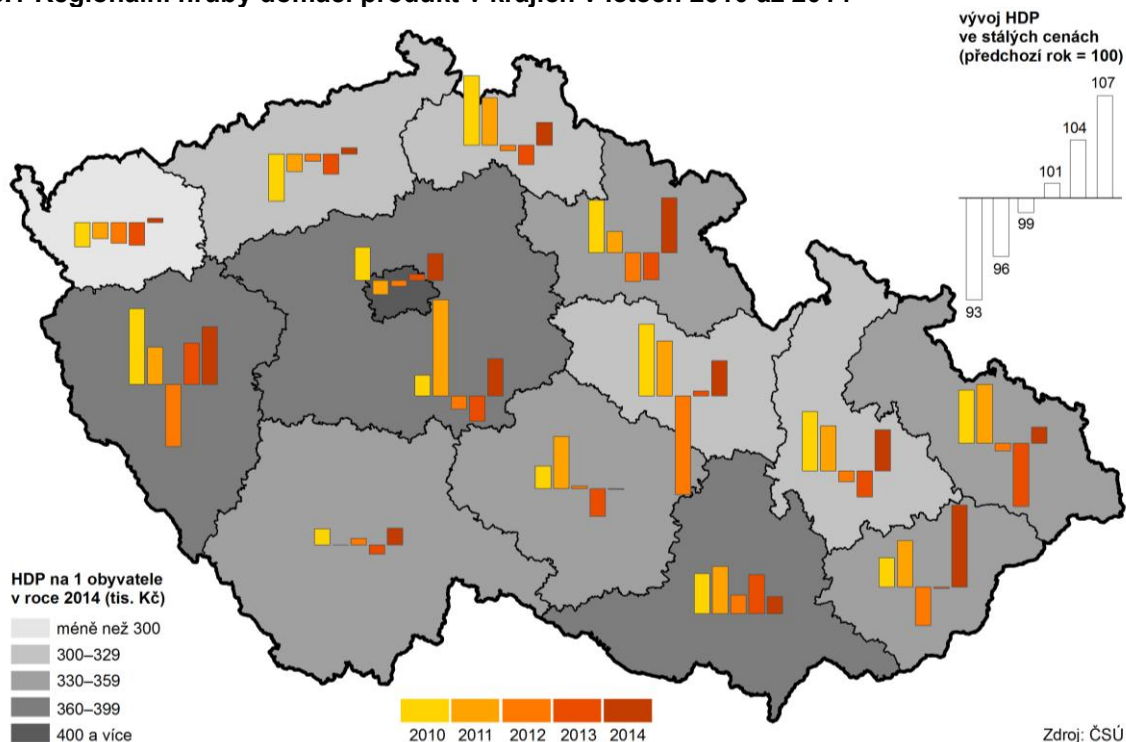
Graf 3.1 Meziroční vývoj hrubého domácího produktu v s. c. v Jihočeském kraji a České republice

Polovina krajů včetně Jihočeského však zatím zaostávala za úrovní roku 2008.

Poté, co v roce 2009 došlo ve všech krajích k poklesu RHDP v s. c., se v dalších letech v žádném kraji s výjimkou Jihomoravského nepodařilo nastartovat stabilní ekonomický růst a minimálně ještě jednou se v nich RHDP snížil. Až v roce 2014 regionální HDP v s. c. v žádném kraji neklesl. Vzhledem k předchozímu vývoji však úroveň předkrizového roku 2008 překročila pouze polovina krajů, polovina ji ale nedosáhla. Jihočeský kraj patřil mezi ty, které za rokem 2008 zaostaly. Česká ekonomika se nad úroveň roku 2008 dostala podle předběžných výsledků až v roce 2015.

Ktg 3.1 Regionální hrubý domácí produkt v krajích v letech 2010 až 2014

Podíl Jihočeského kraje na HDP ČR se snížil.

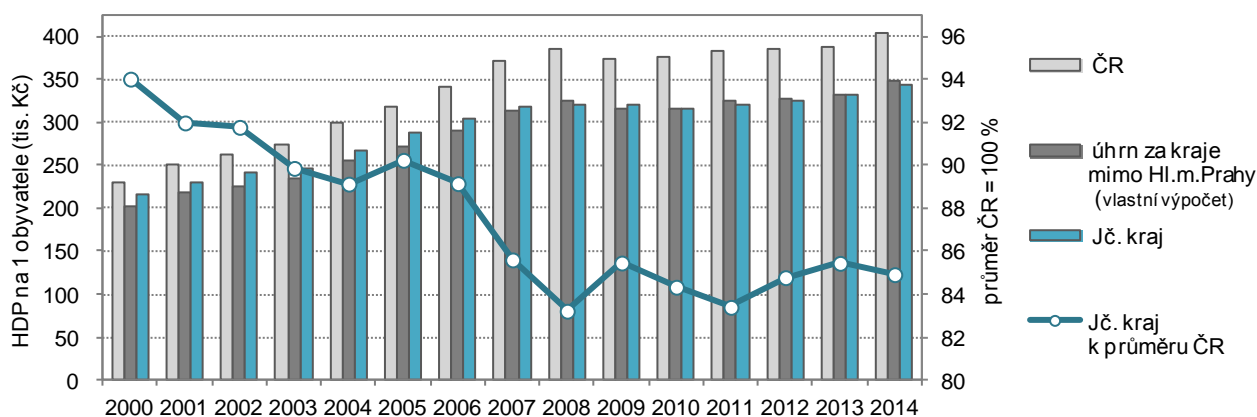
Vzhledem k tomu, že dlouhodobý vývoj RHDP Jihočeského kraje byl ve srovnání s celou republikou pozvolnější, zmenšil se podíl Jihočeského kraje na tvorbě HDP ČR. Zatímco v roce 2000 představoval 5,7 % a byl šestý nejvyšší mezi kraji, v roce 2014 činil 5,1 %. V pořadí regionů Jihočeský kraj klesl na sedmou příčku a vyměnil si místo s Plzeňským krajem.

Jihočeský kraj si pohoršil i v RHDP na 1 obyvatele; posunul se na sedmé místo mezi kraji.

Stejné umístění – tedy sedmou příčku - kraj dosáhl v roce 2014 i podle hodnoty RHDP na obyvatele. Do roku 2000 byl jeho HDP na 1 obyvatele zpravidla třetí nejvyšší, postupně se však jeho pozice zhoršovala. V roce 2007 obsadil páté místo, ale vlivem poklesu ekonomiky v roce 2008 se propadl na místo osmé. V dalších letech se umisťoval na šestém až devátém místě (v roce 2011).

Horší pozici Jihočeského kraje v mezikrajském srovnání dokumentuje i vztah regionálního HDP na 1 obyvatele a celorepublikového průměru, respektive HDP na 1 obyvatele v přepočtu za souhrn krajů s výjimkou Hlavního města Prahy⁵. HDP Jihočeského kraje na 1 obyvatele až do roku 2006 průměr mimopražských krajů převyšoval zpravidla o 6–8 %, od roku 2007 se pohyboval těsně kolem tohoto průměru a od roku 2011 již jen pod ním (v roce 2011 o víc než 2 %).

Graf 3.2 Hrubý domácí produkt v b. c. na 1 obyvatele v Jihočeském kraji a České republice

Regionální HPH v b. c. Jihočeského kraje v letech 2009 a 2010 klesala, pak jen zvolna rostla.

Vývoj RHDP úzce souvisí s vývojem regionální hrubé přidané hodnoty (HPH), která je jeho součástí. Regionální HPH představuje rozdíl mezi celkovou produkcí a mezispotřebou jednotlivých odvětví daného regionu. Protože se vyjadřuje v běžných cenách, je její vývoj ovlivněn i cenovými vlivy. Regionální HPH měla trvale rostoucí trend, který se vlivem nastupující globální recese zpomalil a v letech 2009 a 2010 HPH dokonce klesala. Od roku 2011 opět rostla, ale významně zaostávala za předkrizovou dynamikou.

Po roce 2008 klesal podíl terciéru a rostl podíl primárního sektoru.

Ve struktuře HPH lze pozorovat změny, které platí napříč všemi kraji. Dlouhodobě klesá podíl primárního sektoru a zvyšuje se podíl terciéru. Vývoj od roku 2008 poznamenaný ekonomickou recesí byl ale naprosto odlišný: zvýšil se podíl primárního sektoru a naopak klesl podíl terciéru. Podíl sekundárního sektoru se zvýšil jen minimálně, přičemž rostl podíl průmyslu, ale podíl stavebnictví klesal.

Jihočeský kraj měl mezi kraji druhý nejvyšší podíl primárního sektoru ...

Jihočeský kraj se odlišoval od struktury HPH ČR vyšším podílem primárního a sekundárního sektoru a nižším podílem terciéru. Strukturu HPH ČR významně ovlivňovalo Hlavní město Praha, které mělo mezi kraji zcela atypickou strukturu regionální HPH s podílem terciárního sektoru 84 %.

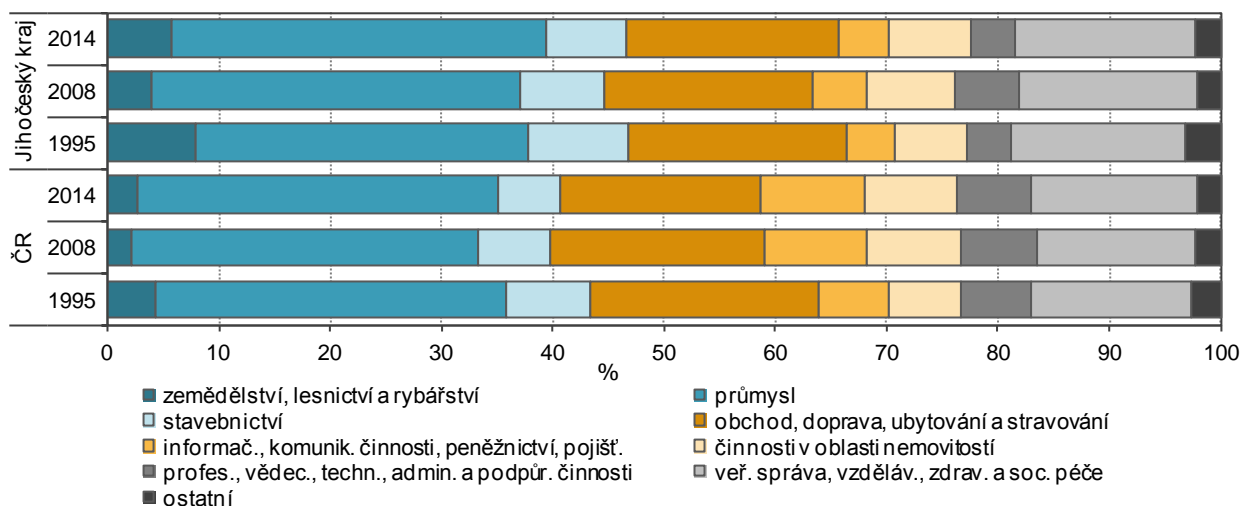
⁵ Hlavní město Praha mělo mezi kraji zcela mimořádnou pozici z hlediska HDP. Ve srovnání s průměrem celé ČR je hodnota RHDP Prahy na obyvatele nesrovnatelně vyšší; od roku 2001 víc než dvojnásobná. Praha působí na hodnotu HDP ČR do té míry, že jiné kraje tuto hodnotu nedosahují. Proto jsme zvolili porovnání s hodnotou vypočítanou za skupinu krajů s výjimkou hlavního města.

... a v posledních třech letech vůbec nejvyšší podíl stavebnictví.

Jihočeský kraj měl v mezikrajském srovnání ve struktuře HPH standardně druhý nejvyšší podíl primárního sektoru po Kraji Vysočina a od roku 2008 pátý nejvyšší podíl terciárního sektoru (zejména díky sekcím obchodu, dopravy, ubytování a stravování, veřejné správy, vzdělávání, zdravotní a sociální péči). Od roku 2008 se zhoršilo jeho umístění mezi kraji v podílu sekundárního sektoru, klesl na desáté místo a v roce 2014 si ještě o jednu příčku pohoršil, přestože jeho podíl stavebnictví na HPH byl v posledních třech letech mezi kraji nejvyšší.

Graf 3.3 Odvětvová struktura hrubé přidané hodnoty v Jihočeském kraji a České republice

Míra investic ČR byla v době recese nejnižší od roku 1995.

O úrovni investiční aktivity vypovídá míra investic, tj. podíl tvorby hrubého fixního kapitálu (THFK) na HDP. V regionálním členění jsou nejaktuálnější data o THFK za rok 2013, kdy byl ekonomický vývoj ještě ve fázi recese. Tehdy směřovala do tvorby hrubého fixního kapitálu čtvrtina HDP ČR, což znamenalo na republikové úrovni vůbec nejnižší míru investic od roku 1995.

Míra investic Jihočeského kraje byla od roku 2006 podprůměrná, až v roce 2013 byla čtvrtá nejvyšší.

Do roku 2001 byla v souvislosti s výstavbou jaderné elektrárny Temelín míra investic Jihočeského kraje v regionálním srovnání často nejvyšší (nad 35 %). V roce 2002 se však propadla pod republikovou hodnotu na 29 %. V letech 2003–2005 ještě vzrostla nad 30 % a byla vyšší než míra investic ČR, ale od roku 2006 již byla zpravidla podprůměrná a klesla až pod 25 % v roce 2012 na nejnižší hodnotu v kraji. V roce 2013 vzrostla na 27,6 % a byla čtvrtá nejvyšší v mezikrajském srovnání.

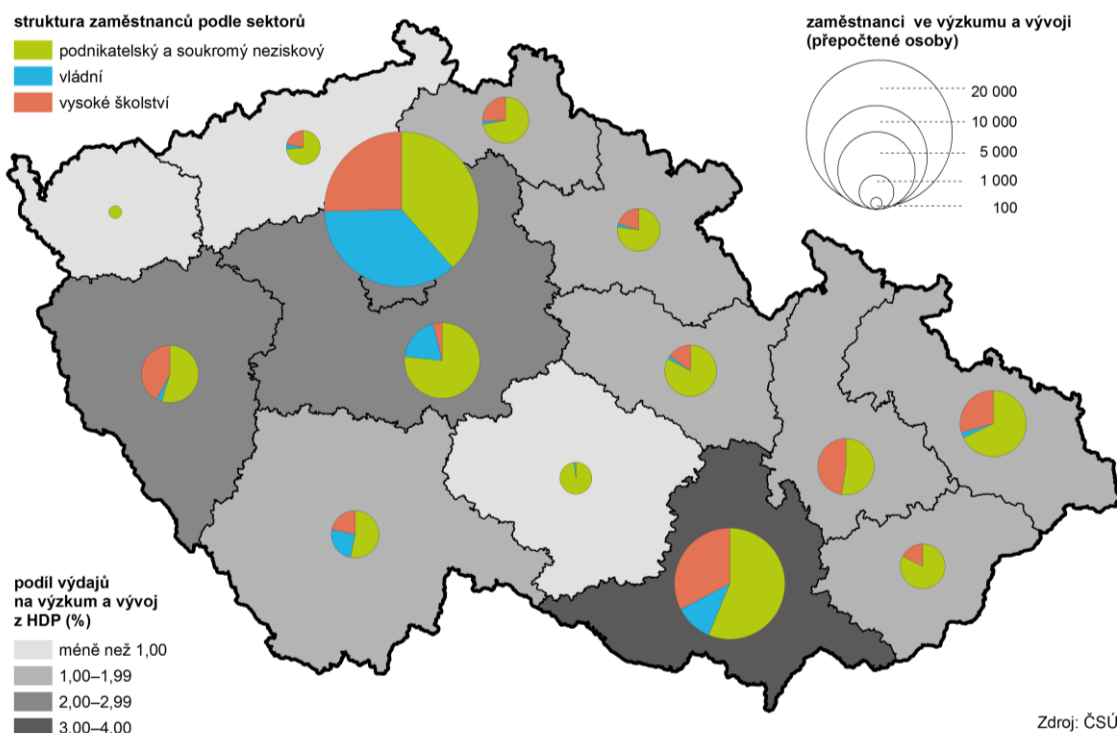
Celkové výdaje na výzkum a vývoj v kraji se zvyšovaly do roku 2012, kdy byly nejvyšší.

Celkové výdaje na výzkum a vývoj (VaV) v subjektech se sídlem na území Jihočeského kraje se zvyšovaly (s výjimkou téměř zanedbatelného poklesu v roce 2010) navzdory recesi až do roku 2012, kdy překročily hodnotu 2,5 mld. Kč. V letech 2013 a 2014 však již klesaly meziročně o 1 až 2 %.

V kraji vynakládal největší objem výdajů na VaV podnikatelský sektor.

Objem celkových výdajů na VaV v kraji ovlivňoval především podnikatelský sektor, ve kterém se výdaje na VaV zvyšovaly téměř lineárně, meziročně poklesly pouze v roce 2010 a 2014. Podíl podnikatelského sektoru na celkových výdajích na VaV rostl a v roce 2014 je tvořil z 58 %. Zhruba čtvrtina výdajů na VaV připadala na vysokoškolský sektor a 18 % na sektor vládní. Vládní sektor v kraji se přitom ještě v roce 2010 podílel na výdajích na VaV ze 30 %, to bylo víc než sektor vysokých škol, ale omezením výdajů v roce 2011 a jejich stagnací v dalších letech se jeho význam snížil.

Ktg 3.2 Výzkum a vývoj v krajích v roce 2014

Podíl výdajů na VaV na RHDP v roce 2014 byl mezi kraji pátý nejnižší.

Podíl výdajů na VaV na RHDP se dlouhodobě zvolna zvyšoval. Nejvyšší hodnoty v historii kraje dosáhl v roce 2012, kdy představoval 1,2 %, v letech 2013 a 2014 se poněkud snížil. V roce 2014 se výdaje na VaV podílely na RHDP z 1,1 %, což je v mezikrajském srovnání pátý nejnižší podíl. Největší objem výdajů na VaV ve srovnání s RHDP vydával kraj Jihomoravský 3,7 % a Hlavní město Praha 2,9 %. Nejméně na VaV vynakládaly kraje Karlovarský a Ústecký (méně než 0,5 % RHDP).

Výzkumu a vývoji se v kraji věnovalo více než 3,3 tis. zaměstnanců.

V Jihočeském kraji se vědě a výzkumu v roce 2014 věnovalo 114 pracovišť, z nich bylo 89 v podnikatelském, 12 ve vysokoškolském a 9 ve vládním sektoru. Pracovalo v nich více než 3,3 tis. zaměstnanců (fyzické osoby). Po přepočtu na plně zaměstnaného pracovníka VaV byl tento počet nižší – 2 208 zaměstnanců, z toho bylo 925 výzkumných pracovníků a 957 techniků. Tento přepočtený počet byl ve srovnání s rokem 2008 o 16 % vyšší, za posledních 10 let se zdvojnásobil.

Používání prostředků ICT v domácnostech se zvýšilo.

Počítačová gramotnost a používání informačních a komunikačních technologií v domácnostech a u jednotlivců se neustále zvyšuje. Podle výběrového šetření o využívání informačních a komunikačních technologií v domácnostech⁶ bylo v roce 2014 vybaveno osobním počítačem 69,9 % domácností Jihočeského kraje, přitom ještě v roce 2008 počítačem disponovala necelá polovina domácností. Vybavenost domácností internetem se zvyšovala rychleji vzhledem k tomu, že počítače již nejsou jediným prostředkem umožňujícím jeho používání. Od roku 2014 již byla vyšší než vybavenost počítači. Internet používalo 70,6 % domácností kraje, přitom ještě v roce 2008 to bylo méně než 40 %. V porovnání s domácnostmi České republiky používaly domácnosti Jihočeského kraje počítač i internet v menší míře.

⁶ Údaje Výběrového šetření a využívání informačních a komunikačních technologií v domácnostech a mezi jednotlivci jsou zjišťovány každoročně ve 2. čtvrtletí na výběrovém vzorku jednotlivců ve věku 16 a více let a jeho výsledky jsou přepočteny na celou sledovanou populaci. V krajském členění jsou z důvodu vyšší reprezentativnosti publikovány tříleté klouzavé průměry (např. údaj za rok 2014 je vypočítán jako průměr z dat za roky 2013, 2014 a 2015).

Počet ekonomických subjektů evidovaných v RES se meziročně zvýšil.

V registru ekonomických subjektů (RES) bylo k 31. 12. 2015 evidováno víc než 162 tis. subjektů se sídlem v Jihočeském kraji, meziročně se jejich počet zvýšil o necelé 1 %. RES tvořily z 80 % fyzické osoby. Z právních forem podnikání převažovaly fyzické osoby podnikající dle živnostenského zákona – 112 tis. (69 % z celkového počtu subjektů a 86 % z fyzických osob). Mezi právníckými osobami bylo nejvíc společností s ručením omezeným – 14,2 tis. (9 % z celkového počtu subjektů a 45 % z právníckých osob).

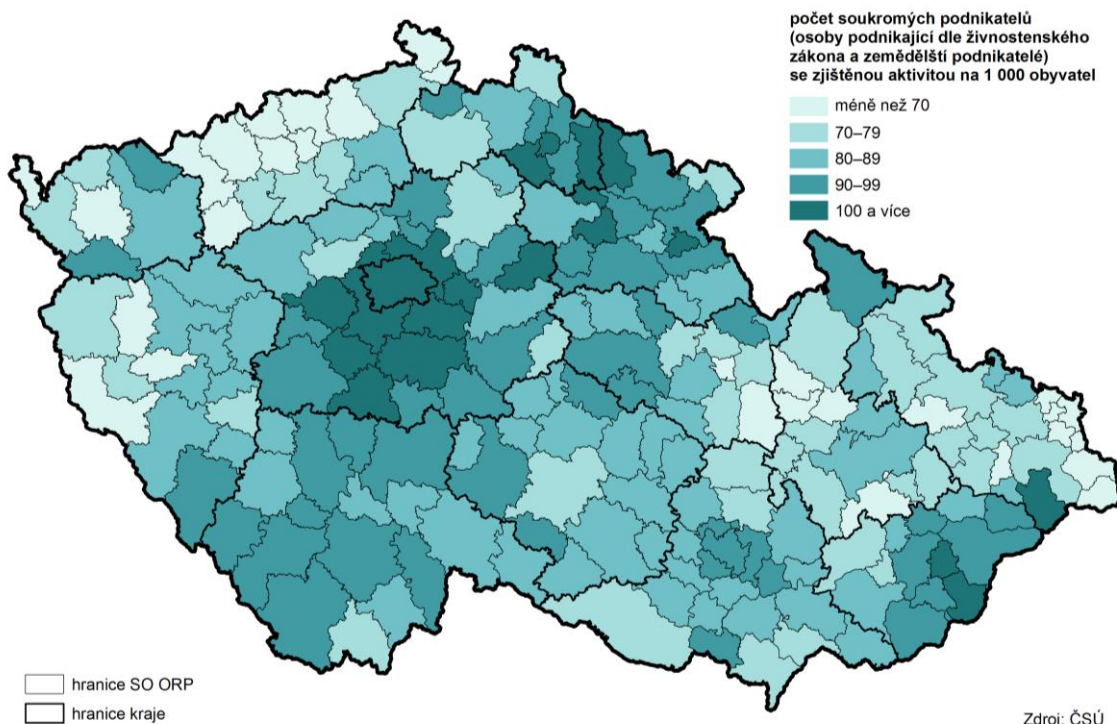
U více než poloviny subjektů byla prokazatelně zjištěna aktivita.

Koncem roku 2015 bylo prokazatelně aktivních 84 tis. subjektů (52 % z celkového počtu): 66 tis. fyzických osob a 18 tis. právníckých osob. Fyzických osob podnikajících dle živnostenského zákona bylo se zjištěnou aktivitou 54 tis. (48 % z počtu všech živnostníků) a aktivních společností s ručením omezením 11,6 tis. (82 % z jejich celkového počtu). Z hlediska převažující činnosti nejvíc subjektů se zjištěnou aktivitou působilo ve velkoobchodu a maloobchodu, opravách a údržbě motorových vozidel (15,1 %), ve stavebnictví (13,5 %) a v průmyslu (13,1 %).

Během roku 2015 RES zaevidoval 5 tis. nových subjektů.

V průběhu roku 2015 bylo do RES Jihočeského kraje zaevidováno 5 tis. nových subjektů, nejčastěji podnikajících dle živnostenského zákona (3,2 tis.). Podle právní formy podnikání mezi nově vzniklými subjekty figurují dále nejčastěji společnosti s ručením omezeným (817), zemědělské podnikatelé – fyzické osoby (416), spolky (178) a fyzické osoby podnikající dle jiných zákonů (116).

Ktg 3.3 Soukromí podnikatelé ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností k 31. 12. 2015

V kraji bylo v přepočtu na 1 tisíc obyvatel aktivních 84,6 živnostníků a 5,8 zemědělských podnikatelů – fyzických osob.

Koncem roku 2015 bylo v kraji v přepočtu na 1 tis. obyvatel shodně s celorepublikovou hodnotou aktivních 84,6 živnostníků, ale počet zemědělských podnikatelů – fyzických osob (5,8 na 1 tis. obyvatel) byl proti průměru ČR téměř dvojnásobný (v ČR 3,2 na 1 tis. obyvatel). Jihočeský kraj měl po Kraji Vysočina druhý nejvyšší počet zemědělských podnikatelů – fyzických osob v přepočtu na 1 tis. obyvatel. V meziročním srovnání se počet fyzických osob - živnostníků i zemědělců se zjištěnou aktivitou v kraji zvýšil.

Nejvíc aktivních živnostníků bylo na Třeboňsku a Česko-budějovicku.

Z hlediska vnitroregionálního, podle správních obvodů s rozšířenou působností, bylo koncem roku 2015 nejvíc aktivních živnostníků v přepočtu na 1 tis. obyvatel na Třeboňsku a Česko-budějovicku (v obou 90), Českokrumlovsku (88), Tábořsku a Vimpersku (v obou 87), naopak nejméně živnostníků ve vztahu k obyvatelstvu provozovalo živnost na Kaplicku a Dačicku (méně než

75 na 1 tis. obyvatel). Soukromých zemědělců se zjištěnou aktivitou hospodařilo nejvíc mezi obyvateli na Prachaticku, Vodňansku a Vimpersku (v rozmezí 10,3 a 11,3 osoby na 1 tis. obyvatel) a naopak nejméně na Českobudějovicku (2,8).

**Zemědělství:
Zemědělská produkce od roku 2010 rostla a v roce 2014 dosáhla historicky nejvyšších hodnot ...**

Zemědělská produkce vyjádřená souhrnným zemědělským účtem (SZÚ) v běžných cenách od roku 2010 rostla, až v roce 2014 dosáhla podle semi-definitivních výsledků historicky nejvyšších hodnot. O vynikající výsledky roku 2014 se zasloužila především rekordní sklizeň většiny plodin. To platilo pro zemědělský sektor všech krajů ČR s výjimkou Jihomoravského. Jeho SZÚ v b. c. klesl jednak v roce 2012 kvůli extrémnímu suchu na jižní Moravě a jednak v roce 2014 kvůli neúrodě hroznů. Výsledky zemědělské produkce za rok 2015 zatím nejsou známy, zveřejněny budou na konci roku 2016.

... zejména zásluhou vysoké dynamiky rostlinné produkce.

Zemědělská produkce v b. c. v Jihočeském zemědělském sektoru vzrostla mezi roky 2009 a 2014 (včetně cenových vlivů) o třetinu, zejména díky dvoutřetinovému nárůstu rostlinné produkce. Živočišná produkce v kraji v tomto období kolísala, v roce 2014 byla oproti roku 2009 vyšší pouze o 6 %. Zemědělský sektor ČR zaznamenal ve srovnání s jihočeským vyšší dynamiku produkce zemědělské (v ČR nárůst 40 %) a živočišné (v ČR nárůst 22 %) a poněkud nižší dynamiku rostlinné produkce (55 %).

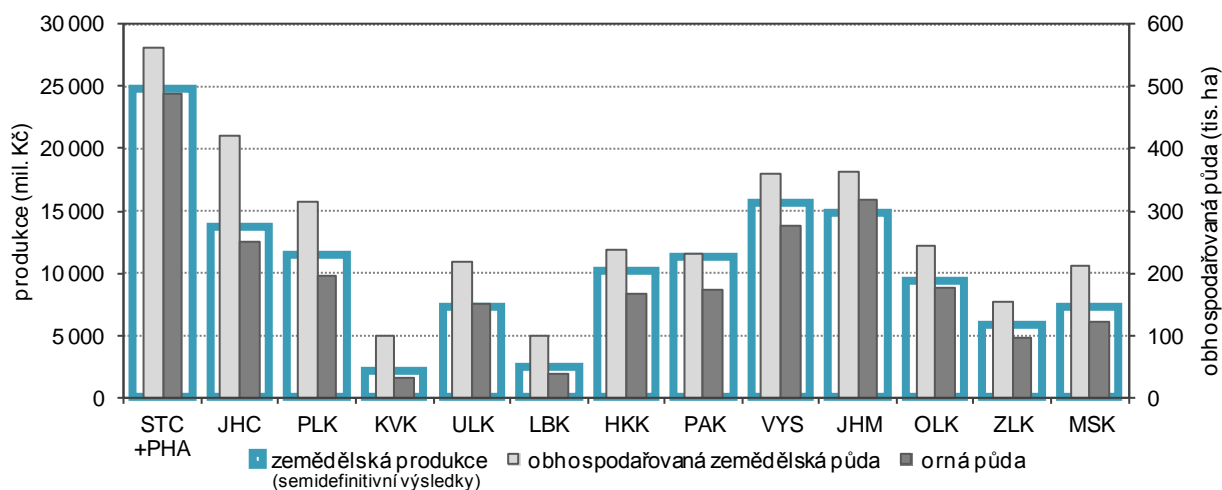
V kraji od roku 2010 převažuje rostlinná produkce nad živočišnou.

Na zemědělské produkci Jihočeského kraje se až do roku 2010 podílela většinou živočišná produkce než rostlinná. V roce 2011 podíl živočišné produkce oslabil tak, že ji rostlinná produkce převýšila. Podíl rostlinné produkce se v posledních čtyřech letech stále zvyšoval až na 54,6 % v roce 2014. Podíl živočišné výroby tehdy představoval 42,2 %, podíl produkce zemědělských služeb 1,5 % a podíl nezemědělských vedlejších činností 1,6 %.

Rostlinná produkce převažovala ve všech krajích ČR s výjimkou Pardubického.

Také v ostatních krajích převažovala rostlinná produkce nad živočišnou. Výjimku tvořil Pardubický kraj v letech 2013 a 2014, kde zásluhou rostoucí výroby jatečné drůbeže tvořila zemědělskou produkci z více než poloviny živočišná produkce.

Graf 3.4 Zemědělská produkce a plocha obhospodařované půdy podle krajů v roce 2014

Jihočeští zemědělci vytvářeli mezi kraji čtvrtý největší objem produkce.

Jihočeský zemědělský sektor se podílel v roce 2014 na zemědělské produkci ČR 10,0 %, když jeho podíl na živočišné produkci byl 11,6 % a na rostlinné produkci 9,3 %. Jihočeští zemědělci se hodnotou produkce řadili mezi kraje dlouhodobě na čtvrté místo. Toto umístění odpovídalo pořadí kraje podle výměry orné půdy. Kraj měl sice po Středočeském kraji nejvyšší plochu zemědělské půdy, ale vlivem vysokého podílu trvalých travních porostů byla jeho plocha orné půdy až čtvrtá největší po krajích Středočeském a Jihomoravském a Kraji Vysočina. Shodné pořadí krajů platilo od roku 2006 i pro zemědělskou produkci, pouze v roce 2012 a 2014 si Kraj Vysočina vyměnil místo s Jihomoravským krajem.

Po přepočtu na 1 ha zemědělské půdy byla zemědělská produkce kraje podprůměrná.

Zemědělská produkce Jihočeského kraje v přepočtu na 1 ha obhospodařované zemědělské půdy byla v roce 2014 třetí nejnižší mezi kraji (32,7 tis. Kč). Největší objem produkce na 1 ha zemědělské půdy vytvořili zemědělci Pardubického kraje (49,1 tis. Kč/ha), naopak nejmenší kraje Karlovarského (21,9 tis. Kč/ha).

Zmenšovaly se plochy orné půdy a rozšiřovaly se plochy trvalých travních porostů.

Plochy obhospodařované zemědělské půdy se v jihočeském zemědělském sektoru zmenšovaly - za desetiletí o 3,5 % a zároveň se snižovalo její zornění z 65,7 % v roce 2005 na 60,2 % v roce 2015. Menší míra zornění svědčila o úbytku ploch orné půdy - za deset let o 12 %. Naopak o 12 % se za deset let rozšířily plochy trvalých travních porostů.

Ve struktuře osevních ploch ubývaly plochy obilovin a brambor na úkor řepky a pícnin na orné půdě.

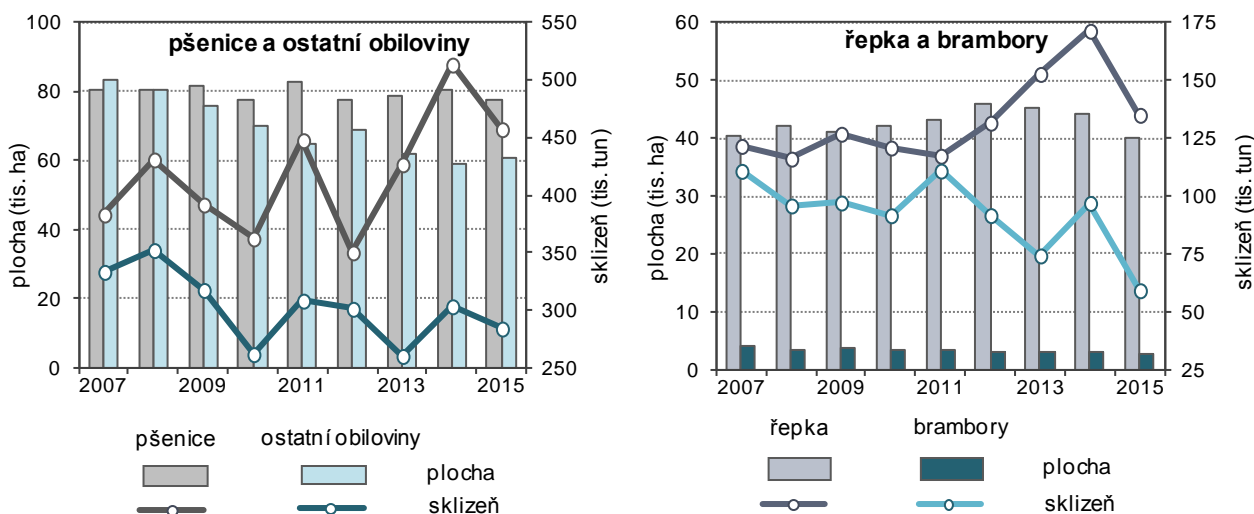
Během posledního desetiletí byly omezovány plochy obilovin a brambor. Naproti tomu až do roku 2012 přibývalo ploch řepky; v letech 2013 až 2015 však již její plochy klesaly. Zmenšování ploch bylo až do roku 2009 příznačné pro pícniny na orné půdě, v současné době od roku 2010 se však jejich plochy opět rozšiřovaly.

Ve struktuře osevních ploch v uplynulém desetiletí klesal podíl ploch obilovin (zvyšoval se podíl ploch pšenice a klesal podíl ploch ječmene) a brambor a naopak se zvyšoval podíl ploch řepky a pícnin na orné půdě.

Nejčastěji pěstovanou plodinou byla ozimá pšenice.

Tradičně nejčastěji pěstovanou plodinou v kraji byla pšenice ozimá - v roce 2015 pěstována na 29 % osevních ploch. Na 16 % ploch byla pěstována řepka, na 13 % kukuřice na zeleno a siláž, na 8 % ploch ječmen jarní a také víceleté pícniny a na 7 % ploch ječmen ozimý.

Graf 3.5 Sklizeň a sklizňové plochy vybraných plodin v Jihočeském kraji

Sklizeň obilovin a řepky roku 2015 byla vyšší než desetiletý průměr. Bramborám a pícninám se kvůli suchu nedařilo.

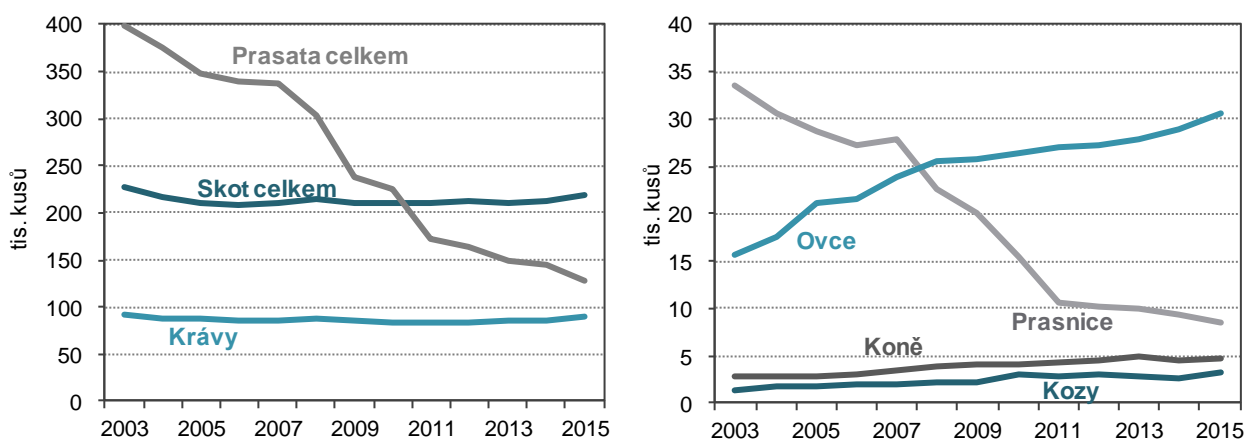
Výsledky sklizně a hektarové výnosy roku 2015 v Jihočeském kraji i České republice zaostaly u většiny plodin za loňským často rekordním rokem. V delším časovém horizontu byly ale výnosy i sklizeň v obilovinách a řepce velmi dobré. Výnos pšenice a ječmene byl druhý nejvyšší a výnos řepky byl třetí nejvyšší v historii kraje. A zatímco na obiloviny a řepku suché a teplé počasí v průběhu vegetace negativní dopad nemělo, u okopanin, pícnin a kukuřice na zrno byla situace opačná. V těchto komoditách se výnos a sklizeň propadly na jedny z nejnižších hodnot v historii kraje.

Jihočeští zemědělci patřili k předním pěstitelům většiny základních plodin.

Díky velkým osevním plochám patřili jihočeští zemědělci k předním pěstitelům většiny základních plodin. Ve sklizni obilovin celkem a sklizni pšenice jim v roce 2015 patřilo třetí místo (s podílem 9 % na ČR), sklizeň řepky měli druhou nejvyšší (s podílem 11 % na ČR), sklizeň pícnin na orné půdě stejně jako sklizeň brambor třetí nejvyšší (s podílem 12 % a 13 %).

Protože kraj měl největší plochu trvalých travních porostů (17 % z celorepublikové plochy), měl z nich i největší produkci sena (podíl na produkci ČR 17 %).

Graf 3.6 Stavby hospodářských zvířat v Jihočeském kraji
(podle stavu ke dni soupisu)

Pokračoval trend z minulých let - redukce chovu prasat a rozšiřování chovu ovcí, koz a koní. Stav skotu se již dva roky po sobě zvyšoval.

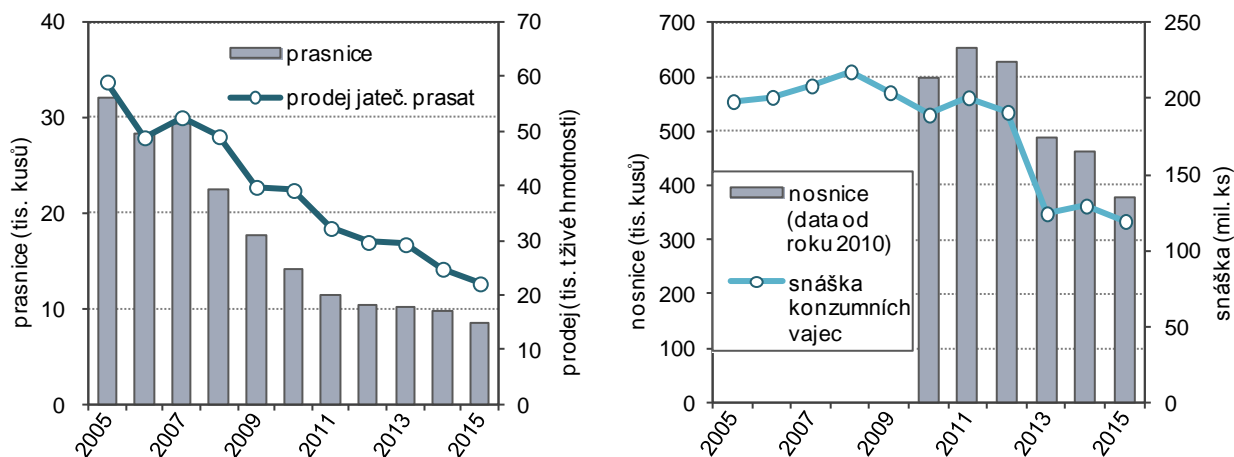
Soupis hospodářských zvířat k 1. 4. 2015 potvrdil u většiny druhů pokračování trendů z minulých let - dramatické snižování stavu prasat (za deset let téměř o dvě třetiny) a naopak rozšiřování chovu ovcí, koz a koní. Během deseti let se stav ovcí zvýšil téměř o polovinu, stav koní o dvě třetiny a stav koz se téměř zdvojnásobil. Stav skotu, který do roku 2006 klesal a později kolísal, se v posledních dvou letech v zemědělském sektoru kraje i ČR zvyšoval. Proti stavu před deseti lety byl podle soupisu v kraji o 4 % vyšší (v ČR o 1 %). Stav drůbeže kolísal, meziročně v kraji i v ČR sice vzrostl, ale oproti stavu před deseti lety byl v kraji poloviční a v ČR nižší o desetinu.

Jihočeský kraj měl druhý nejvyšší početní stav skotu po Kraji Vysočina a nejvyšší početní stav krav. Kraj má prvenství i v chovu ovcí, na druhém místě byl v chovu koz a koní (v obou po Středočeském kraji).

Výroba mléka od roku 2013 rostla především vlivem rostoucí průměrné dojivosti.

Výroba mléka v letech 2009–2012 pozvolna klesala, ale od roku 2013 se zvyšovala především zásluhou rostoucí průměrné dojivosti. V roce 2015 se jihočeský zemědělský sektor podílel na celorepublikové produkci mléka 11,5 %, když na počtu dojných krav se podílel 12,7 % a průměrnou dojivost měl stejně jako v předchozích letech zhruba o 10 % nižší než celorepublikový průměr.

Graf 3.7 Průměrné stavy prasnic a prodej jatečných prasat, průměrné stavy nosnic a snáška konzumních vajec v zemědělském sektoru Jihočeského kraje

Výroba jatečného skotu se již dva roky zvyšovala; výroba jatečných prasat strmě klesala.

Výroba jatečného skotu v kraji i v ČR kolísal, v letech 2014 a 2015 rostla. Výroba jatečných prasat stejně jako jejich chov v kraji strmě klesala – za deset let téměř o dvě třetiny. V ČR se výroba jatečných prasat za deset let také snížila, ale méně dramaticky - o 30%. Podíl jihočeských farmářů na českém zemědělství ve výrobě jatečného skotu byl po Kraji Vysočina druhý nejvyšší (v roce 2015 téměř 15 %) a podíl na výrobě jatečných prasat byl pátý nejvyšší (7 %).

Snáška vajec klesla za čtyři roky o 37 %, výroba jatečné drůbeže v posledních dvou letech rostla.

Průměrný stav nosnic v jihočeském zemědělském sektoru od roku 2012 klesal, a především vlivem propadu v roce 2013 byl v roce 2015 o 37 % menší než v roce 2011. Stejně tak klesla proti roku 2011 i snáška konzumních vajec. V zemědělském sektoru ČR počty nosnic a snáška vajec kolísaly, v roce 2015 sice meziročně klesly, ale dva roky předtím rostly, ve srovnání s rokem 2011 byl počet nosnic prakticky stejný a snáška konzumních vajec klesla o 2 %. Výroba jatečné drůbeže v kraji i ČR od roku 2010 kolísala bez trendu, v letech 2014 a 2015 se meziročně zvyšovala. V roce 2015 se chovy jihočeských farmářů podílely na snášce vajec zemědělského sektoru ČR téměř 10 % a na výrobě jatečné drůbeže 12 %. Jihočeský kraj se v mezikrajském srovnání řadil na šesté místo v produkci konzumních vajec a na čtvrté místo ve výrobě jatečné drůbeže.

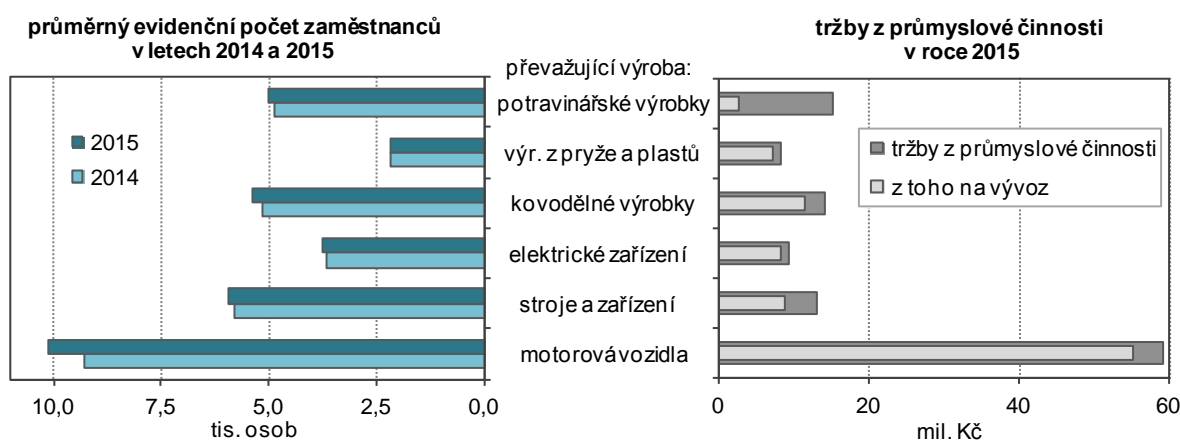
Průmysl: V kraji byl od roku 2013 růst tržeb z průmyslové činnosti nadprůměrný.

Mezi velké průmyslové podniky (se 100 a více zaměstnanci) se sídlem v kraji patřilo v roce 2015 celkem 151 podniků (stejný počet jako v roce 2014). Tržby za prodej vlastních výrobků a služeb průmyslové povahy (dále jen „tržby“) dosáhly v roce 2015 v těchto podnicích téměř 152 mld. Kč a podílely se na tržbách velkého průmyslu ČR 4,5 %. Tento podíl byl sice nevýznamný, ale představoval od roku 2005 nejvyšší hodnotu. Za zvýšením podílu jihočeských průmyslových podniků stála dynamika tržeb, která byla od roku 2013 nadprůměrná a v roce 2015 byla nejvyšší mezi kraji.

Ze zpracovatelského průmyslu kraje měla největší tržby výroba motorových vozidel, ...

Rozhodující objem tržeb vytvářel zpracovatelský průmysl, v Jihočeském kraji se v roce 2015 podílel na tržbách průmyslu 97 %. Na tržbách zpracovatelského průmyslu se podílela 40 % výroba motorových vozidel (kromě motocyklů), přívěsů a návěsů, druhý nejvyšší podíl připadal na výrobu potravinářských výrobků – 10 %.

Graf 3.8 Zaměstnanci a tržby z průmyslové činnosti ve vybraných subsekcích zpracovatelského průmyslu v Jihočeském kraji
(podniky se 100 a více zaměstnanci se sídlem v Jihočeském kraji)

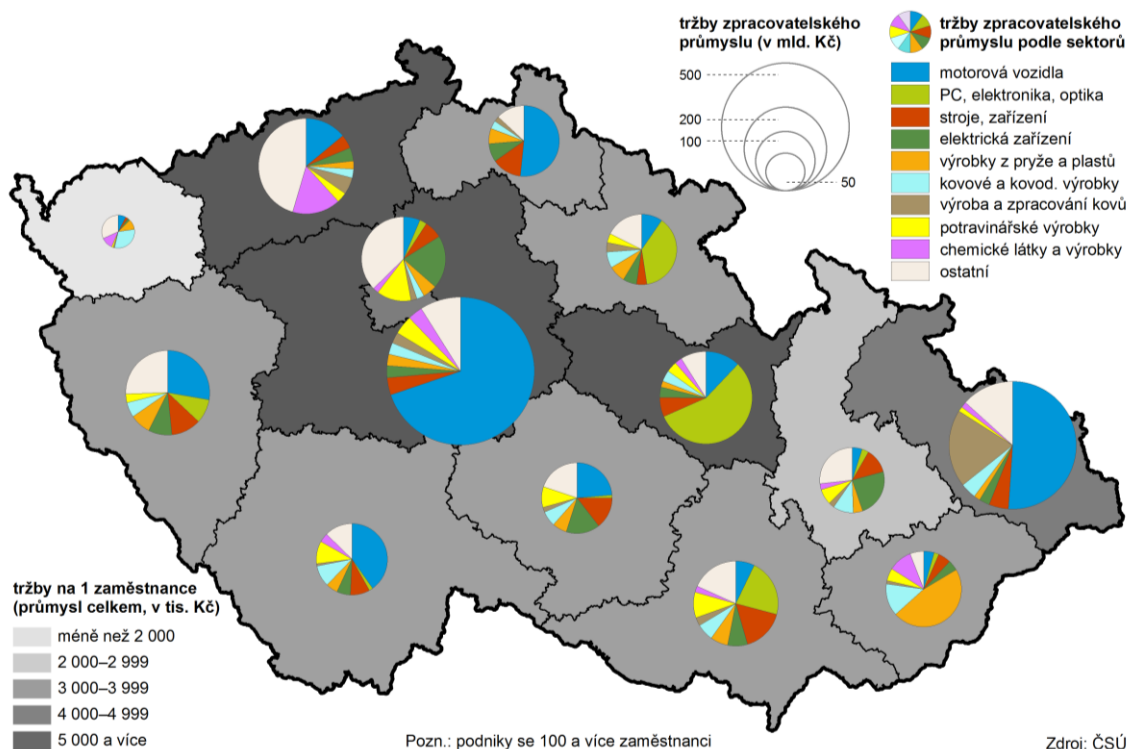
... která byla nejvíc závislá na vývozu, ...

Orientace tržeb na přímý vývoz se stále zvyšovala. V roce 2015 dosáhla v průmyslu celkem 73 % (oproti 62 % v roce 2010), poněkud vyšší byla ve zpracovatelském průmyslu – víc než 75 % (oproti 66 % v roce 2010). Nejvíce exportně závislá byla výroba motorových vozidel - v roce 2015 pocházelo 94 % tržeb z vývozu, a výroba počítačů, elektronických a optických přístrojů a zařízení (91 %). Naopak poměrně málo byla na exportu závislá výroba potravinářských výrobků (16 % tržeb z přímého vývozu).

... a její podniky zaměstnávaly největší počet osob.

V roce 2015 zaměstnával velký průmysl kraje 47 tis. osob (fyzické osoby), to je proti roku 2014 o 4 % více. Jejich průměrná mzda v roce 2015 činila 25 901 Kč a byla o 10 % pod celorepublikovým průměrem. Nejvíce zaměstnanců bylo v kraji v podnicích s převažující činností výroba motorových vozidel, výroba strojů a zařízení a výroba kovových konstrukcí a kovodělných výrobků.

Ktg 3.4 Tržby z prodeje vlastních výrobků a služeb průmyslové povahy v krajích v roce 2015

Stavebnictví:
Stavebnictví v ČR se v roce 2014 vymanilo z krize.

Stavebnictví v České republice se v roce 2014 vymanilo z krize, kterou procházelo v letech 2009 až 2013. V tomto kritickém období klesala základní stavební výroba (ZSV) velkých podniků (tj. podniky s 50 a více zaměstnanci) i objem stavebních prací „S“ podniků s 20 a více zaměstnanci. Obrat k lepšímu nastal v roce 2014 a objem stavebních prací rostl i v roce 2015.

ZSV velkých stavebních firem kraje rostla i v době krize, v roce 2014 však klesla a v roce 2015 rostla podprůměrně.

Vývoj stavební výroby firem se sídlem v Jihočeském kraji se od celorepublikového značně lišil. ZSV firem kraje s 50 a více zaměstnanci díky inženýrskému stavitelství meziročně rostla (kromě roku 2011) i v době ekonomické recese. Poklesla až v roce 2014, kdy už většina krajů zaznamenala růst ZSV. V roce 2015 již sice také vzrostla, ale jen podprůměrně. V důsledku tohoto vývoje se podíl velkých stavebních podniků se sídlem v kraji na ZSV ČR snížil ze 7,9 % v roce 2013 na 6,7 % v roce 2015.

V ZSV kraje mělo výraznou převahu inženýrské stavitelství.

V roce 2015 sídlilo v Jihočeském kraji 41 velkých stavebních podniků. V jejich ZSV mělo výraznou převahu inženýrské stavitelství, s podílem 76 %. Tento podíl byl oproti celorepublikovému (63 %) podstatně vyšší a vyšší byl i ve srovnání s rokem 2010 (v kraji představoval 67 % a v ČR 61 %).

V roce 2015 zaměstnávaly velké stavební podniky Jihočeského kraje 6,9 tis. osob (fyzické osoby), to bylo o 2 % méně než v roce 2014. Průměrná měsíční mzda zaměstnanců ve stavebnictví v roce 2015 představovala 31 559 Kč, do celorepublikového průměru jí chybělo 0,4 %.

Podnikům s 20 a více zaměstnanci se sídlem v kraji stavební práce rostly od roku 2013.

Stavební práce „S“ provedené v tuzemsku stavebními podniky s 20 a více zaměstnanci se sídlem v kraji meziročně rostly od roku 2013, tedy již tři roky v řadě za sebou (v těchto letech zaznamenaly růst pouze tři kraje - Jihočeský, Ústecký a Pardubický). V roce 2015 podniky se sídlem v Jihočeském kraji realizovaly v tuzemsku stavební práce „S“ za 21 mld. Kč, na celorepublikovém objemu „S“ se podílely cca 8 %. Rozhodující stavební firmy kraje sídlily v okrese České Budějovice – vytvářely víc než tři čtvrtiny krajského objemu stavebních prací „S“.

Na stavbách v kraji byl v roce 2015 proveden největší objem prací za posledních 15 let.

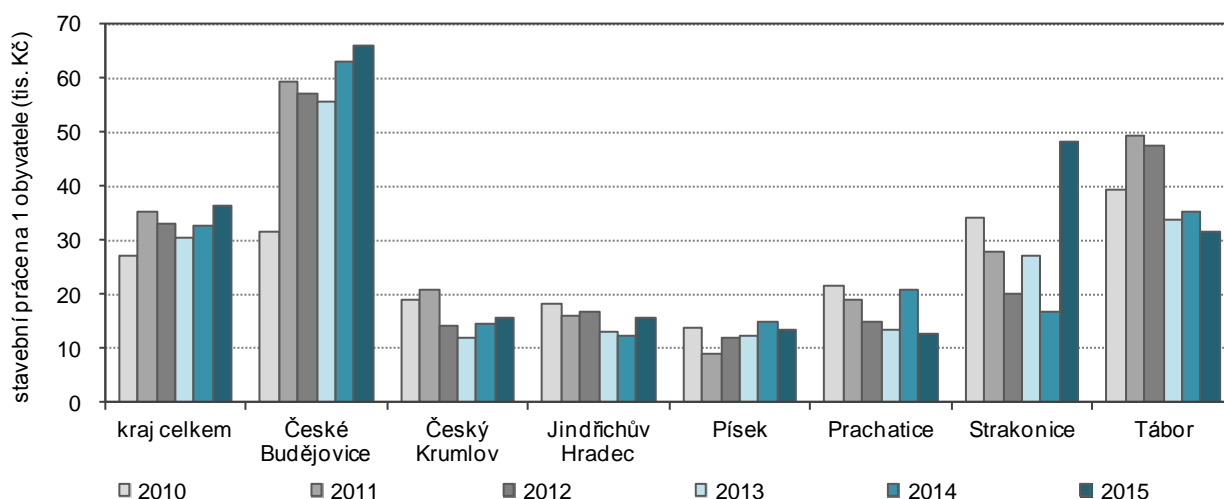
Z hlediska územní realizace výstavby byly na území kraje v roce 2015 provedeny stavební práce ve výši 23 mld. Kč, což bylo nejvíc za posledních 15 let. Roční objem stavebních prací provedených v kraji v letech 2010 až 2015 převyšoval obvykle 20 mld. Kč a představoval 9 % z objemu stavebních prací provedených v tuzemsku.

Stavební aktivita v kraji byla od roku 2007 nadprůměrná.

V přepočtu na 1 obyvatele byla stavební aktivita v kraji po celé období nadprůměrná – v roce 2010 byla v mezikrajském srovnání čtvrtá nejvyšší a od roku 2011 dokonce druhá nejvyšší po Hlavním městě Praze.

Graf 3.9 Stavební práce provedené podle dodavatelských smluv podle místa stavby v okresech Jihočeského kraje (za podniky s 20 a více zaměstnanci)

Nejvíce se stavělo na Českobudějovicku a Tábořsku.

V letech 2010 až 2015 byly na území kraje realizovány stavby úhrnem za 124 mld. Kč, polovina z tohoto objemu byla provedena v okrese České Budějovice, 20 % v okrese Tábor, 10 % v okrese Strakonice a 7 % v okrese Jindřichův Hradec. V přepočtu na 1 obyvatele náležela největší stavební aktivita opět okresům České Budějovice a Tábor. Naopak menší objem staveb byl lokalizován do okresů Prachatice, Český Krumlov a Písek (v absolutním vyjádření i v přepočtu na obyvatele), po přepočtu na 1 obyvatele se k nim zařadil i okres Jindřichův Hradec.

Podíl prací pro veřejné zadavatele byl v roce 2015 třetí nejnižší mezi kraji.

Z objemu prací provedených na území kraje tvořily v roce 2010 téměř 47 % práce pro veřejného zadavatele (v ČR 45 %). V letech 2011 až 2013 jejich podíl klesal – v Jihočeském kraji na 35 % a byl ve srovnání s ČR podprůměrný. Zatímco v roce 2014 již celostátně rostl, v jižních Čechách se propadl na nejnižší hodnotu mezi kraji (29 %). V roce 2015 se podíl staveb pro veřejného zadavatele v kraji sice zvýšil na 38 %, ale byl mezi kraji třetí nejnižší.

Mezi jihočeskými okresy měl největší podíl prací pro veřejné zadavatele na celkovém objemu staveb „S“ v souhrnu za roky 2010–2015 okres Tábor (67 %) a Strakonice (61 %) a naopak nejnižší okres České Budějovice (19 %). V Jihočeském kraji tento podíl představoval 37 %.

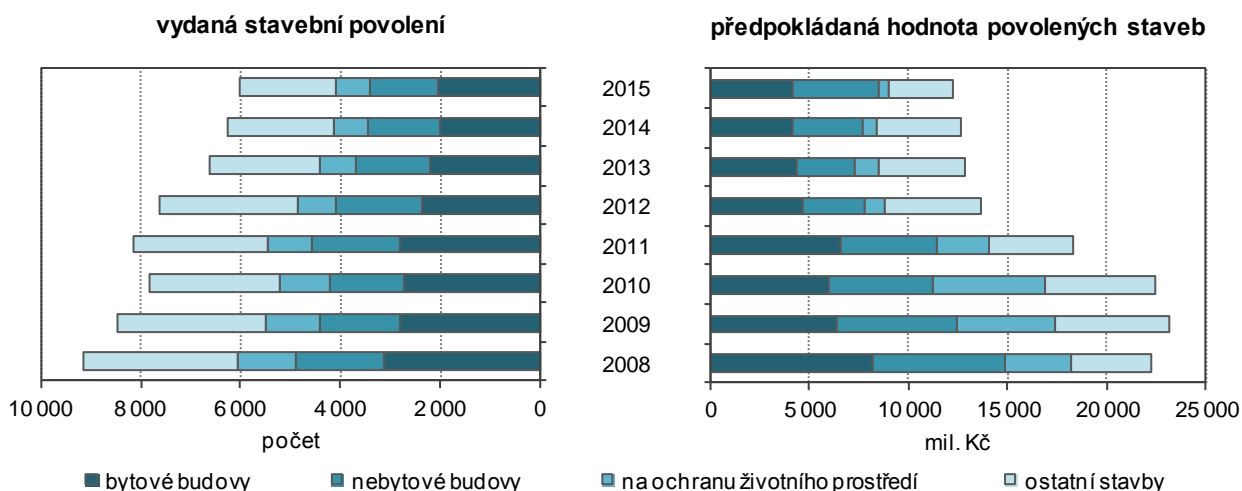
Počet vydaných stavebních povolení byl v roce 2015 nejnižší za posledních 20 let.

Stavební úřady vydaly v roce 2015 na území Jihočeského kraje 6 009 stavebních povolení, což bylo nejméně za posledních 20 let. Počet vydaných stavebních povolení v kraji klesal od roku 2009, v roce 2011 se přechodně zvýšil (vlivem povolení na stavby nebytových budov) a od roku 2012 sestupná tendence pokračovala až do roku 2015. V tom se lišila od celorepublikového trendu; v ČR a v sedmi krajích se počet vydaných povolení v roce 2015 již meziročně zvýšil.

Orientační hodnota nově povolených staveb se snižovala.

Orientační hodnota povolených staveb klesala bez přerušení od roku 2010. Po strmém poklesu v letech 2011 a 2012 (cca o 20 a 25 %, především v důsledku staveb na ochranu životního prostředí) se od roku 2012 snižovala již jen zvolna. Z hlediska typů výstavby se v letech 2014 a 2015 stále snižovala předpokládaná hodnota povolených staveb na ochranu životního prostředí a ostatních staveb. Hodnota povolených staveb nebytových budov však již dvakrát za sebou vzrostla víc než o 20 %. V roce 2015 již poněkud vzrostla i hodnota povolených bytových budov.

Graf 3.10 Vydaná stavební povolení podle typů výstavby v Jihočeském kraji

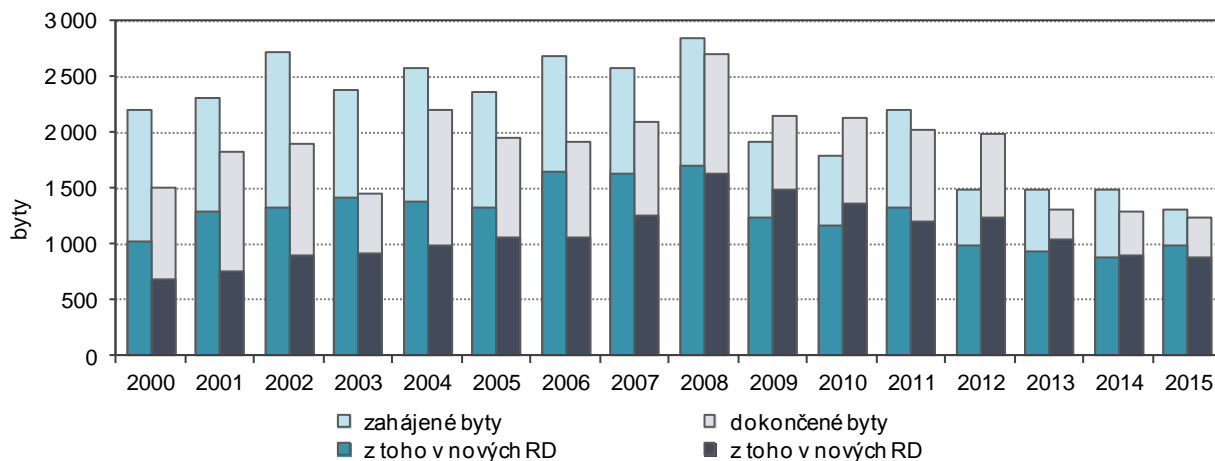
Průměrná hodnota povolené stavby v roce 2015 byla o 30 % nižší než v roce 2010.

Průměrná hodnota na jedno stavební povolení dosáhla maximálních hodnot v roce 2009 a 2010 (2,7 mil. Kč a 2,9 mil. Kč). Poté se další dva roky meziročně propadala o 20 %. I když od roku 2013 opět rostla, byl v roce 2015 průměr na jednu povolenou stavbu (2 mil. Kč) ve srovnání s rokem 2010 o 30 % nižší. Významně se změnila především průměrná hodnota staveb na ochranu životního prostředí. V roce 2010 představovala 5,6 mil. Kč, v roce 2015 pouhých 0,8 mil. Kč.

Bytová výstavba: Ani oživení ekonomiky pokles bytové výstavby v kraji nezastavil.

Oživení ekonomiky v roce 2014, které přineslo v rámci ČR i rozvoj bytové výstavby, se v Jihočeském kraji zatím neprojevovalo. V kraji pokračoval dlouhodobý pokles bytové výstavby. Dokončeno bylo 1 246 bytů (nejméně od roku 2000) a zahájeno 1 312 bytů, což je nejméně od roku 1995.

Graf 3.11 Vývoj bytové výstavby v Jihočeském kraji

Nové byty byly nejčastěji v nových rodinných domech.

Ve struktuře bytové výstavby převažovaly byty v nových rodinných domech (RD) a jejich podíl se v posledních letech zvyšoval částečně i vlivem menší výstavby ostatních druhů bytů. Byty v nových RD se od roku 2007 podílely na celkovém počtu zahájených i dokončených bytů alespoň 60 %. Jejich podíl na dokončených bytech se zvýšil na 80 % v letech 2013 a v letech 2014 a 2015 představoval 70 % z celkového počtu. U zahájených bytů vzrostl v roce 2015 na 75 %.

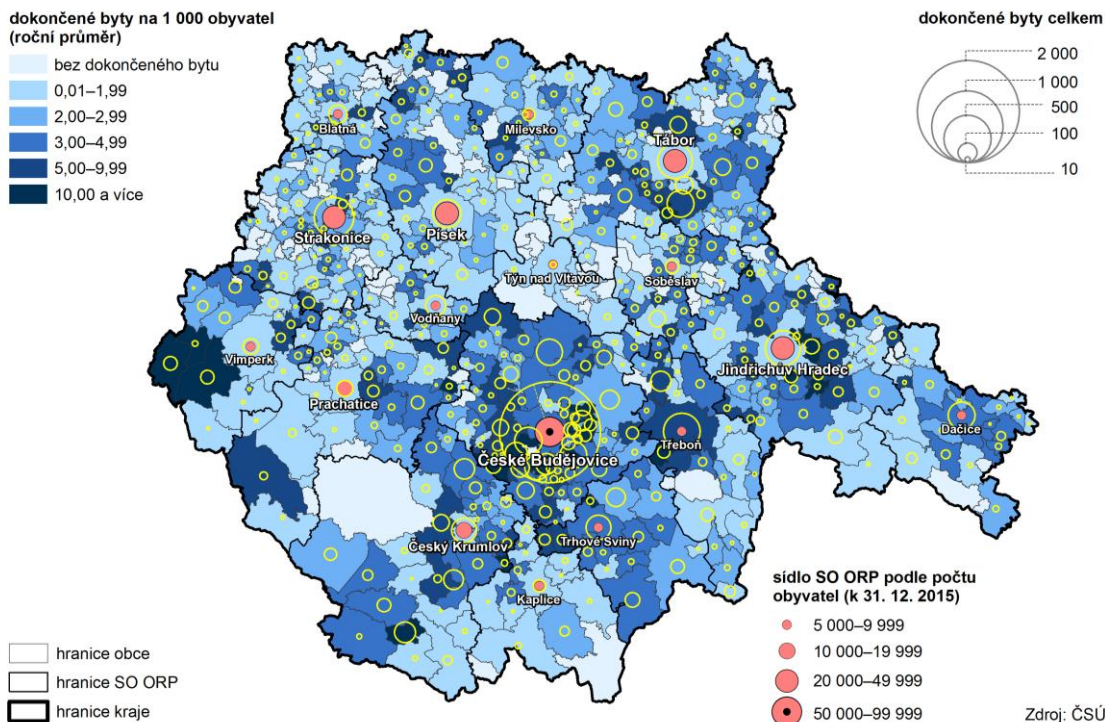
Druhou nejpočetnější skupinou byly byty v bytových domech. Protože jejich výstavbou se realizují větší urbanistické celky, počty jejich zahájených i dokončených bytů značně kolísají. V úhrnu let 2010–2015 se na zahájených bytech podílely 14 % a na dokončených bytech 21 %.

Absolutně nejvíc bytů bylo dokončeno v krajském městě a jeho okolí, ...

Od roku 2010 bylo v kraji dokončeno 10 tis. bytů. Celá pětina z bytů dokončených v Jihočeském kraji připadala v letech 2010–2015 na krajské město. Dokončených 2 011 bytů řadí České Budějovice na páté místo v celorepublikovém žebříčku obcí. V první desítce měst a obcí jihočeského kraje podle počtu dokončených bytů se dále umístila města Strakonice, Třeboň, Jindřichův Hradec, Tábor, Písek a Dačice a obce z okolí krajského města - Litvínovice, Srubec a Planá nad Lužnicí.

Ktg 3.5 Bytová výstavba v obcích Jihočeského kraje v letech 2010 až 2015

... v přepočtu na tisíc obyvatel v Kvildě, Borových Ladech a Lipně, kde se jedná hlavně o byty k rekreaci.

Bytová výstavba se ale nekoncentrovala pouze k ekonomickým centrům. Nové byty byly dokončovány i v některých horských či rekreačních oblastech s relativně řídkým osídlením, kde šlo především o byty k rekreaci a pro tzv. druhé bydlení. Po přepočtu dokončených bytů na 1 tis. obyvatel pak obce Kvilda, Borová Lada a Lipno nad Vltavou vedly v kraji žebříček obcí podle intenzity výstavby bytů. V šumavské Kvildě bylo v přepočtu na 1 tis. obyvatel v průměru ročně dokončováno 38,8 bytů (třinácté místo v intenzitě výstavby v rámci celé ČR). Čtvrté až desáté místo v intenzitě bytové výstavby obsadily obce v těsném sousedství větších měst - Adamov, Vráto, Jívno a Libnič na Českokbudějovicku, Dolní Pěna a Kačlehy u Jindřichova Hradce a Nasavrky na Tábořsku. Zde šlo především o byty k trvalému bydlení.

Intenzita dokončování bytové výstavby v Jihočeském kraji byla čtvrtá nejvyšší mezi kraji.

Protipólem vysoké stavební aktivity bylo 105 obcí, ve kterých nebyl v letech 2010–2015 zkolaudován žádný byt, z 83 % šlo o obce do 200 obyvatel. K největším z obcí bez nových bytů patřily Temelín a Chrástřany na Vltavotýnsku.

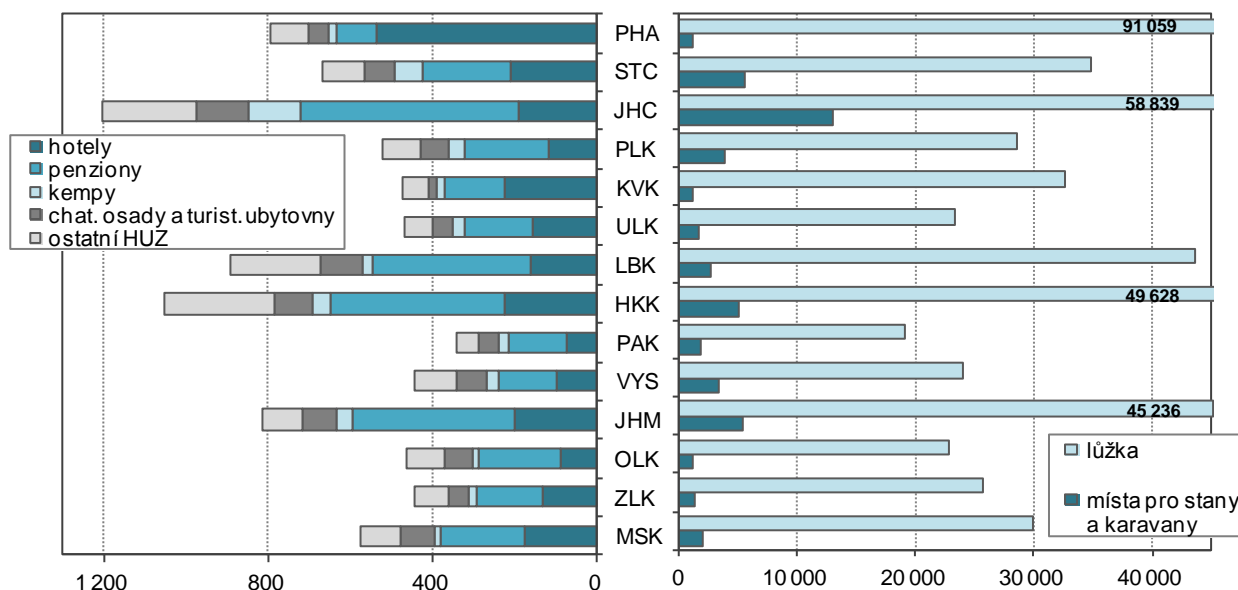
V Českých Budějovicích v přepočtu na tisíc obyvatel každoročně dokončovali 3,6 bytu; což je zařadilo na 190. místo mezi jihočeskými obcemi. V Jihočeském kraji bylo v letech 2010–2015 na tisíc obyvatel každým rokem dokončováno 2,6 bytu. To bylo poněkud méně ve srovnání s celorepublikovou hodnotou (2,7), ale mezi kraji se jednalo o čtvrtou nejvyšší intenzitu (vyšší byla ve Středočeském kraji, Hlavním městě Praze a Jihomoravském kraji).

Cestovní ruch: Jihočeský kraj měl největší počet HUZ a třetí nejvyšší návštěvnost mezi kraji ČR.

Jihočeský kraj měl v mezikrajském srovnání největší počet hromadných ubytovacích zařízení (HUZ), a po Hlavním městě Praze druhý největší počet lůžek a největší počet míst pro stany a karavany. Koncem roku 2015 bylo v kraji 1 205 hromadných ubytovacích zařízení a v nich téměř 59 tis. stálých lůžek (11 % z kapacity ČR). Evidováno bylo víc než 13 tis. míst pro stany a karavany (27 % z celé ČR). Počtem hostů v hromadných ubytovacích zařízeních

i počtem jejich přenocování se kraj zařadil na třetí místo (v obou podíl na ČR 8 %). Nejvíc hostů se ubytovalo v Hlavním městě Praze a Jihomoravském kraji, v počtu přenocování byl na druhém místě po Hlavním městě Praze Karlovarský kraj především díky lázeňským ubytovacím zařízením.

Graf 3.12 Hromadná ubytovací zařízení a jejich kapacita podle krajů v roce 2015

Výkony HUZ v kraji se meziročně zvýšily o víc než 10 % a byly nejlepší od roku 2012.

HUZ Jihočeského kraje zaznamenávala v průběhu celého roku 2015 zvýšený zájem o ubytování. Růst ekonomiky a také příznivé počasí v zimní a zejména letní sezóně přispěly ke zvýšení počtu hostů ubytovaných v HUZ v průběhu celého roku, v úhrnu za rok 2015 o víc než 10 %, v letních prázdninových měsících dokonce počet hostů meziročně vzrostl o víc než 20 %. Výkony HUZ v roce 2015 byly nejlepší od roku 2012⁷. Vynikající výsledky za hromadná ubytovací zařízení vykazaly i ostatní kraje - ve všech byl rok 2015 nejlepší za srovnávané období 2012–2015.

Mezi ubytovanými hosty převládala tuzemská klientela, ze zahraničních hostů byli tradičně nejčastější Němci, ...

V HUZ Jihočeského kraje se v roce 2015 ubytovalo 1 342 tisíc hostů, kteří zde v průměru strávili 2,7 noci. Hosté pocházeli z 69 % z ČR a z 31 % z ciziny. Ve složení zahraničních návštěvníků posilovali své zastoupení turisté z Asie na úkor hostů z Evropy. Mezi zahraničními hosty byli sice tradičně nejčastější hosté z Německa (18 %), ale na dalších místech již figurovaly Čína (11 %) a Tchaj-wan (10 %), na čtvrtém místě bylo Rakousko (8 %) a na pátém místě Jižní Korea (7 %). Z hlediska počtu přenocování byli na prvním místě opět Němci a na druhém Nizozemci, kteří v HUZ pobývali nejdéle ze všech hostů (6 přenocování). Jen krátce se v HUZ zdrželi asijské hosté, kteří se zpravidla ubytovali na 1 noc.

... ale své zastoupení zvýšili hosté z Asie, především Číny a Tchaj-wanu.

Rostoucí zájem klientely z asijských zemí o Jihočeský kraj dokládá nárůst počtu hostů z Asie proti roku 2012 o 59 %. Za stejnou dobu se počet zahraničních hostů z Evropy zvýšil o 7 %. Zatímco v roce 2012 se klientela z Asie podílela na počtech zahraničních hostů 28 %, v roce 2015 již její podíl vzrostl na 37 %. Největší část zahraniční klientely i nadále tvořili hosté z evropských zemí, ale jejich podíl se snížil z 65 % v roce 2012 na 56 % v roce 2015.

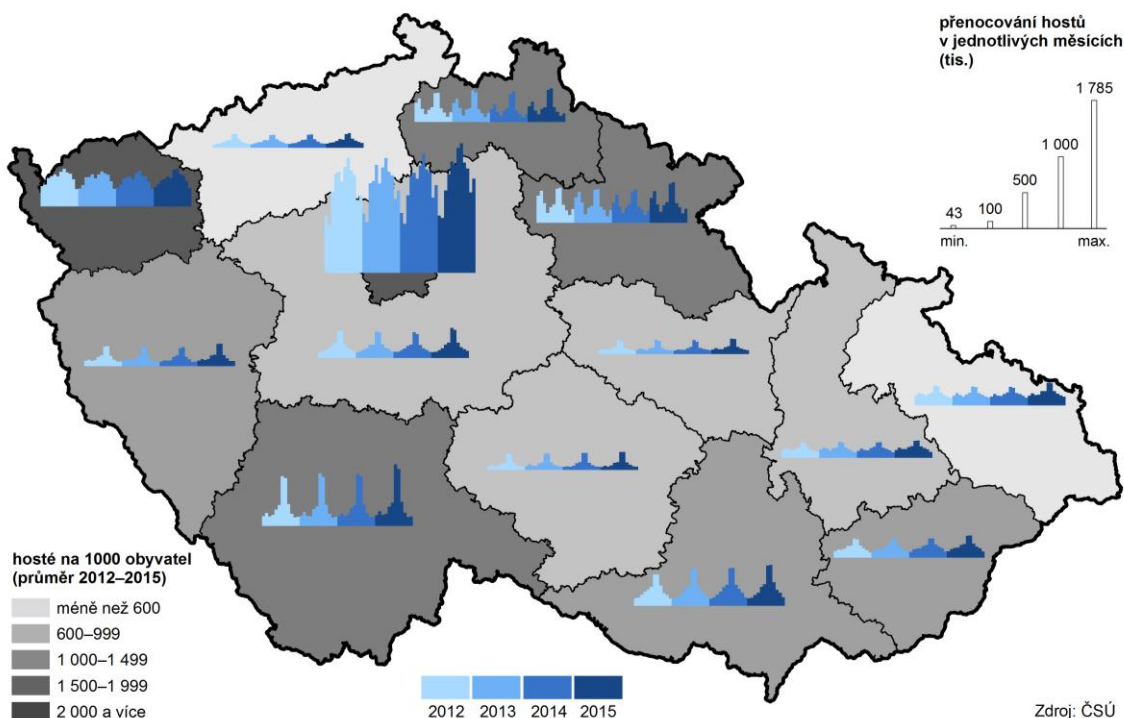
⁷ Na základě projektu Ministerstva pro místní rozvoj "Zkvalitnění informací o vybraných sektorech cestovního ruchu" byl aktualizován Registr hromadných ubytovacích zařízení ČSÚ a došlo k revizi dat kapacit i návštěvnosti za roky 2012 a 2013. Nové srovnatelné časové řady jsou publikované od roku 2012.

V roce 2015 se v kraji nejvíc hostů ubytovalo v Českém Krumlově, Českých Budějovicích a v Lipně nad Vltavou.

Podle výsledků za HUZ ve městech a obcích byla v roce 2015 nejvíc navštěvovaná Praha s 6,6 mil. ubytovanými hosty (38 % z ČR), na druhém místě bylo Brno s 536 tis. hosty (podíl 3 %), třetí Karlovy Vary s 267 tis. hosty. Po Plzni, Špindlerově Mlýně a Mariánských Lázních byl na sedmém místě Český Krumlov s 206 tis. hosty, na osmém Ostrava a na devátém České Budějovice se 151 tis. hosty. Města Český Krumlov a České Budějovice se na počtu hostů ubytovaných v Jihočeském kraji HUZ podílela 15 % a 11 %. Na třetím místě se v kraji umístilo Lipno nad Vltavou s 91 tis. ubytovanými, za ním Třeboň s 63 tis. ubytovanými hosty a Hluboká nad Vltavou s téměř 59 tis. ubytovanými hosty.

Ktg 3.6 Hosté v hromadných ubytovacích zařízeních v krajích v letech 2012 až 2015

Podle výsledků VŠCR byl při cestách ve volném čase občanů ČR druhým nejčastějším cílem delších cest Jihočeský kraj.

Informace o cestách obyvatel České republiky v jejich volném čase přinášejí výsledky Výběrového šetření cestovního ruchu⁸ (VŠCR). Z nich vyplývá, že v letech 2012 až 2015 byl Jihočeský kraj vybírán za cíl delších cest jako druhý nejčastější hned po kraji Středočeském. V roce 2015 směřovalo do jižních Čech na delší cesty více než 1 mil. osob (podíl na ČR 15 %). Kratší cesty ve volném čase, mezi které patří i víkendové pobyty na chatách a chalupách, měly tradičně nejčastěji za cíl Středočeský kraj. Jihočeský kraj byl v letech 2012 a 2014 vybírán jako druhý nejčastější cíl, ale v roce 2013 obsadil až páté místo a v roce 2015 čtvrté místo s počtem 1,4 mil. cest (podíl na ČR 8,5 %). Více kratších cest v roce 2015 směřovalo jako obvykle do Středočeského kraje a pak také do Libereckého a Jihomoravského.

⁸ Výběrové šetření cestovního ruchu (VŠCR) se provádí každý měsíc v náhodně vybraném vzorku domácností. Všechny osoby ve věku 15 a více let vybraných domácností jsou dotazovány na jejich cesty (služební a soukromé) mimo obvyklé prostředí (bydliště, internát apod.), přičemž není podstatné, kde respondenti nocovali. Ve výsledcích jsou pak cesty rozlišovány na tuzemské a zahraniční. Soukromé cesty jsou rozděleny podle délky trvání na delší - se čtyřmi a více noclehy - a kratší - s jedním až třemi noclehy (včetně víkendových pobytů). Výsledky šetření jsou přepočteny na populaci České republiky ve věku 15 a více let.

4. Životní prostředí

Zvláště chráněná území zabírala pětinu plochy kraje.

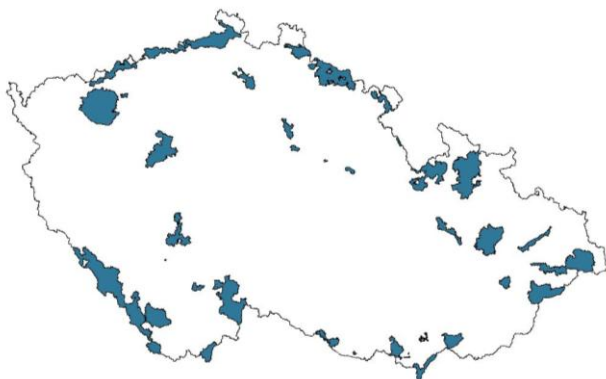
Rozlohou 2 072 km² měl Jihočeský kraj v porovnání s ostatními regiony největší plochy chráněných území. Z celkového území kraje připadalo 20,6 % na zvláště chráněná území. Trojice chráněných krajinných oblastí (Šumava, Třeboňsko, Blanský les) zaujímala největší plochu (konkrétně 1 645 km²) z chráněných území. Na Národní park Šumava připadalo 343 km². Počet maloplošných zvláště chráněných území se meziročně zvýšil o 1 území a celkem bylo v kraji 345 takto chráněných ploch, které se rozkládaly na 190 km².

Natura 2000 beze změny od roku 2010.

Od roku 2010 se v kraji nezměnil počet ani rozloha území chráněných soustavou Natura 2000, která tvoří dva typy území – 9 ptačích oblastí (např. Hlubocké obory, Dehtář, Údolí Otavy a Vltavy a další) s rozlohou 1 554 km² a 101 evropsky významných lokalit (např. Velký a Malý Kamýk, Bedřichovský potok, zámek Kratochvíle a další) na ploše 1 637 km². Maloplošná a velkoplošná území i soustava Natura 2000 se z části překrývaly.

Ktg 4.1 Mapa ptačích oblastí v ČR

Zdroj: AOPK ČR

Ktg 4.2 Mapa evropsky významných lokalit v ČR

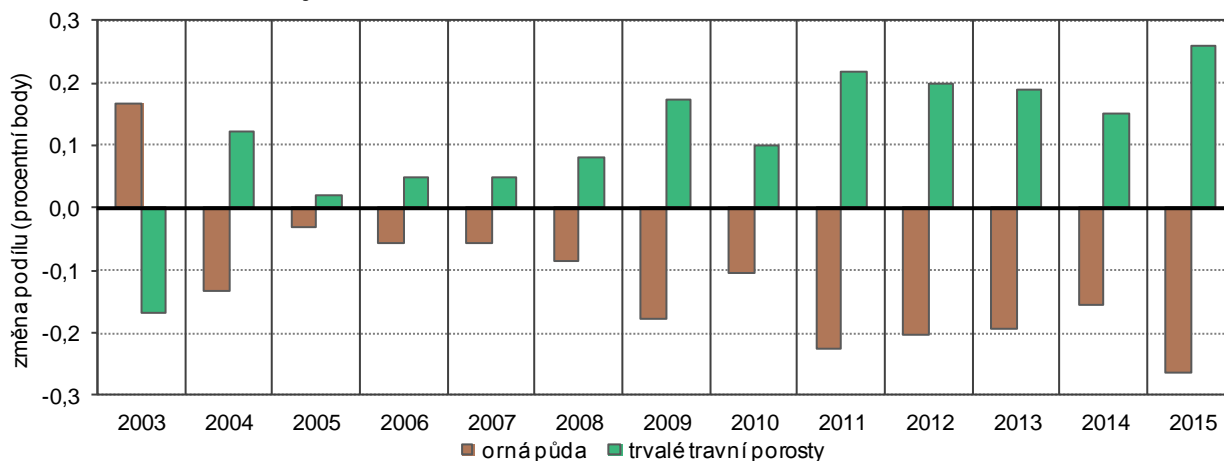
Zdroj: AOPK ČR

Růst plochy trvalých travních porostů na úkor orné půdy.

Ve využití půdy v kraji pokračoval trend snižování podílu zemědělské půdy. V roce 2010 tvořila nezemědělská půda 51,1 % z rozlohy kraje, tedy o 2,2 procentního bodu více než půda zemědělská, v roce 2015 byl rozdíl již 2,7 procentního bodu ve prospěch nezemědělské půdy. Kromě úbytku zemědělské půdy se měnila i její struktura. Od roku 2010 ubylo 6,6 tis. ha orné půdy, přičemž v roce 2015 se meziročně snížila plocha orné půdy o 1,5 tis. ha. Naopak dlouhodobě rostla rozloha trvalých travních porostů. Od roku 2010 ročně přibývalo přibližně 750 ha, v roce 2015 přibýlo dokonce 1 157 ha trvalých travních porostů. U ostatních druhů zemědělské půdy docházelo k drobným změnám v řádech desítek hektarů ročně.

Graf 4.1 Meziroční změny podílů orné půdy a trvalých travních porostů na zemědělské půdě Jihočeského kraje

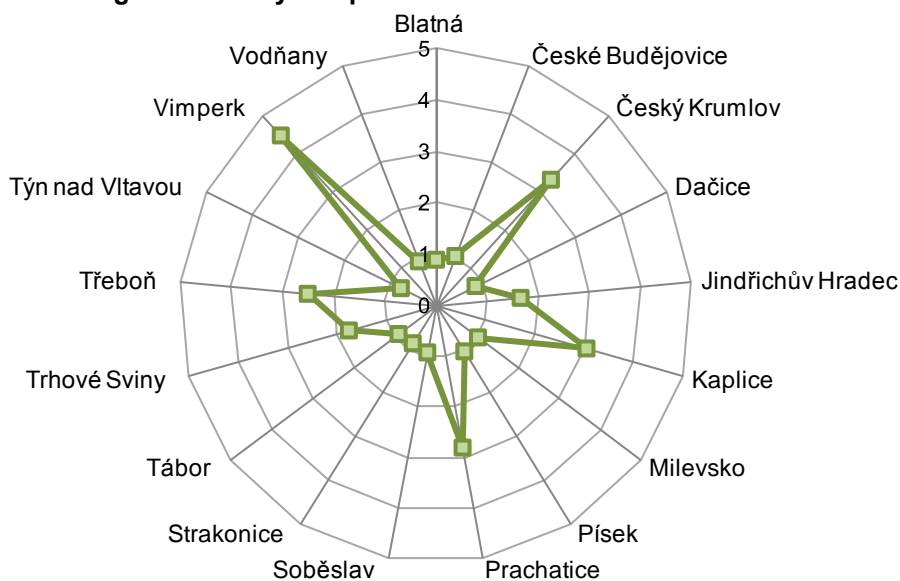
Dlouhodobě se neměnila struktura nezemědělské půdy.

Přestože se zvětšovala plocha nezemědělské půdy (od roku 2010 o 2,5 tis. ha), její struktura se v zásadě neměnila. Téměř tři čtvrtiny z její rozlohy připadaly na lesní pozemky a zde se také koncentrovaly nejvyšší nárůsty ploch. Přírůstky lesní půdy představovaly od roku 2010 kolem 270 ha ročně. Mírně vzrostly i vodní, zastavěné a ostatní plochy, kde nárůst od roku 2010 představoval v souhrnu za uvedené typy ploch přibližně 1 100 ha.

Jihočeský kraj lze hodnotit jako vyváženou krajinu.

Celkově lze změny ve využití půdy v kraji hodnotit ve směru mírného posilování ekologické stability krajiny. V mezikrajském srovnání pomocí koeficientu ekologické stability (KES), který poměří plochy tzv. stabilních a nestabilních krajinných prvků, se Jihočeský kraj zařadil na 3. místo za Liberecký (2,32) a Karlovarský kraj (2,02). Na druhý konec žebříčku se zařadilo s hodnotou 0,31 Hlavní město Praha v souvislosti s vysokým podílem zastavěné a ostatní plochy. Nízké hodnoty KES byly v roce 2015 zaznamenány také ve Středočeském (0,67) a Jihomoravském (0,68) kraji, především zásluhou vysokého podílu orné půdy, která je ekologicky nestabilním prvkem.

Graf 4.2 Koeficient ekologické stability ve správních obvodech ORP k 31. 12. 2015

V rámci kraje existovaly značné rozdíly v hodnotě KES.

Za celkovými souhrnnými údaji se skrývají poměrně významné rozdíly v jednotlivých částech kraje. Ze srovnání KES jednotlivých SO ORP v kraji vyplývala značná různorodost. Na jedné straně stály SO ORP Vimperk, Český Krumlov a Kaplice, které s KES v hodnotě nad 3,00 lze označit za přírodní a přírodě blízkou krajinu s výraznou převahou ekologicky stabilních struktur a nízkou intenzitou využívání krajiny člověkem. Naproti tomu 7 správních obvodů ORP, v nichž koeficient nedosahoval ani hodnoty 1,00 (v SO ORP Týn nad Vltavou, Dačice, Strakonice a Blatná nedosáhla hodnota koeficientu ani 0,90), se řadily k těm, v nichž jde o území intenzivně využívané, zejména zemědělskou velkovýrobou. Oslabení autoregulačních pochodů v ekosystémech zde způsobuje jejich značnou ekologickou labilitu a vyžaduje vysoké vklady dodatkové energie. Ostatní správní obvody ORP, stejně jako celková hodnota KES za kraj, pak spadaly do kategorie vcelku vyvážená krajina, v níž jsou technické objekty relativně v souladu s dochovanými přírodními strukturami, důsledkem je i nižší potřeba energo-materiálových vkladů. Zároveň od roku 2010 se ve všech SO ORP kraje, kromě SO ORP Blatná, projevovalo zvyšování ekologické stability, respektive zvýšení hodnot KES.

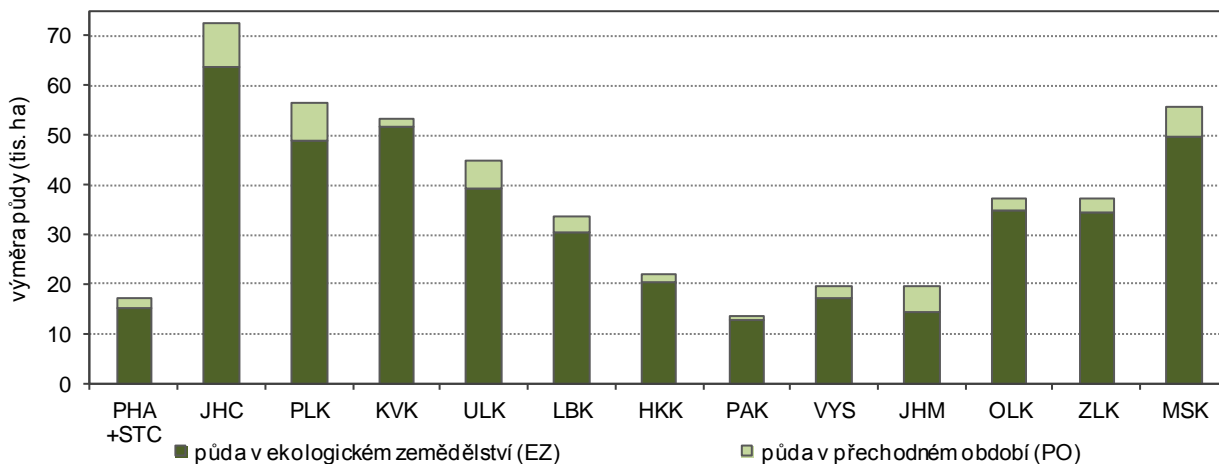
Vzrostla spotřeba průmyslových hnojiv.

O intenzivním využívání orné půdy svědčí i nárůst spotřeby průmyslových hnojiv. Za hospodářský rok 2014/2015 se v kraji spotřebovalo v přepočtu 107,6 kg minerálních hnojiv v čistých živinách na hektar obhospodařované zemědělské půdy. Spotřeba průmyslových hnojiv oproti roku 2009/2010 stoupla o více než 20 kg na hektar obhospodařované zemědělské půdy.

Ekologičtí zemědělci v kraji hospodařili na 72,5 tis. hektarech.

Intenzivní zemědělská výroba je tedy spojena s používáním průmyslových hnojiv a ochranných chemických látek, tedy látek, jejichž výroba i spotřeba životní prostředí výrazně zatěžuje. K životnímu prostředí šetrnou alternativou je ekologické zemědělství, které je založeno na hospodaření bez používání umělých hnojiv, chemických přípravků, postřiků, hormonů, umělých látek a genetických modifikací, a to jak v rostlinné, tak i v živočišné výrobě. Půda, na níž v roce 2015 v kraji hospodařili ekologičtí zemědělci, měla rozlohu 63,5 tis. hektarů, dalších 9,0 tis. hektarů půdy bylo v tzv. přechodném období.

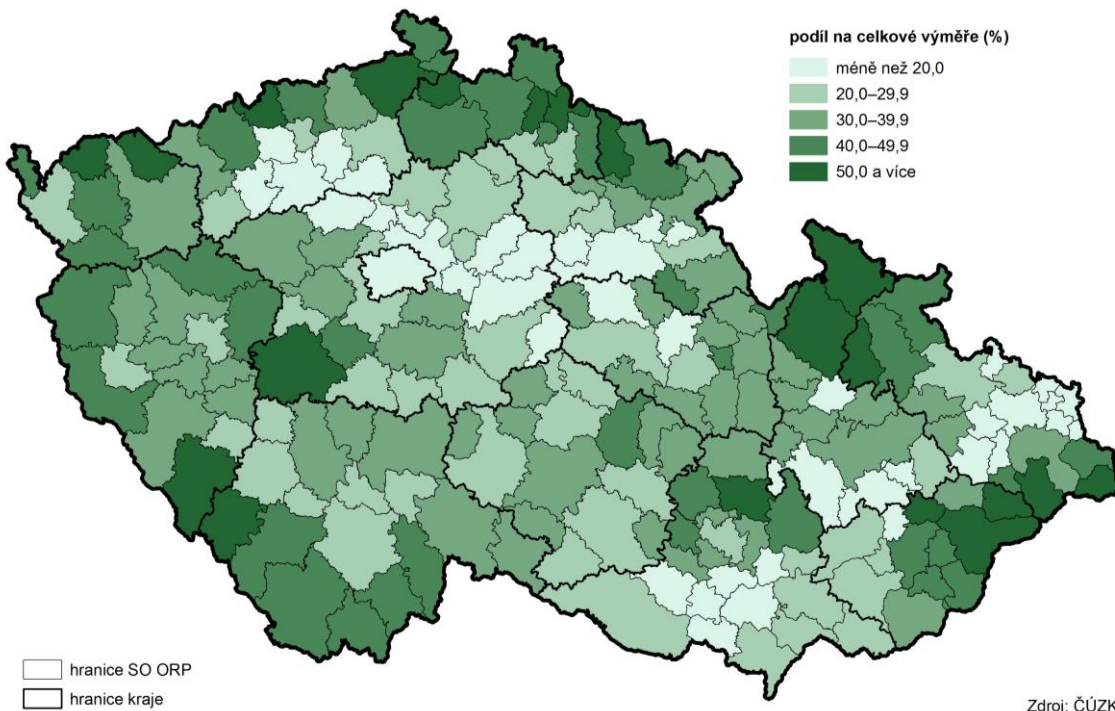
Graf 4.3 Výměra půdy v ekologickém zemědělství podle krajů k 31. 12. 2015

Nejvíce ekologicky obhospodařované půdy v Česku se nachází v Jihočeském kraji.

V Jihočeském kraji se dlouhodobě nachází největší výměry půdy využívané pro ekologické zemědělství. Oproti roku 2011 vzrostla plocha ekologicky obhospodařované půdy o téměř 10 tis. hektarů (o 18,1 %), při připočtení půdy v přechodném období ovšem přibýlo za stejné období pouze 3,8 tis. hektarů (5,6 %), neboť v roce 2011 bylo v přechodném období téměř 15 tis. ha půdy. Podíl kraje na celkové výměře půdy v ekologickém zemědělství Česka se pohyboval v rozmezí 14,5 až 14,7 % (včetně půdy v přechodném období v rozmezí 14,5 až 15,0 %).

Ktg 4.3 Lesní pozemky ve správních obvodech ORP k 31. 12. 2015

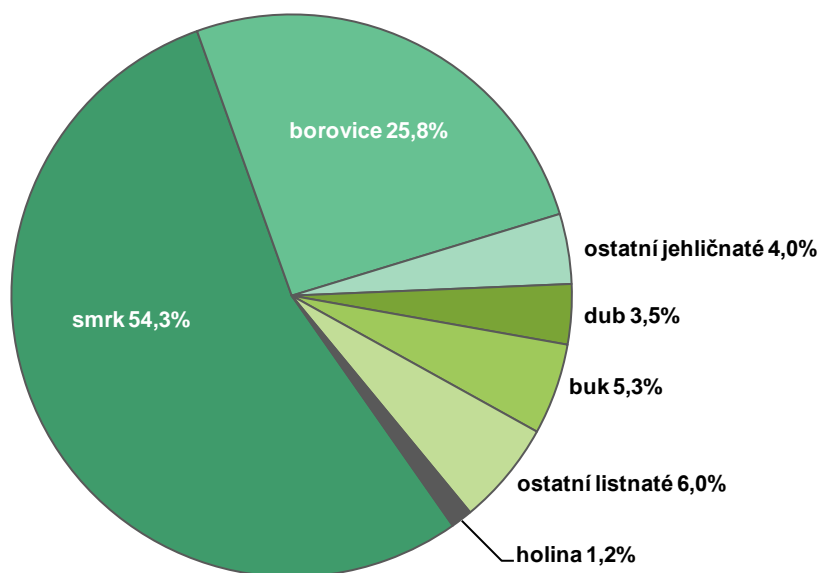
Nejvíce lesních ploch se nacházelo v Jihočeském kraji.

Lesy tvoří v Jihočeském kraji významný krajinný prvek. K 31. 12. 2015 se lesní pozemky rozprostíraly na ploše 378,9 tis. ha. Porostní plocha lesů se nacházela na ploše 370,6 tis. ha, což představovalo bezmála 37 % rozlohy kraje. Na jižní Čechy připadalo 14,2 % lesů Česka, čímž si kraj v mezikrajském srovnání dlouhodobě udržuje prvenství. Z celkové porostní plochy připadalo na hospodářské lesy 79 %. Lesy zvláštního určení byly reprezentovány 19,5 % (jednalo se především o lesy na chráněných územích, lesy v subkategorii „jiný veřejný zájem“ a lesy významné pro uchování biodiverzity) a lesy ochranné tvořily jen 1,5 % porostní plochy.

Téměř 85 % lesních porostů kraje tvořily jehličnany.

Podle druhové skladby lesů v kraji plně převažují jehličnany s podílem 84 %. Celková zásoba dřeva v jihočeských lesích činila téměř 108 mil. m³ bez kůry (b. k.), z čehož více než 91 % tvořily jehličnany (jenom samotný smrk představoval dvě třetiny celkové zásoby dřeva) a necelých 9 % připadalo na listnaté dřeviny. Ve skladbě dřevin lesních porostů výrazně převažoval smrk (přes 54 %) a borovice (zhruba 26 %). Z listnáčů byly nejvíce rozšířeny buk, dub a bříza, jež dohromady tvořily 11 % porostní plochy. Holiny se nacházely na cca 1 % jihočeských lesních porostů.

Graf 4.4 Druhová skladba dřevin lesních porostů v Jihočeském kraji v roce 2015

Zalesňování a obnovu lesa zajišťoval z více než poloviny smrk.

Zalesnění a obnova lesa provedené uměle se v kraji od roku 2009 pozvolna snižovaly, avšak v roce 2015 byl zaznamenán meziroční nárůst o 14 % a bylo obnoveno přibližně 2,5 tis. ha lesa. Jehličnaté dřeviny se na zalesňování podílely více než 72 %. Nejčastěji byl preferován smrk, vysazený na 1 372 ha půdy. Z listnatých dřevin, které se podílely téměř 28 % na zalesnění, byla lesní půda nejvíce osázena bukem, dubem a javorem. Nová generace lesa vytvořená přirozenou obnovou vznikla na 776 ha půdy. Podíl kraje na přirozené obnově lesa v České republice činil 16,3 %, tj. klesl o 4,4 procentního bodu proti předchozímu roku. I přes snížení podílu na přirozené obnově lesa patřilo kraji v mezikrajském srovnání stejně jako v předchozím období první místo.

Těžbu dřeva ovlivnil nárůst těžby nahodilé.

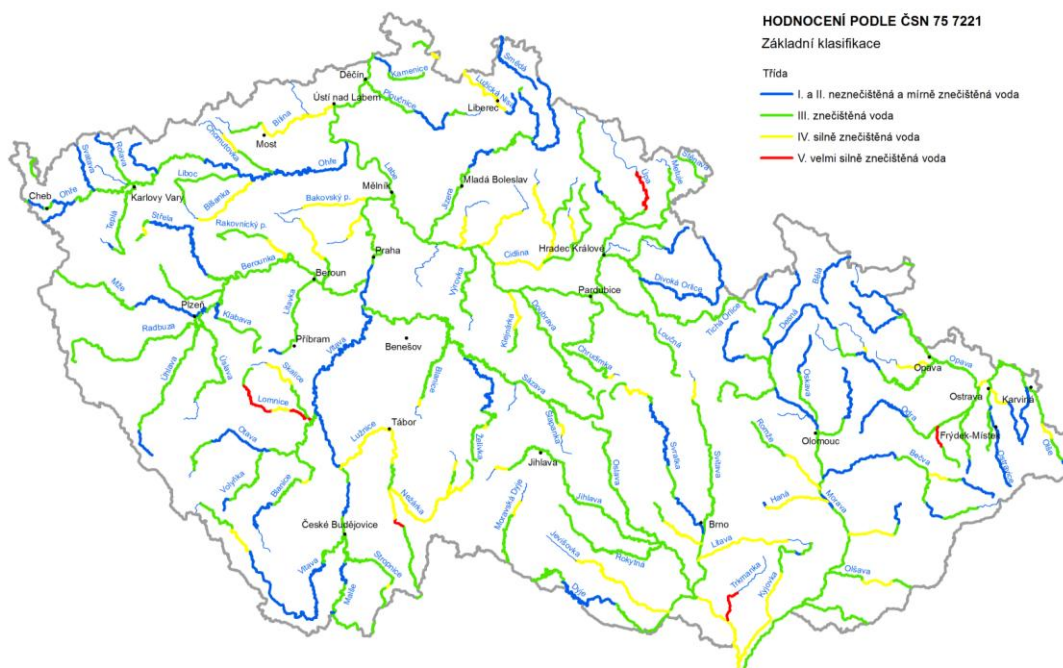
Těžba dřeva v kraji se od roku 2012 pohybovala okolo hranice 2 mil. m³ (b. k.). Souvisí to i s tím, že v posledních letech nebyl kraj postižen žádnou významnější živelní katastrofou a těžba dřeva se tak ustálila, ovšem v roce 2015 se těžba zvýšila na hodnotu 2,3 mil. m³ (b. k.). Téměř 95 % těžby připadalo na jehličnaté dřeviny. Výkyvy v těžbě ovlivňovala především těžba nahodilá. Ta v roce 2015 představovala bezmála polovinu z celkové těžby a byla nejvyšší od roku 2010. Jednalo se zejména o těžbu živelní (v rozsahu zhruba 750 tis. m³). Podíl těžby hmyzové se od roku 2009, kdy tvořil třetinu celkové těžby, snižoval a v roce 2014 činil již jen 3 % celkové těžby. Ovšem v roce 2015 se opět její podíl zvýšil na téměř 9 % z celkové těžby dřeva v kraji.

Meziročně se zvýšila jakost vody ve Vltavě.

Kvalita povrchových vod se z dlouhodobého hlediska (podobně jako v celé republice) významně zlepšila. Přesto v kraji podle dat za rok 2015 zůstávají úseky toků, kde znečištění dosahuje vyšší třídy. Nejvyšší znečištění – V. třídu jakosti vody vykázala Lužnice (v úseku před soutokem s Nežárkou) a také řeka Lomnice. Zlepšení jakosti vod oproti roku 2014 bylo zaznamenáno na středním toku Vltavy (v úseku Hluboká nad Vltavou – přehrada Hněvkovice a od soutoku s Lužnicí až po Prahu) a také na Otavě (před soutokem s Volyňkou).

Ktg 4.4 Jakost vody v tocích ČR v letech 2014 až 2015

Zdroj: VÚV TGM, v. v. i., z podkladů s. p. Povodí a ČHMÚ

Souhrnné hodnocení ukazatelů BSK₅, CHSK_{Cr}, N-NH₄⁺, P_{celk} a saprobní index zoobentosu.

Necelá desetina obyvatel kraje není napojena na veřejný vodovod.

V roce 2015 bylo v Jihočeském kraji zásobováno pitnou vodou z vodovodů pro veřejnou potřebu 579 tisíc obyvatel, tj. o 6,3 tisíce více než v roce 2014. Podíl na celkovém obyvatelstvu kraje se zvýšil z 89,9 % na 90,9 %. Jedná se o třetí nejnižší podíl mezi kraji Česka, který je zapříčiněn strukturou osídlení a technickými a ekonomickými možnostmi budování této infrastruktury. Délka vodovodní sítě se v kraji prodloužila proti roku 2010 o 272 km na celkem 6 239 km.

Téměř 70 % z celkového množství fakturované vody připadalo na domácnosti.

V kraji v roce 2015 vyrobila vodohospodářská zařízení 33,6 mil. m³ vody, tj. o přibližně 2 % více oproti roku 2014. Z celkového vyrobeného množství pitné vody připadalo na podzemní vodu 39,7 %. Celkově bylo fakturováno 25,9 mil. m³ vyrobené vody určené k realizaci (meziroční nárůst o cca 3 %), z toho fakturace pro domácnosti tvořila 69,7 %. Objem nefakturované vody v kraji dosáhl 6,2 mil. m³, přičemž ztráty vody v trubní síti představovaly 89,8 %. Podílem ztrát z vody vyrobené určené k realizaci, který tvořil 17,4 %, se jihočeská vodohospodářská zařízení pohybovala nad celorepublikovým průměrem, který činil 16,8 %. Nejnižší podíl ztrát zaznamenal Jihomoravský kraj (11,8 %), nejvyšších ztrát bylo dosaženo v Ústeckém kraji (25,0 %).

Spotřeba vody na osobu v jihočeské domácnosti meziročně vzrostla.

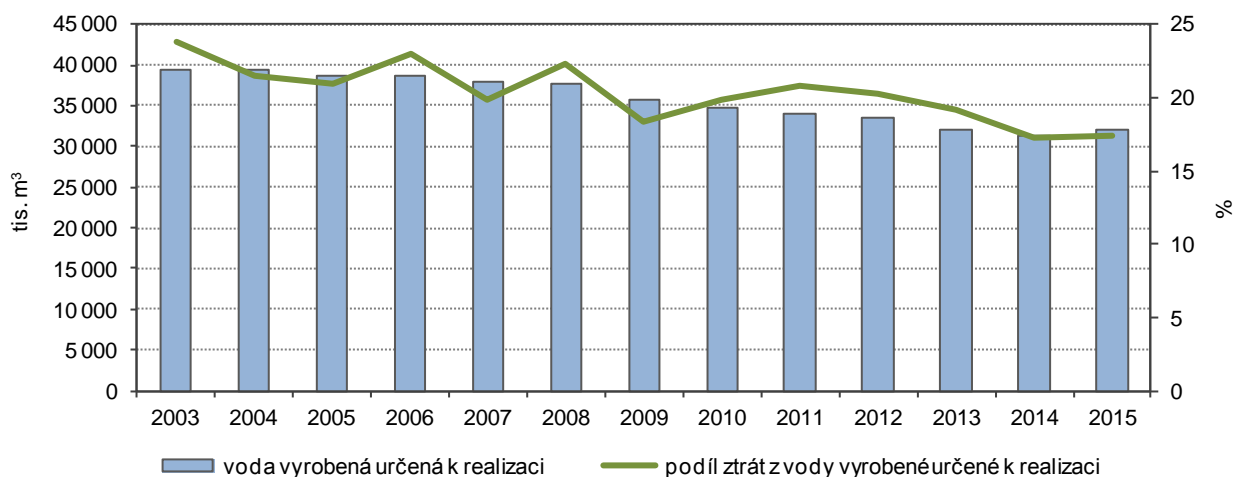
V roce 2015 došlo v Jihočeském kraji k meziročnímu nárůstu spotřeby fakturované vody celkem o 2,2 litru na osobu a den na hodnotu 122,5 litru na osobu a den. Oproti roku 2014 vzrostlo specifické množství fakturované vody ve všech krajích kromě Zlínského. Obdobná situace byla také u množství vody fakturované domácnostem. V jižních Čechách bylo fakturováno domácnostem průměrně 85,4 litru na osobu a den (meziročně o 0,7 litru na osobu a den více). Průměrná cena za 1 m³ fakturované vody se v roce 2015 meziročně zvýšila ve většině krajů. V Jihočeském kraji druhým rokem v řadě vzrostla o 0,5 Kč/m³ na hodnotu 35,8 Kč/m³ a byla jen mírně vyšší než celorepublikový průměr.

Cena vody v kraji dlouhodobě rostla.

V dlouhodobějším pohledu spotřeba vody klesala. V porovnání s rokem 2010 se celkové množství fakturované vody snížilo v roce 2014 o více než 6 %. Objem vody fakturované domácnostem klesal pomaleji a celkově byl nižší o 3,5 %. Ovšem v roce 2015 se spotřeba vody zvýšila a svými hodnotami se dostala zpět na úroveň roku 2012. Naproti tomu cena vody rostla nepřetržitě a od roku 2010 se celkové vodné (v přepočtu na m³) zvýšilo o 4,3 Kč, tedy o necelých 14 %.

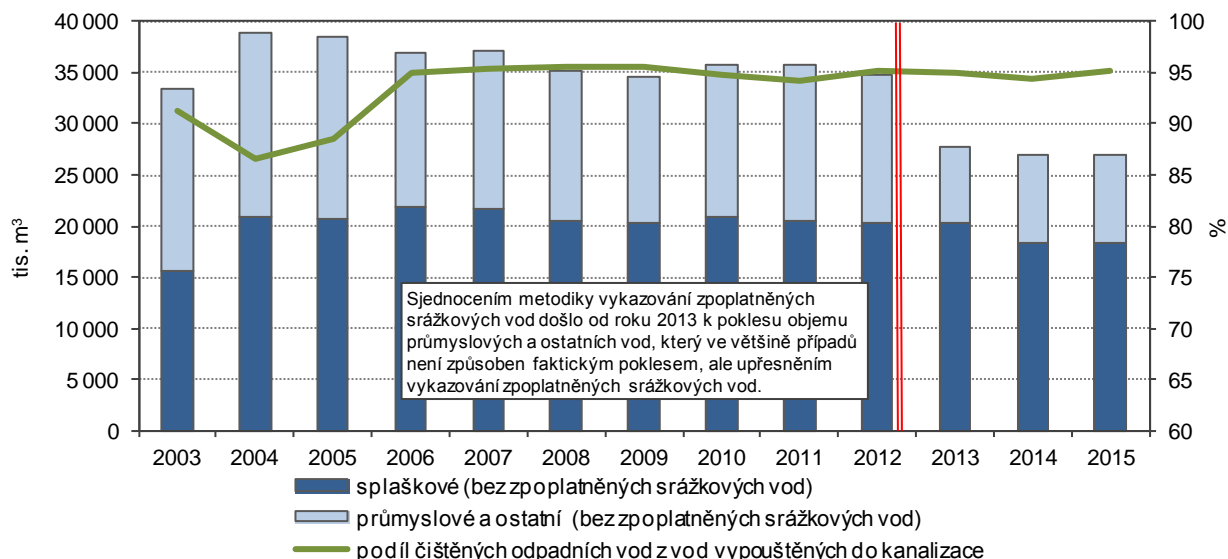
Graf 4.5 Objem vyrobené vody určené k realizaci a její ztráty v Jihočeském kraji

Zhruba 80 % osob je napojeno na kanalizaci ústící do ČOV.

V roce 2015 se v Jihočeském kraji meziročně zvýšil podíl obyvatel bydlících v domech napojených na kanalizační síť na 86,2 % (nárůst o 1,1 tis. obyvatel). Vzrostl také počet obyvatel v domech napojených na kanalizaci ústící do čistíren odpadních vod (ČOV). Na ČOV tedy bylo napojeno 510,8 tis. osob (80,2 %), tj. o 3,5 tis. osob více proti roku 2014. Délka kanalizační sítě se zkrátila o 79 km na celkovou délku 3 916 km, počtem kanalizačních přípojek (129,4 tis. přípojek) se v mezikrajském srovnání Jihočeský kraj řadil na třetí místo (za Jihomoravský a Středočeský kraj).

Graf 4.6 Struktura a podíl vypouštěných odpadních vod do kanalizace v Jihočeském kraji

Z vypuštěných odpadních vod zůstává 5 % nečištěno.

Množství vypouštěných odpadních vod do kanalizace bez zpoplatněných srážkových vod bylo ve sledovaném roce téměř srovnatelné s rokem 2014 a oteklo tímto způsobem 27,0 mil. m³ odpadních vod. Z tohoto množství připadá 18,3 mil. m³ na vody splaškové a 8,7 mil. m³ na vody průmyslové a ostatní. Podíl čistěných odpadních vod z vod vypouštěných do kanalizace představoval 95,2 %. Do vodních toků bylo v Jihočeském kraji vypuštěno 51,9 mil. m³ odpadních vod, což je proti předchozímu roku o 6,9 % méně.

Počet čistíren odpadních vod v kraji meziročně vzrostl.

Počet ČOV činil v roce 2015 v Jihočeském kraji 327 (druhý nejvyšší po Středočeském kraji) a meziročně vzrostl o 6 ČOV. Celková kapacita ČOV byla 385,7 tisíc m³ na den. Na mechanicko-biologickém principu čištění fungovala převážná většina zařízení (320 ČOV). Objem kalů vyprodukovaných provozem ČOV byl 9,4 tisíc tun sušiny, z tohoto objemu bylo přes 86 % zneškodněno kompostováním.

V rámci mechanicko-biologických ČOV bylo více než 30 % těch, u nichž v procesu čištění dochází také k dalšímu odstraňování polutantů. Převažovaly ČOV s dalším odstraňováním dusíku (60 zařízení), v menší míře ČOV s dalším odstraňováním dusíku a fosforu (33 zařízení). Podle účinnosti čištění se na odtoku z ČOV snižovalo zejména znečištění ve formě biologické spotřeby kyslíku (BSK₅) a nerozpuštěných látek, kde účinnost dosahovala cca 95 %. Přibližně 93% účinnost byla pak u chemické spotřeby kyslíku (CHSK_{Cr}). U celkového dusíku pak zůstávalo z vod na přítoku téměř 29 % a u celkového fosforu zhruba 17 % znečištěných látek i na odtoku z ČOV.

Stočné v kraji patřilo nadále k nejlevnějším v Česku.

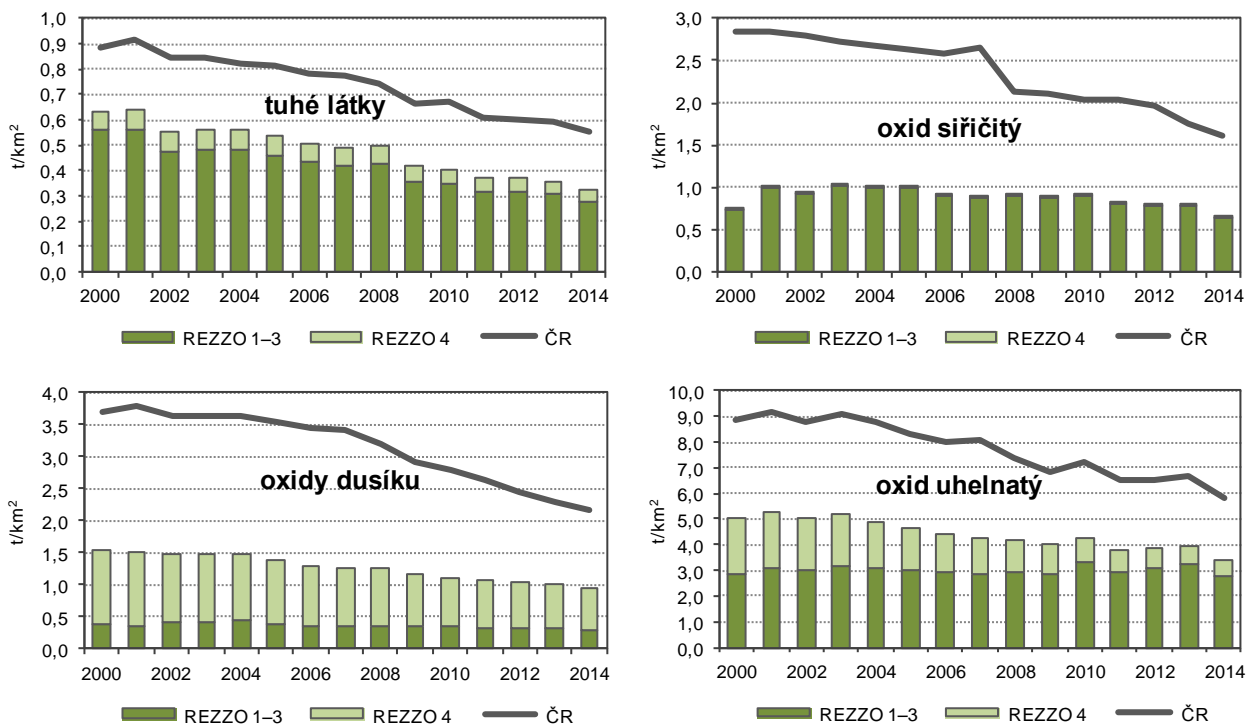
Cena stočného v kraji proti roku 2014 vzrostla o 0,5 Kč/m³ na hodnotu 28,2 Kč/m³ a nadále byla třetí nejnižší v Česku. Proti republikovému průměru byla cena stočného v kraji o 2,2 Kč/m³ nižší. Od roku 2010 se stočné (v přepočtu na m³) zvýšilo o 5,1 Kč. Oproti vodnému rostla cena stočného ve sledovaném období nepatrně rychleji.

Regionální údaje následujících oblastí životního prostředí za rok 2015 budou k dispozici nejdříve v závěru roku 2016, proto jsou dále uvedeny doposud známé výsledky do roku 2014.

Kvalita ovzduší v kraji patřila k nejlepším v Česku.

Kvalitou ovzduší zůstává kraj jednou z nejčistších oblastí v celé republice. Měrné emise tuhých látek a oxidů dusíků byly nejnižší ze všech krajů. Měrné emise oxidu uhelnatého byly třetí nejnižší. U emisí oxidu siřičitého byly měrné emise ve 4 krajích nižší, přesto jeho množství na km² nedosahovalo v Jihočeském kraji ani poloviny republikového průměru. Dlouhodobé vývojové trendy byly pozitivní ve směru snižování emisní zátěže, kdy měrné emise základních znečišťujících látek neustále klesaly po celé sledované období. Pouze u oxidu uhelnatého došlo přechodně (v roce 2012 a 2013) k mírnému zvýšení jeho koncentrace u stacionárních zdrojů (REZZO 1–3). V roce 2014 se u měrných emisí projevil nejvýraznější pokles hodnot od roku 2010.

Graf 4.7 Vývoj měrných emisí základních znečišťujících látek v Jihočeském kraji

Mobilní zdroje byly významným znečišťovatelem pouze u oxidů dusíku.

Při bližším pohledu na jednotlivé znečišťující látky převažovaly stacionární⁹ zdroje znečištění (REZZO 1–3). Výjimku tvořily oxidy dusíku, pro které byly významným znečišťovatelem mobilní zdroje znečištění (REZZO 4), tedy zejména znečištění ze silniční, železniční a letecké dopravy. Na mobilní zdroje dlouhodobě připadaly více než dvě třetiny celkových emisí oxidů dusíku.

Imisní limity nebyly v roce 2014 překročeny v SO ORP Blatná, Dačice, Jindřichův Hradec a Třeboň.

Struktura hospodářství a stupeň urbanizace v kraji s absencí velkého počtu významných zdrojů znečišťování se příznivě projevovaly v celkové kvalitě ovzduší. Vzhledem k stávajícím imisním limitům pro ochranu zdraví se i v dlouhodobějším pohledu objevovaly problémy jen na malém území kraje. V roce 2014 byly imisní limity nejvíce překročeny na území SO ORP Kaplice (4,6 % území) a Vimperk (4,3 % území) v souvislosti s koncentrací přízemního ozónu a na území SO ORP Vodňany, Tábor (shodně 3,3 % území) a Písek (3,0 % území) byla zaznamenána vyšší koncentrace benzo[a]pyrenu. Naopak k překročení imisních limitů nedošlo na území Blatenska, Dačicka, Jindřichohradecka a Třeboňska.

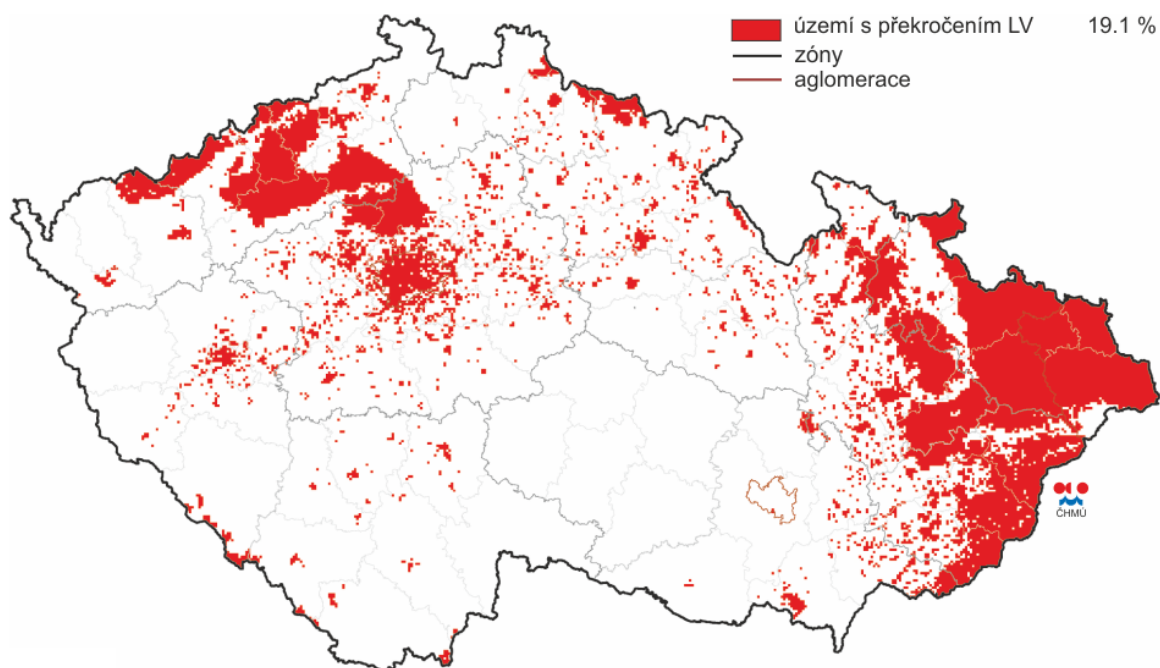
Od roku 2006 do roku 2009 se snižovalo procento znečištěného území (imisní limity pro ochranu zdraví bez zahrnutí přízemního ozónu). V roce 2009 byla naměřena vyšší koncentrace imisních látek pouze ve dvou lokalitách – na Českobudějovicku a Tábořsku a celkově na 0,09 % území kraje. Po zvýšení v roce 2010 (1,73 % území kraje) a následném poklesu v roce 2011 (0,54 % území kraje) docházelo k pozvolnému nárůstu oblastí s překročením imisních limitů na 0,96 % území kraje, která byla naměřena v roce 2014.

Vyšší a nadlimitní koncentrace přízemního ozónu se v posledních letech snižovaly.

Po zahrnutí přízemního ozónu se od roku 2007 oblasti s překročením alespoň jednoho imisního limitu snižovaly. Do roku 2008 klesaly jen mírně, ale v roce 2011 byl rozsah vymezeného území, na kterém byly překročeny limity, nejnižší. V letech 2012 a 2013 byly naměřeny vyšší a nadlimitní koncentrace přízemního ozónu na více než 10 % území kraje. V roce 2014 byly překročeny imisní limity z hlediska ochrany lidského zdraví na 1,85 % území Jihočeského kraje, což byla druhá nejnižší hodnota (po roce 2011) od roku 2003.

Ktg 4.5 Vyznačení oblastí s překročenými imisními limity pro ochranu zdraví se zahrnutím přízemního ozónu v roce 2014

Zdroj: ČHMÚ

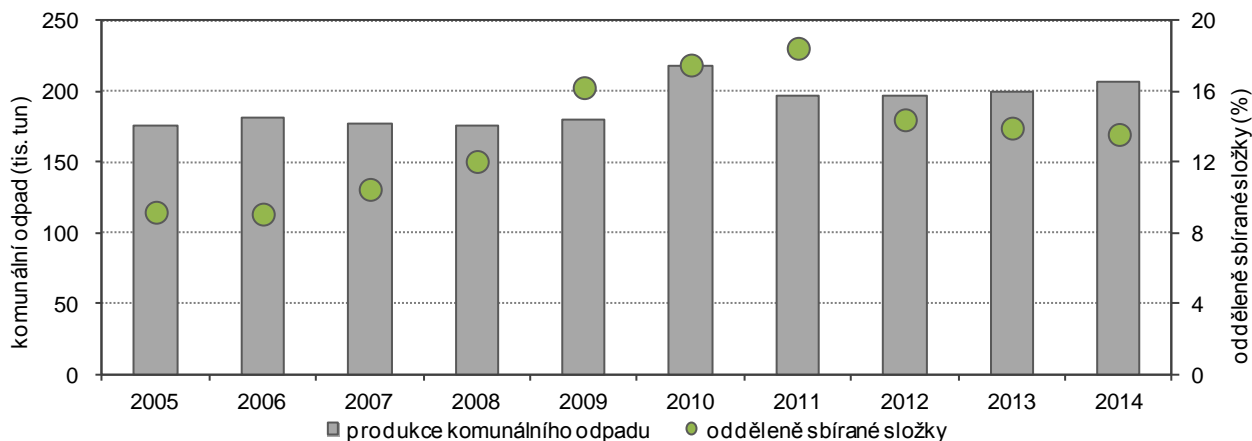

⁹ Český hydrometeorologický ústav provedl v roce 2014 z důvodů nové struktury stacionárních zdrojů přepočítání celé časové řady. Emisní bilance za rok 2013 byla zpracována pro všechny kategorie zdrojů z aktuálních dostupných podkladů a odpovídá požadavkům na mezinárodní inventarizaci emisí.

Množství podnikového odpadu v kraji se meziročně zvýšilo.

V roce 2014 se v Jihočeském kraji vyprodukovalo více než 1,1 mil. tun podnikového odpadu (přibližně stejně jako v roce 2010). Oproti roku 2013 se zvýšila jeho produkce o bezmála 10 %. Z celkového množství podnikového odpadu Česka ho na kraj připadalo 5,6 %. V průměru na 1 obyvatele kraje připadalo téměř 1,8 tuny podnikového odpadu, čímž se Jihočeský kraj zařadil v mezikrajském srovnání na pátou nejhorší příčku.

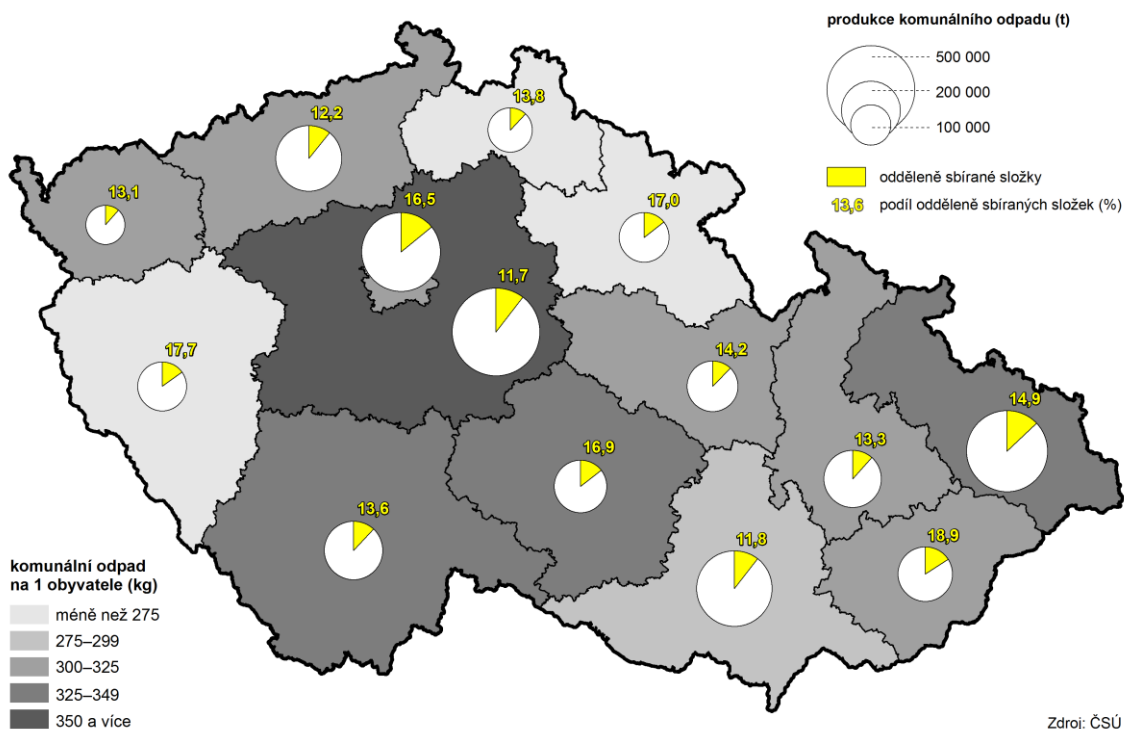
Graf 4.8 Produkce komunálního odpadu v Jihočeském kraji

Měnila se struktura odpadů podle činností, stavebnictví si svoji dominanci zachovalo.

Z pohledu struktury odpadů podle odvětví, ve kterých vznikaly, byl vývoj silně nerovnoměrný. Dlouhodobě ale připadal nejvýznamnější podíl z podnikových odpadů v kraji na stavebnictví. V roce 2014 na něj připadalo přibližně 40 %. Stavebnictví tak nepochybně zůstávalo v kraji jedním z nejvýznamnějších producentů odpadů a v souvislosti s budováním dopravní infrastruktury se ani do budoucna nedá předpokládat, že by jeho význam zásadně poklesl. Dalším zdrojem produkce odpadů byl zpracovatelský průmysl, jehož podíl představoval téměř 20 %. Více než 100 tisíc tun odpadu vyprodukovala rovněž odvětví těžby a dobývání i zásobování vodou; činnosti související s odpadními vodami, odpady a sanacemi.

Ktg 4.6 Komunální odpad v krajích v roce 2014

Zdroj: ČSÚ

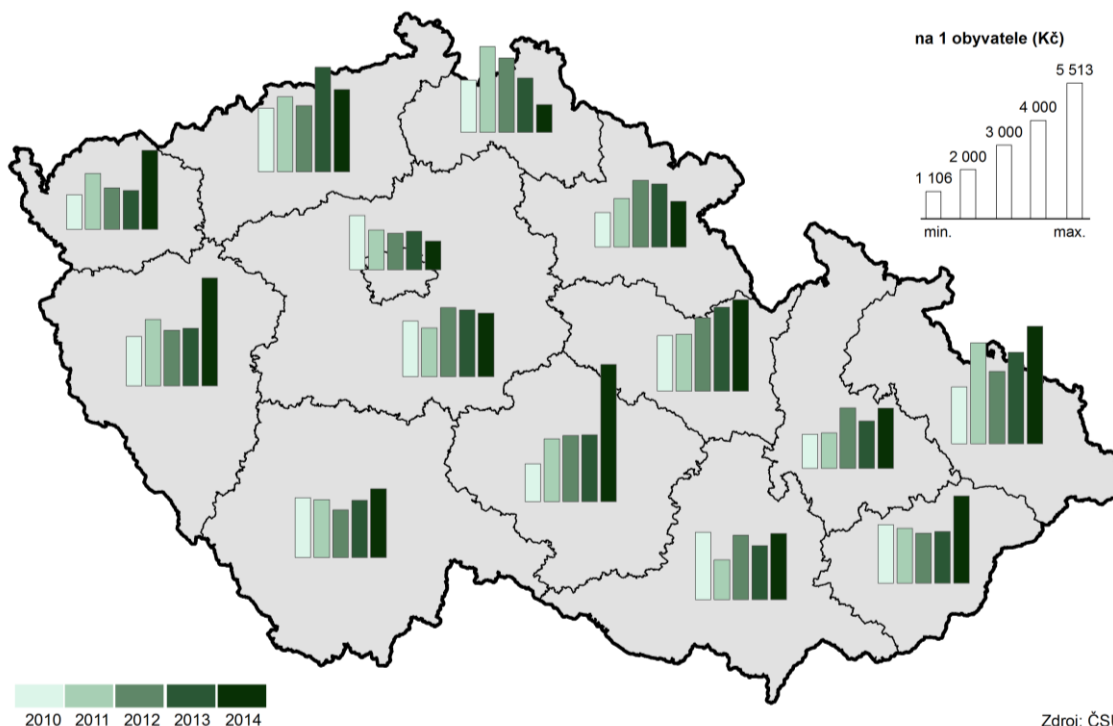
Klesal podíl odděleně sbíraných složek komunálního odpadu v kraji.

V roce 2014 vzrostla nejenom produkce podnikového odpadu, ale také množství komunálního odpadu. V kraji se jeho produkce meziročně zvýšila o cca 7 tisíc tun a rostla nepřetržitě již od roku 2011, avšak ještě nedosáhla hodnoty z roku 2010. Rovněž vzrostla produkce odpadu na obyvatele, konkrétně v roce 2014 na 1 obyvatele Jihočeského kraje připadalo 325 kg komunálního odpadu, tedy o 10 kg více než v předchozím roce. Ani v porovnání s ostatními regiony na tom nejsme zrovna nejlépe – kraji přísluší čtvrtá nejvyšší příčka. Vcelku pozitivně se vyvíjela struktura komunálního odpadu. Přestože stále nejvýznamnější položkou tvořil běžný svoz (cca 64 %), jeho podíl se od roku 2011 snižoval. Ovšem snižoval se také objem odděleně sbíraných složek, na které v roce 2014 připadalo 13,6 % z komunálního odpadu (o 4,9 procentních bodů méně než v roce 2011).

Celkové vklady do ochrany životního prostředí přesáhly 4 mld. Kč.

Celkové vklady do ochrany životního prostředí investorů se sídlem na území Jihočeského kraje v roce 2014 dosáhly částky 4,1 mld. Kč. Větší díl výdajů byl směřován do oblasti neinvestiční, na kterou připadalo více než 66 %. Ovšem v roce 2013 neinvestiční náklady přerušily rostoucí trend a v roce 2014 podruhé v řadě meziročně klesly. V oblasti neinvestičních výdajů byly dlouhodobě největší položkou náklady spojené s nakládáním s odpady, které představují zhruba polovinu z celku. Jen o málo nižší podíl (cca 44 %) pak připadal na nakládání s odpadními vodami. Neinvestiční náklady na ochranu ovzduší a klimatu se pohybovaly v řádu několika procent (v roce 2014 konkrétně 2,3 %).

Ktg 4.7 Pořízené investice na ochranu životního prostředí podle místa investice v krajích v letech 2010 až 2014

Ve struktuře výdajů byly zhruba stejné náklady spojené s nakládáním s odpady i odpadními vodami.

Naproti tomu investiční vklady zaznamenaly nárůst zejména po roce 2010, kdy se proti dlouhodobější předchozí úrovni zvýšily zhruba o polovinu. Od roku 2011 se pohybovaly nad úrovní 1 mld. Kč. V roce 2014 směřovala největší část z celkových investic 1,4 mld. do oblasti ochrany ovzduší a klimatu (cca 61 % z celku). Oproti roku 2013 vzrostly investice v oblasti nakládání s odpadními vodami (o 19 %) a především v oblasti nakládání s odpadem (o 144 %).

Vzhledem k dominantnější roli neinvestičních nákladů, pak celková struktura výdajů do životního prostředí odpovídala uvedenému neinvestičním poměrům, tedy téměř vyrovnaný podíl vkladů do oblasti nakládání s odpady a nakládání s odpadními vodami (s mírnou převahou první uvedené položky). Významnější podíl investic do ochrany ovzduší a klimatu pak ovlivňoval i vyšší zastoupení tohoto typu vkladů v celkových výdajích, který v roce 2014 představoval 22 %.

5. Mezikrajské srovnání

Ekonomice se v roce 2015 dařilo, což dokládá nárůst hrubého domácího produktu (HDP) České republiky o víc než 4 % – nejvyšší za posledních osm let. V regionálním pohledu jsou však informace o vývoji HDP k dispozici pouze do roku 2014 (výsledky za rok 2015 budou zveřejněny v prosinci 2016). Hospodářský vývoj v roce 2014 ukončil období recese, když HDP ve srovnatelných cenách (s. c.) meziročně neklesl v žádném kraji – ve 13 krajích vzrostl a v jednom kraji stagnoval. Takto příznivý meziroční vývoj z hlediska všech krajů byl naposledy zjištěn v roce 2007. V letech 2008–2013 pak regionální HDP v s. c. každým rokem klesal minimálně ve dvou krajích. Jednotlivé kraje zaznamenaly v tomto období meziroční pokles HDP nejčastěji třikrát. Pouze jednou (v roce 2009) HDP poklesl v Jihomoravském kraji. Naopak vleklé hospodářské problémy měly Karlovarský a Ústecký kraj, ve kterých HDP v s. c. klesal po celé období 2008–2013, respektive v letech 2009–2013.

Populace stárne ve všech krajích, lidé se dožívají vyššího věku.

Demografický vývoj v jednotlivých krajích sdílel v letech 2010–2015 řadu společných rysů. V celém státě populace stárla, což dokumentoval rostoucí průměrný věk obyvatel. Zvýšil se podíl dětí i seniorů, vzrostl průměrný věk snoubenců při prvním sňatku a podíl dětí narozených mimo manželství. Ve srovnání mezních let uvedeného časového intervalu klesl ve všech krajích počet narozených dětí i počet rozvodů, naopak vzrostl absolutní počet zemřelých. S ohledem na celospolečenský vývoj, životní styl nebo pokroky v medicíně se neustále zvyšovala střední délka života. Naděje dožití mužů i žen díky tomu vzrostla ve všech krajích.

Od roku 2010 je nejlidnatějším územím kraj Středočeský.

I přes výše uvedené společné demografické tendence lze vysledovat mnoho územních disparit, z nichž některé si udržely déletrvajících platnost. Vysoká různorodost byla v mezikrajském srovnání zachována u počtu obyvatel a hustoty zalidnění. Výměrou největšími kraji České republiky zůstaly kraje Středočeský a Jihočeský, nejmenším krajem je Hlavní město Praha. Od vzniku současné podoby krajů (k 1. 1. 2000) se jejich vnější hranice měnily minimálně, proto se pořadí krajů podle katastrální výměry nezměnilo. Poslední úpravy hranic krajů proběhly k 1. lednu 2016 v souvislosti s redukcí vojenských újezdů.

Dynamičtější vývoj byl ve sledovaném období zaznamenán v počtu obyvatel a s tím spojené hustotě zalidnění. Až do roku 2008 byl nejlidnatějším kraj Moravskoslezský, v roce 2009 Praha a od roku 2010 žije nejvíce obyvatel v kraji Středočeském. Především díky výrazné migrační vlně se populace Středočeského kraje v letech 2000–2015 zvětšila o 209,0 tis. osob. Druhý nejvyšší přírůstek obyvatel (114,4 tis.) příslušel druhému nejlidnatějšimu kraji Hlavnímu městu Praze, a to opět zásluhou vysokých počtů přistěhovalých. Třetí nejlidnatější kraj Moravskoslezský charakterizoval trend opačný. Od roku 2000 přišel o nejvíce obyvatel ze všech krajů (o 46,9 tis. osob). Převažující populační úbytek byl v letech 2000–2015 vykázan v šesti ze čtrnácti krajů, přičemž k nejvýraznějšímu úbytku došlo na východě republiky. Dlouhodobý pokles počtu obyvatel charakterizoval také nejzápadnější a nejméně lidnatý kraj Karlovarský, především vlivem zvýšeného počtu vystěhovalých po roce 2008.

Jihočeský kraj má mezi kraji nejnižší hustotu zalidnění.

Nejvyšší hustota zalidnění, 2 555 obyvatel na km², náležela Hlavnímu městu Praze, kde druhý nejvyšší počet obyvatel žije na nejmenší ploše. Hustota obyvatel v Praze byla více než jedenáctkrát vyšší než u druhého v pořadí - kraje Moravskoslezského. Celorepublikový průměr 134 obyvatel km² překonaly ještě kraje Jihomoravský, Ústecký, Zlínský a Liberecký. Odlišnou sídelní strukturu charakterizuje především rozlehlý kraj Jihočeský s hustotou 64 obyvatel na km², v jehož příhraničí se nachází řídká osídlená část Šumavy.

Nejvyšší úbytek obyvatel stěhováním je dlouhodobě v kraji Moravskoslezském.

Dlouhodobou převahu živě narozených nad zemřelými vykazovala od roku 2000 trojice krajů Liberecký, Středočeský a Hl. m. Praha. Od roku 2010 se k nim přiřadily kraje Jihomoravský, Kraj Vysočina, Pardubický a Jihočeský. Opačný jev byl typický především pro kraj Moravskoslezský a Zlínský, pro které je převaha živě narozených nad zemřelými spíše ojedinělá. Dlouhodobou stálost si uchovávají i základní migrační proudy. Suverénně nejvyšší kladné saldo stěhování měl v relativním pohledu v letech 2000–2015 kraj Středočeský, s odstupem následovaný Prahou a dále krajem Plzeňským. Trvale kladné migrační saldo si od roku 2000 držel vedle Středočeského kraje pouze kraj Jihočeský. Opačný trend nastal v kraji Moravskoslezském. Déletrvajících převaha

vystěhovaných nad přistěhovanými je dále typická pro kraje Karlovarský, Olomoucký, Zlínský a Kraj Vysočina.

V roce 2015 poprvé převážily počty osob starších 65 let nad počty dětí do 15 let ve všech krajích.

Ke změně věkového složení a stárnutí populace docházelo ve všech krajích České republiky. Zatímco v roce 2000 byla nejmladší populace Karlovarského kraje s průměrným věkem 37,7 let, o 15 let později byli v průměru nejmladší obyvatelé Středočeského kraje s věkem 40,8 let. Jelikož stěhování je častější u mladší generace, nejvyšší růst průměrného věku vykázaly kraje s vysokým migračním úbytkem. Naopak velmi pozvolné bylo stárnutí populace v Hlavním městě Praze a Středočeském kraji. Hlavní město v roce 2013 ztratilo pozici věkově nejstaršího kraje, kterou do té doby zastávalo, v roce 2015 bylo dokonce pátým nejmladším mezi 14 kraji. Nejstarším krajem byl v letech 2013–2015 kraj Královéhradecký. V roce 2000 měly všechny kraje (s výjimkou Hlavního města Prahy) více dětí do 15 let než osob ve věku 65 a více let. Stárnutím populace kraje postupně přišly o převahu dětí nad seniory, jako poslední ji zaznamenal Středočeský kraj v roce 2014 a v roce 2015 již bylo ve všech krajích více seniorů než dětí.

Nejvyšší úmrtnost v Moravskoslezském a Ústeckém kraji.

Dlouhodobě nejvyšší úmrtnost obyvatel charakterizuje území s vysokým zastoupením těžebního průmyslu a výrazným znečištěním ovzduší, tj. kraj Moravskoslezský a Ústecký (shodně 11,2 zemřelých na 1 000 obyvatel). Za touto dvojicí se v roce 2015 řadil kraj Olomoucký a Plzeňský. Úmrtnost je kromě věkové struktury, struktury zaměstnanosti a kvality životního prostředí ovlivňována širokou škálou faktorů – od genetických po kvalitu a dostupnost zdravotní péče. Také proto dosahuje horších výsledků nejen pohraničí, ale i odlehlejší oblasti (tzv. vnitřní periferie). Nejpriznivější úmrtnostní poměry naopak vykazuje většina velkých měst a jejich zázemí. Z pohledu krajů byla nejnižší úmrtnost v roce 2015 zaznamenána v Hlavním městě Praze (9,8 zemřelých na 1 000 obyvatel).

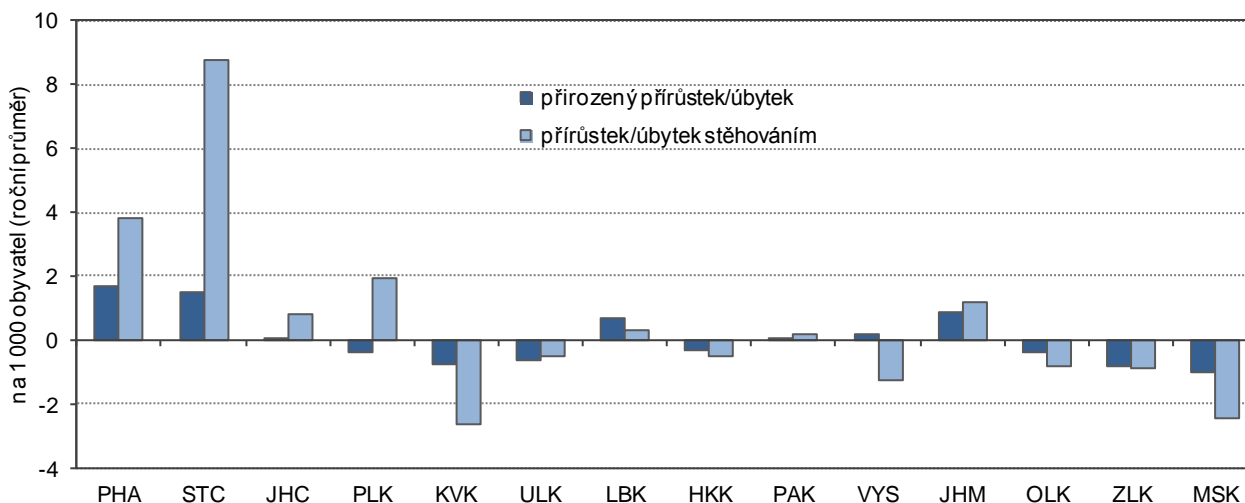
Nejvyšší naděje dožití je v Praze.

Zlepšování úmrtnostních poměrů se dlouhodobě promítá i do rostoucí naděje dožití. Nejvyšší naděje dožití měly v letech 2010–2015 děti narozené v Praze, kde naděje dožití chlapce narozeného v letech 2014–2015 činila 77,7 let a dívky 82,6 let. Na opačném pólu se umístil kraj Ústecký, naděje dožití zde u chlapců činila 73,9 let a u dívek 79,6 let. Od roku 2010 vzrostla střední délka života ve všech krajích. Nejvyšší růst byl u mužů zaznamenán v kraji Zlínském a u žen v kraji Olomouckém.

Podíl cizinců vzrostl ve všech krajích, nejvíce jich žije v Praze.

Zastoupení cizinců v populaci se od roku 2011 postupně mírně zvyšuje, v roce 2015 se meziročně zvýšilo ve všech krajích. Jejich nejvyšší podíl byl v Praze (13,5 %), kde mezi roky 2010 a 2015 vzrostl počet cizinců o téměř 23 tis. osob. V ostatních krajích se v roce 2015 pohyboval podíl cizinců od 6,4 % v kraji Karlovarském po 1,5 % v kraji Zlínském. Z celkového počtu 464,7 tis. cizinců v České republice jich nejvíce žilo v Praze (36,9 %).

Graf 5.1 Změny počtu obyvatel v krajích v letech 2010 až 2015

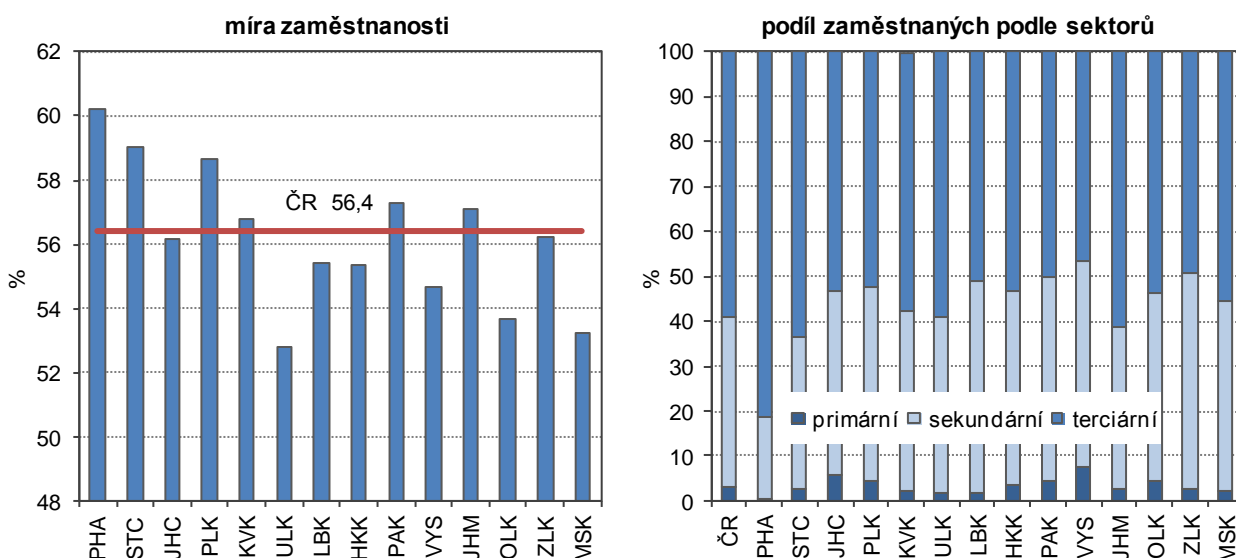
Zaměstnanost roste od roku 2011, nejrychlejší tempo růstu v roce 2015.

Růst ekonomiky zlepšoval situaci na trhu práce. Zaměstnanost rostla v posledních pěti letech; v roce 2015 bylo tempo růstu nejrychlejší. Hodnoty ukazatele v krajích přitom odrážejí vedle demografického vývoje také ekonomickou kondici podniků na území jednotlivých regionů. V roce 2015 byla nejvyšší zaměstnanost v Hl. městě Praze, Středočeském a Plzeňském kraji a naopak nejnižší v regionech na severu Čech a Moravy (v Ústeckém a Moravskoslezském kraji). Zaměstnanost rostla proti roku 2014 meziročně nejrychleji ve čtyřech krajích (Plzeňský, Karlovarský, Olomoucký a Zlínský) shodně o 1,5 procentního bodu; ve dvou krajích (Hl. městě Praze a Kraji Vysočina) došlo k meziročnímu poklesu.

Největší rozdíly v zaměstnanosti mezi pohlavími v kraji Libereckém.

Zaměstnanost mužů a žen se od sebe logicky liší ve vazbě na mateřství a větší zapojení žen do výchovy dětí. U obou pohlaví byla nejvyšší zaměstnanost v Hlavním městě Praze; u mužů se přes meziroční pokles přiblížila k hodnotě 70 %, u žen se přehoupla přes 50% hranici. Největší rozdíl v zaměstnanosti obou pohlaví byl zaznamenán v Libereckém kraji, v roce 2015 činil 19 procentních bodů.

Graf 5.2 Míra zaměstnanosti a zaměstnanost podle sektorů v krajích v roce 2015

Dlouhodobý růst zaměstnanosti v sektoru služeb.

V současnosti je nejvýznamnějším sektorem z hlediska zaměstnanosti sektor služeb (terciární sektor). Dlouhodobě počet zaměstnaných v tomto sektoru roste a dlouhodobě se zvyšuje i jeho podíl na celkové zaměstnanosti. Zastoupení sektoru služeb se v jednotlivých krajích značně liší. Více než 80 % zaměstnaných v tomto sektoru má Hlavní město Praha, naopak v Kraji Vysočina a ve Zlínském kraji je ve službách zaměstnána necelá polovina z celkového počtu zaměstnaných osob v kraji.

Oživení zaměstnanosti v sektoru průmyslu a stavebnictví.

V posledních letech se zvýšila zaměstnanost v průmyslu a stavebnictví. Zatímco po roce 2008 došlo v tomto sektoru k výraznému útlumu, v posledních dvou letech je vidět oživení. Meziroční nárůst počtu zaměstnaných v sekundárním sektoru proti roku 2014 se nejvíc projevil v Královéhradeckém kraji, kde zaměstnanost meziročně stoupla o 3,9 %, v dalších dvou krajích (Karlovarském a Jihočeském) byl nárůst více než 3%.

Nejvíce volných pracovních míst v Hlavním městě Praze a Středočeském kraji.

Svižný růst ekonomiky se kladně promítl i do nezaměstnanosti. Zatímco na sklonku roku 2014 nabízely úřady práce 59 tis. volných pracovních míst, o dvanáct měsíců později to bylo téměř 103 tis. volných pozic. Nejvíce jich bylo k dispozici v Hl. městě Praze a ve Středočeském kraji, tedy v regionech s nižší nezaměstnaností. Tento nesoulad mezi nabídkou volných pracovních míst a počty uchazečů o zaměstnání má vedle regionálního rozměru i aspekt kvalifikační.

Nezaměstnanost klesala ve všech krajích, u mužů rychleji než u žen.

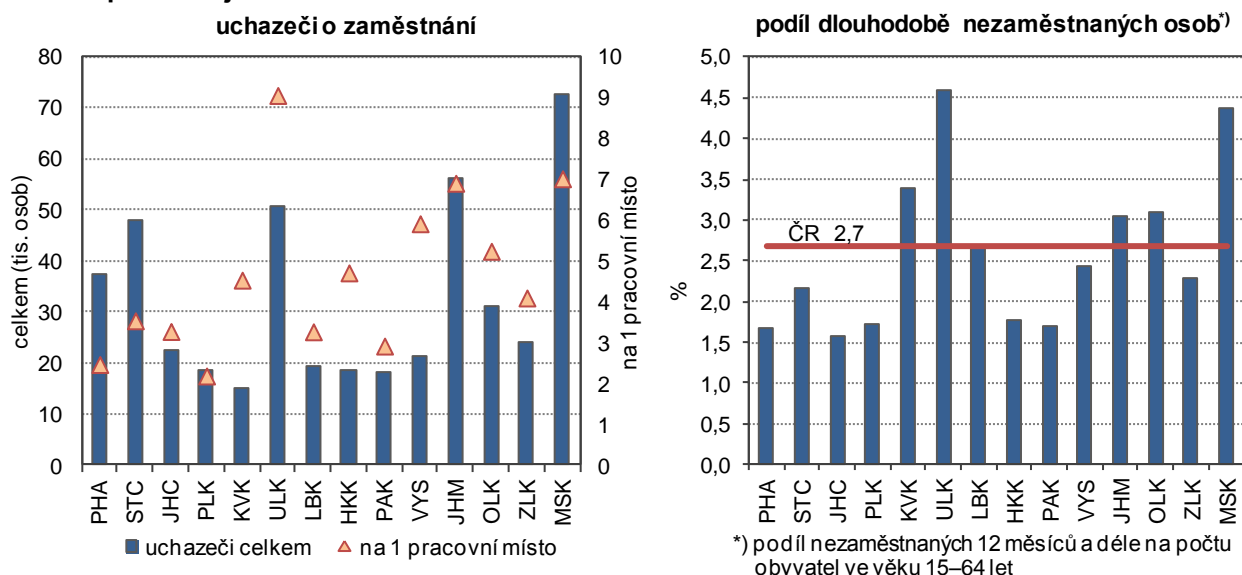
Z dlouhodobého hlediska podíl dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15–64 let na obyvatelstvu stejného věku od roku 2009 rostl (s víceméně pravidelnými cyklickými výkyvy) a kulminoval počátkem roku 2014, kdy se nezaměstnanost vyšplhala k 8,6 %. V průběhu celého roku 2015 se podíl nezaměstnaných snižoval, nejnižší úroveň byla na podzim (v říjnu a listopadu shodně 5,9 %), mírný nárůst nastal v závěru roku. Proti konci roku 2014 se nezaměstnanost snížila o 1,2 procentního bodu, pokles podílu nezaměstnaných mužů byl rychlejší než u žen.

Největší meziroční pokles nezaměstnanosti v Olomouckém a Ústeckém kraji.

Ve všech krajích došlo k meziročnímu snížení podílu nezaměstnaných, nejvýraznější pokles byl v krajích Olomouckém a Ústeckém; obdobný vývoj nezaměstnanosti byl zaznamenán u obou pohlaví. Navzdory příznivému vývoji se nezaměstnanost v Ústeckém a Moravskoslezském kraji pohybovala na sklonku roku 2015 výrazně přes 8 %. Podíl nezaměstnaných mužů byl nejvyšší v kraji Moravskoslezském (8,7 %) a žen v kraji Ústeckém (9,3 %).

Dobrým signálem je úbytek uchazečů, kteří hledají své místo na trhu práce déle než jeden rok. Podíl dlouhodobě nezaměstnaných osob meziročně klesl ve všech krajích, nejvíce v kraji Olomouckém a Ústeckém.

Graf 5.3 Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce a dlouhodobá nezaměstnanost podle krajů k 31. 12. 2015

Příjmy domácností se postupně zvyšují, ale rozdíly mezi krají zůstávají.

Z výsledků výběrového šetření o sociální a ekonomické situaci domácností Životní podmínky 2015 vyplývá, že čistý peněžní příjem domácností na osobu vzrostl v posledním zjišťovaném roce (2014) oproti roku předchozímu v průměru o 4,4 tis. Kč, pouze v Kraji Vysočina došlo meziročně k poklesu příjmů. Nejvýraznější (více než desetiprocentní) nárůst zaznamenaly příjmy v kraji Karlovarském, v peněžním vyjádření to představuje vzestup o více než 14 tis. Kč na osobu za rok. Peněžní příjmy domácností v krajích se výrazně liší v závislosti na ekonomické situaci v regionu. Nejlépe jsou na tom domácnosti v Hl. městě Praze a naopak nejnižší čisté příjmy měly domácnosti v kraji Moravskoslezském.

Oživení růstu mezd v posledních dvou letech.

Stoupající poptávka po pracovní síle se projevila i v oblasti mezd. Jejich relativně rychlý růst se po roce 2008 značně zpomalil a až v posledních dvou letech je znát oživení. Tempo růstu mezd v roce 2015 bylo nejrychlejší za posledních sedm let a v průběhu roku se zrychlilo (z 1,6 % v 1. čtvrtletí na 3,3 % v závěru roku).

Mzdy v Praze o téměř 30 % vyšší oproti ostatním krajům.

Podle předběžných výsledků roku 2015 rostly meziročně mzdy v průměru o 2,7 %, nejrychleji pak v Karlovarském a Jihočeském kraji (o 4,4, resp. 4,2 %), nejpomaleji v Hl. městě Praze (o 1,2 %). Diference mezi krají zůstávají zachovány, i když náskok Hl. města Prahy se v čase mírně snižuje. Nejvyšší průměrné mzdy v roce 2015 byly vypláceny v Hl. městě Praze (33 852 Kč) a proti nejnižším mzdám v Karlovarském kraji (22 750 Kč) byly o 11 tis. Kč vyšší.

V těchto dvou krajích byly zaznamenány i nejvyšší a nejnižší hodnoty mediánu mezd avšak rozdíl mezi nimi nebyl tak výrazný (necelých 7 tisíc korun).

Starobní důchody mužů jsou o pětinu vyšší než důchody žen.

Výše starobních důchodů vzrostla v roce 2015 meziročně o 2,5 % a tempo růstu bylo nejrychlejší za poslední čtyři roky. Rozdíl mezi nejvyšším a nejnižším průměrným starobním důchodem vypláceným v Hlavním městě Praze a v Olomouckém kraji byl 10% a v čase se nemění. Obdobně rozdíl v důchodech mezi oběma pohlavími je stálý, muži pobírají dlouhodobě o více než pětinu vyšší důchod než ženy. V jednotlivých krajích se rozdíly mezi pohlavími ve vyplácených starobních důchodech pohybují od 18 % v Hlavním městě Praze po téměř 32 % v kraji Moravskoslezském.

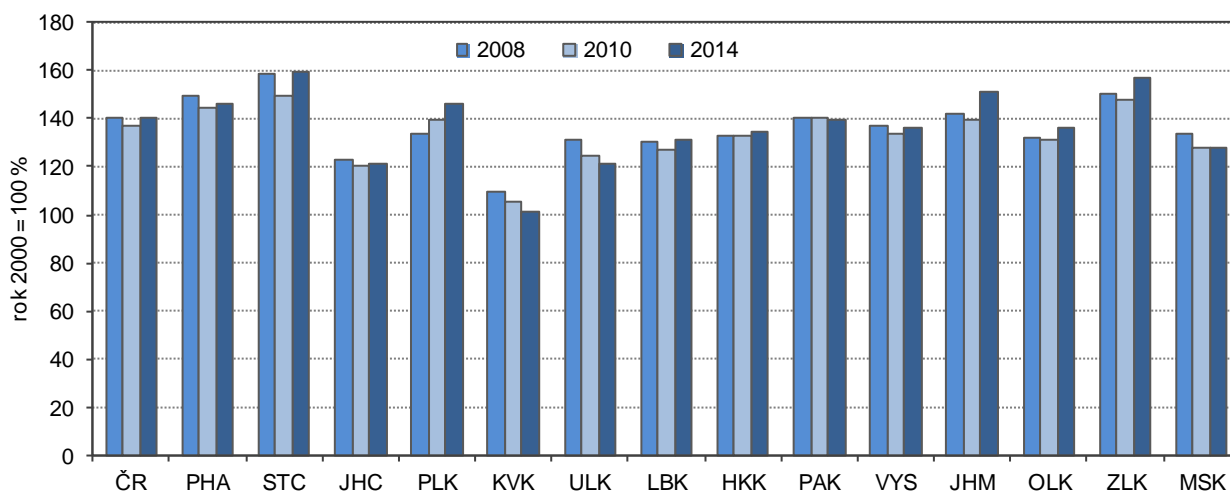
Tempo růstu podílu příjemců předčasných důchodů zpomalilo.

I když se ekonomice v roce 2015 dařilo, podíl příjemců předčasných důchodů z celkového počtu příjemců starobních důchodů dále rostl. Tempo růstu se ale výrazně zpomalilo a bylo čtyřikrát nižší než v roce 2011. Nejvyšší podíl předčasných důchodů má Kraj Vysočina (31,1 %); v tomto kraji spolu s Jihočeským, Pardubickým a Olomouckým rostl podíl předčasných důchodů meziročně nejrychleji. Z hlediska pohlaví převažuje ve všech krajích podíl předčasných důchodů mužů. Největší rozdíl v roce 2015 byl v kraji Olomouckém, kde předčasný důchod pobíralo 32 % starobních důchodců - mužů a 25 % starobních důchodkyň - žen.

HDP v roce 2014 nepřekonal v polovině krajů předkrizový rok 2008.

Z hlediska hospodářského vývoje po období recese došlo v roce 2014 již prakticky ve všech krajích k oživení ekonomiky, pouze v jednom kraji HDP ve srovnatelných cenách (s. c.) stagnoval. Tento pozitivní vývoj však v celé polovině krajů nestačil k dosažení hodnot předkrizového roku 2008. To platí i pro výkonnost české ekonomiky, která se nad úroveň roku 2008 dostala až v roce 2015. Mezi kraji nejpříznivější vývoj a největší nárůst HDP v s. c. ve srovnání s rokem 2008 dosáhly kraje Plzeňský, Jihomoravský a Zlínský. Naopak nejvíce se za rokem 2008 opoždují Karlovarský, Ústecký a Moravskoslezský kraj.

Graf 5.4 Regionální HDP ve srovnatelných cenách podle krajů

Ve struktuře hrubé přidané hodnoty klesal po roce 2010 podíl stavebnictví a služeb.

Do vývoje HDP se promítají změny ve struktuře hrubé přidané hodnoty (HPH). Na rozdíl od dlouhodobých trendů se v letech 2010 až 2014 ve všech krajích zvyšoval podíl primárního sektoru a s výjimkou Prahy klesal podíl terciéru. Ze sekundárního sektoru se ve všech krajích snížilo zastoupení stavebnictví a zvýšilo zastoupení zpracovatelského průmyslu. Váha zpracovatelského průmyslu nejvíce vzrostla v krajích Moravskoslezském, Královéhradeckém, Ústeckém, Kraji Vysočina a Středočeském kraji.

Nejvyšší ekonomickou výkonnost má Hlavní město Praha.

Krajem s nejvyšší ekonomickou výkonností je Hlavní město Praha, které má mezi kraji výlučné postavení i vysokým podílem terciárního sektoru na HPH (84 %). HDP Prahy v přepočtu na obyvatele překračuje již od roku 2001 dvojnásobek republikového průměru a v posledních osmi letech je trojnásobný v porovnání s nejméně úspěšným Karlovarským krajem. Ani ostatní kraje republikový průměr nedosahují, nejvíce se mu přibližuje Jihomoravský kraj.

Zemědělská produkce v roce 2014 nejvyšší v historii ve všech krajích kromě Jihomoravského.

Zemědělská produkce roku 2014 v b. c. byla ve všech krajích kromě Jihomoravského historicky nejvyšší. Tomuto výsledku napomohla rekordní sklizeň většiny plodin. Výsledek Jihomoravského kraje, který je naším největším pěstitelům vinné révy, ovlivnila horší úroda hroznů. V mezikrajském srovnání měl v letech 2012 až 2014 nejvyšší zemědělskou produkci na hektar zemědělské půdy Pardubický kraj, který patří k největším producentům jatečné drůbeže, a naopak nejnižší produkci mají dlouhodobě kraje Karlovarský a Liberecký.

V roce 2015 výsledky sklizně horší, v chovu skotu lepší.

Sklizeň roku 2015 sice nepřekonal rekordní rok 2014, ale produkce obilovin a řepky byla relativně vysoká. Suché a teplé počasí v průběhu vegetace však nepříznivě poznamenalo sklizeň brambor a píce. V živočišné výrobě se v roce 2015 zvýšila meziročně výroba mléka, jatečného skotu a drůbeže, naopak klesla snáška vajec a výroba jatečných prasat. Jak se tyto změny společně s cenovým vývojem projeví na hodnotě zemědělské produkce za rok 2015, bude zveřejněno koncem roku 2016.

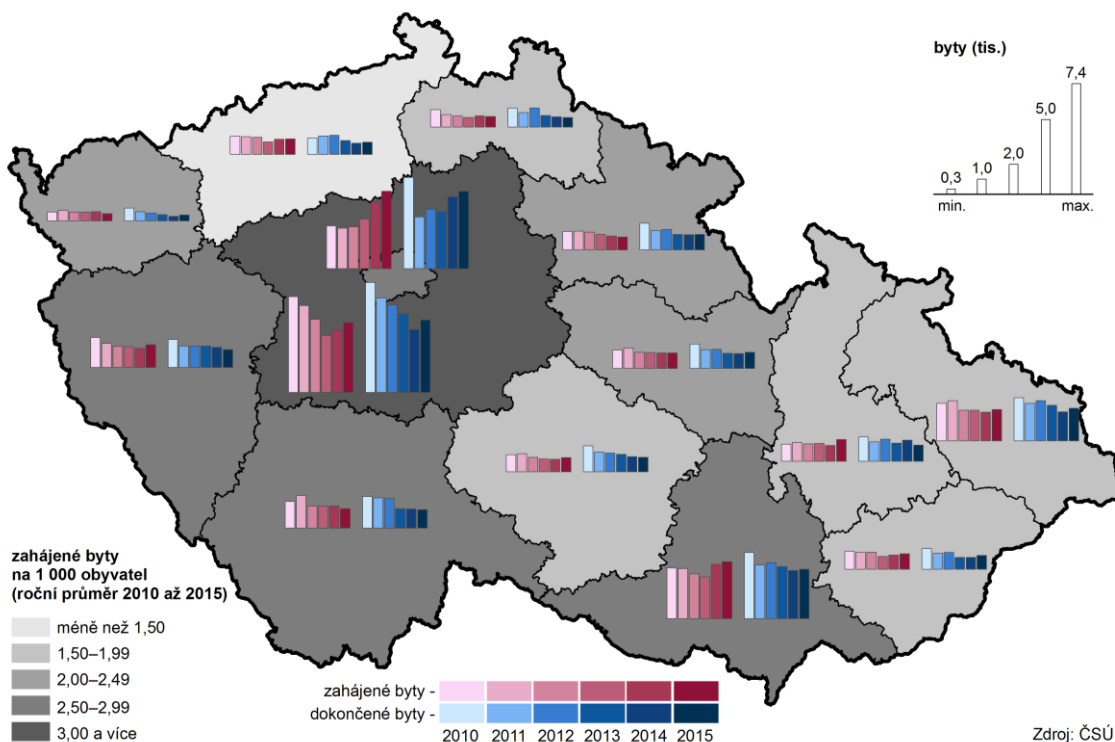
Již dva roky se zvyšuje zaměstnanost v průmyslu. Roste podíl tržeb za přímý vývoz.

Výsledky průmyslových podniků se 100 a více zaměstnanci jsou v roce 2015 příznivé. Tržby z průmyslové činnosti vzrostly, zvýšila se orientace na přímý vývoz. Největší podíl tržeb za přímý vývoz (nad 70 %) mají kraje Středočeský, Jihočeský, Královéhradecký, Pardubický a Kraj Vysočina. Naopak nejméně je na exportu závislé Hlavní město Praha (podíl 40 %) a Ústecký kraj (42 %). Zaměstnanost ve velkých průmyslových firmách ČR se meziročně již dva roky zvyšuje, vzrostla ve většině krajů (kromě Hlavního města Prahy a Karlovarského kraje), nejvíc v krajích Olomouckém a Zlínském. Dlouhodobě největší počet osob zaměstnává „velký“ průmysl v Moravskoslezském kraji; v roce 2015 celkem 107 tis. osob.

Stavební produkce se po letech restrikcí druhým rokem zvyšuje.

Stavebnictví prošlo v letech 2009–2013 kritickým obdobím snižování výroby, kdy se během pěti let objem stavebních prací provedených podniky s 20 a více zaměstnanci v tuzemsku propadl o třetinu. V roce 2014 došlo k obratu ve vývoji a produkce stavebnictví se již druhým rokem zvyšuje. Vyrůstá objem prací provedených pro soukromé zadavatele; ještě rychleji rostou práce pro veřejného zadavatele. V roce 2015 v ČR tvořily 41 % celkového objemu stavebních prací. Nejvyšší podíl veřejných zakázek měl v roce 2015 Kraj Vysočina (téměř 54 %), nadpoloviční podíl měly i kraje Jihomoravský, Liberecký a Olomoucký. Naopak nejnižší podíl veřejných zakázek mělo Hlavní město Praha (29 %) a Ústecký kraj (33 %).

Ktg 5.1 Bytová výstavba v krajích v letech 2010 až 2015

Zdroj: ČSÚ

V přepočtu na obyvatele se nejvíc staví v Praze a v Jihočeském kraji, nejméně ve Zlínském kraji.

Objem stavebních prací provedených na území kraje v roce 2015 meziročně vzrostl ve všech krajích s výjimkou Plzeňského, Karlovarského a Zlínského. V intenzitě výstavby je v období 2010–2015 mezi kraji premiantem Hl. m. Praha, která je o 78 % nad republikovým průměrem, za ní v pořadí je kraj Jihočeský (nad průměrem o 38 %) a těsně nadprůměrné jsou Jihomoravský a Karlovarský kraj (ten vlivem výstavby v roce 2010). Ostatní kraje již mají podprůměrnou intenzitu výstavby; nejnižší je ve Zlínském kraji – 72 % republikového průměru.

Počet zahájených bytů se od roku 2014 zvyšuje.

Oživení ekonomiky v roce 2014 přineslo i rozvoj bytové výstavby. Po roce 2013, kdy byla celostátně zahájena výstavba nejmenšího počtu bytů od roku 2000, se jejich počty začaly zvyšovat. S ročním posunem totéž platí pro dokončené byty: jejich počet dosáhl svého dna v roce 2014 a v roce 2015 již počty rostly. V regionálním členění počet zahájených a dokončených bytů v roce 2015 vzrostl v devíti krajích.

Nejvyšší intenzitu bytové výstavby má Praha a Středočeský kraj a nejnižší Ústecký kraj.

V letech 2010–2013 měl nejvyšší intenzitu zahájené i dokončené bytové výstavby Středočeský kraj, který byl v roce 2014 odsunut Hl. městem Prahou na druhé místo. Také v roce 2015 mělo nejvyšší intenzitu výstavby bytů Hl. město Praha – 4,1 zahájených i dokončených bytů na 1 000 obyvatel. Krajem s nejnižší intenzitou bytové výstavby je v dlouhodobém pohledu (od roku 1990) Ústecký kraj.

Ve všech krajích vzrostl počet hostů ubytovaných v HUZ, čtyři kraje měly nižší počet přenocování cizinců.

Růst ekonomiky a vyšší zaměstnanost patřily v roce 2015 k faktorům, které přispěly ke zvýšení počtu hostů v hromadných ubytovacích zařízeních (HUZ) cestovního ruchu. Všechny kraje zaznamenaly zvýšený zájem jak domácích, tak zahraničních klientely, pouze v Kraji Vysočina a v Jihomoravském kraji se počet zahraničních hostů snížil. Ve všech krajích vzrostl rovněž celkový počet přenocování hostů. Přitom ve čtyřech krajích (Karlovarském, Zlínském, Jihomoravském a Kraji Vysočina) se o tento nárůst zasloužila tuzemská klientela, která eliminovala úbytek počtu nocí zahraničních hostů.

Nejvíce hostů, zejména z ciziny, přijíždí do Prahy, v přepočtu přenocování na obyvatele vede Karlovarský kraj.

Dominantní postavení v cestovním ruchu má Hlavní město Praha, které láká zejména cizince. Na celorepublikové návštěvnosti cizinců se podílí ze dvou třetin, na počtu tuzemských hostů z desetin. V roce 2015 se v HUZ Prahy ubytovalo 6,6 mil. návštěvníků. Na 1 tis. obyvatel připadá v Praze 12,6 tis. noclehů v HUZ. Tato hodnota však v rámci krajů nepředstavuje maximum. Největší počet přenocování v přepočtu na 1 tis. obyvatel má jistě i díky lázeňství Karlovarský kraj (15,5 tis. přenocování). S odstupem za nimi následují kraje známé svými rekreačními oblastmi – Královéhradecký (6,6 tis. noclehů na 1 tis. obyvatel), Liberecký a Jihočeský kraj (5,9 a 5,7 tis. noclehů na 1 tis. obyvatel).

Úbytek orné půdy ve prospěch trvalých travních porostů a lesní půdy, ...

V posledních letech lze ve všech krajích sledovat úbytek orné půdy, a to převážně ve prospěch trvalých travních porostů a lesních pozemků. Orné půdy (v porovnání let 2015 a 2000) nejvíce ubylo v Libereckém kraji (téměř o 10 %). Druhou příčku obsadil kraj Karlovarský (pokles o 8 %), třetí příčka pak patřila Hlavnímu městu Praze (snížení o 7,7 %). Nejmenší pokles byl zaznamenán ve Středočeském kraji. Nejvyšší podíl orné půdy na orné půdě ČR v roce 2015 měl kraj Středočeský – 18,4 %, za ním následuje kraj Jihomoravský s podílem na orné půdě ČR 11,8 % a Kraj Vysočina (10,6 %).

... nárůst zastavěných ploch a nádvostí.

Z dlouhodobého hlediska došlo ve více než polovině krajů ČR k nárůstu zastavěných ploch a nádvostí, nejvíce v kraji Jihočeském (o více než 4 % proti roku 2010).

Rozšiřování ploch ekologického zemědělství ve všech krajích.

V posledních letech je také zřetelný vliv ekologického zemědělství, které je moderní formou obhospodařování půdy bez používání umělých hnojiv, chemických přípravků, postřiků, hormonů a umělých látek. V roce 2015 byl v mezikrajském srovnání největší podíl na ekologicky obhospodařované půdě v ČR zaznamenán v Jihočeském kraji (15 %); naopak nejmenší podíl vykazoval kraj Pardubický (2,8 %), a dále kraje Jihomoravský a Středočeský (po 4 %).

Růst podílu obyvatel zásobovaných vodou z veřejných vodovodů.

Dlouhodobě se v České republice zvyšuje i podíl obyvatel zásobovaných vodou z veřejného vodovodu. Stoprocentní pokrytí obyvatel zásobovaných vodou z veřejných zdrojů vykazovaly v roce 2015 Hlavní město Praha a Karlovarský kraj.

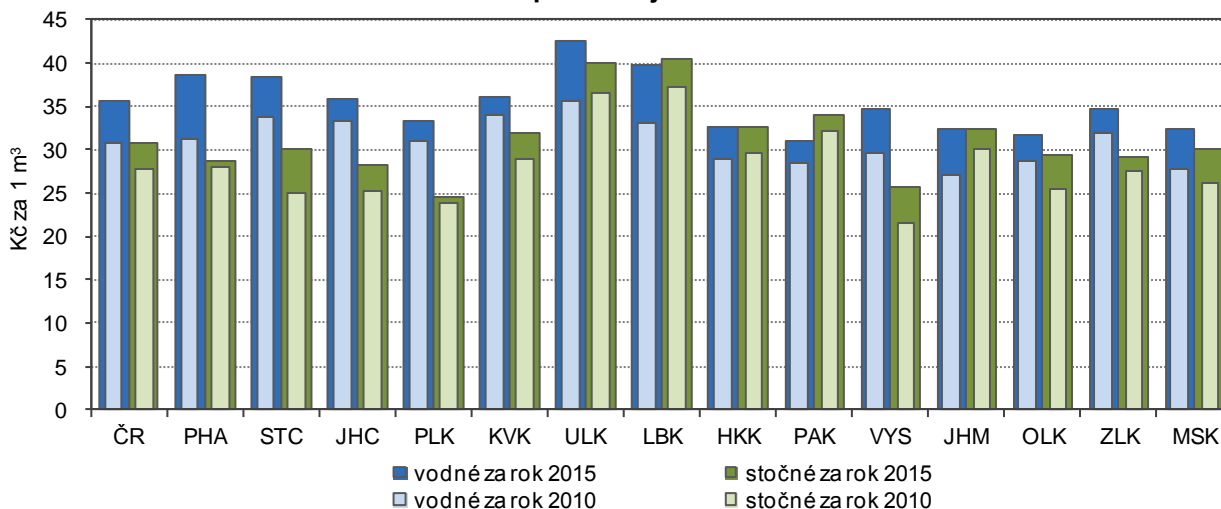
Ve srovnání let 2010 a 2015 stoupl podíl obyvatel zásobovaných vodou ve všech krajích ČR kromě Jihočeského kraje, kde došlo k poklesu o 0,3 procentního bodu.

Dlouhodobě nejdražší voda je v Ústeckém kraji.

V České republice dlouhodobě klesala výroba i spotřeba vody, v roce 2015 se pokles zastavil. Cena vody (bez DPH) však neustále roste; nejdražší voda je v Ústeckém kraji. V roce 2015 zaplatili obyvatelé Ústeckého kraje v průměru za 1 m³ fakturované pitné vody 42,50 Kč, zatímco v celé České republice 35,60 Kč, proti průměru republiky byla tak jednotková cena vody v roce 2015 v Ústeckém kraji vyšší o 6,90 Kč. Nejméně za vodu v loňském roce platili v Pardubickém kraji (31 Kč za 1 m³).

V roce 2015 spotřebovaly nejvíce vody domácnosti v Hl. m. Praze (více než 106 litrů na osobu a den), naproti tomu ve Zlínském kraji byla denní spotřeba vody na obyvatele nižší než 76 litrů.

Graf 5.5 Průměrná cena za vodné a stočné podle krajů v letech 2010 a 2015

Postupné snižování měrných emisí, velké rozdíly mezi krají vřak zůstávají.

V posledních letech dochází v České republice k postupnému snižování měrných emisí znečiřřujících látek, ať již stacionárních zdrojů (REZZO 1–3) nebo mobilních zdrojů (REZZO 4). Z územního hlediska vřak i nadále zůstávají nejhůře postižena území, která jsou nejbližše stacionárním zdrojům znečiřřeni. Z krajů jsou na tom dlouhodobě vřivem emisí ze stacionárních zdrojů znečiřřeni nejhůře kraje Ústecký a Moravskoslezský. Při zohledněni mobilních zdrojů se k oběma krajům přiřadilo i Hlavní město Praha a kraj Středočeský.

Produkce komunálního odpadu na obyvatele poklesla pouze v šesti krajích ČR.

Produkce komunálního odpadu na 1 obyvatele v porovnání let 2010 a 2014 klesla v šesti krajích České republiky, nejvíce pak ve Středočeském kraji, a to téměř o 62 kg. Ve zbylých osmi krajích byl zaznamenán nárůst, přičemž nejvíce se produkce komunálního odpadu v porovnávaném období zvýřila v Kraji Vysočina – o 28 kg na jednoho obyvatele. V meziročním srovnání let 2013 a 2014 poklesla produkce komunálního odpadu na 1 obyvatele celkem ve čtyřech krajích, a to ve Středočeském a Ústeckém kraji, v Hlavním městě Praze a v Králověhradeckém kraji.

Růst objemu investic na ochranu životního prostředí v 11 krajích republiky.

Objem investic na ochranu životního prostředí podle místa investice v meziročním srovnání let 2010 a 2014 vzrostl celkem v jedenácti krajích ČR (nejvíce v Kraji Vysočina), naopak pokles investic byl zaznamenán v Hlavním městě Praze, Libereckém a Králověhradeckém kraji. Nejvíce prostředků na jednoho obyvatele bylo v roce 2014 investováno v Kraji Vysočina (5 513 Kč), Moravskoslezském (4 718 Kč) a Plzeňském kraji (4 344 Kč).

Neinvestiční výdaje na ochranu životního prostředí vzrostly ve vřech krajích kromě Ústeckého.

Neinvestiční výdaje na ochranu životního prostředí zjiřřované podle sídla investora vzrostly v porovnání let 2010 a 2014 ve vřech krajích České republiky s výjimkou Ústeckého, kde došlo ke snížení neinvestičních výdajů o více než polovinu. Na 1 obyvatele bylo v roce 2014 nejvíce neinvestičních výdajů (podle sídla investora) vynaloženo v Hlavním městě Praze (11 tis. Kč), pětikrát méně bylo investováno v Kraji Vysočina.

Tabulková příloha

Tab. 1.1 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – demografický vývoj

	Česká republika	kraje													
		Hl. město Praha	Středočeský	Jihočeský	Plzeňský	Karlovarský	Ústecký	Liberecký	Králové-hradecký	Pardubický	Vysočina	Jiho-moravský	Olomoucký	Zlínský	Moravsko-slezský
Přirozený přírůstek/úbytek na 1 000 obyvatel (‰)															
2010	1,0	2,0	2,2	0,8	0,7	0,7	0,4	2,0	0,8	0,8	0,5	1,3	0,3	0,1	-0,2
2011	0,2	1,5	1,5	0,0	-0,6	-0,2	-0,2	1,0	-0,6	-0,1	0,1	0,8	-0,4	-1,0	-1,3
2012	0,0	1,4	1,3	0,2	-0,4	-0,8	-0,9	0,5	-0,6	-0,0	-0,1	0,5	-0,6	-1,0	-1,1
2013	-0,2	1,4	1,0	-0,4	-1,0	-1,2	-1,5	0,3	-0,8	-0,6	-0,4	0,7	-0,8	-1,3	-1,4
2014	0,4	2,0	1,7	0,0	-0,2	-1,3	-0,7	0,2	-0,2	0,6	0,9	1,2	-0,1	-0,9	-0,9
2015	-0,0	1,9	1,2	-0,5	-0,8	-1,8	-1,1	0,3	-0,5	-0,3	0,3	0,6	-0,8	-0,8	-1,4
Přírůstek/úbytek stěhováním na 1 000 obyvatel (‰)															
2010	1,5	4,5	11,7	0,9	-0,4	-1,3	-0,6	0,1	-0,1	0,8	-1,3	1,3	-0,8	-1,2	-3,2
2011	1,6	4,6	9,8	0,6	1,4	-1,9	-0,3	0,6	-0,7	0,4	-0,7	1,5	-0,2	-0,8	-2,0
2012	1,0	2,7	8,4	0,5	2,1	-3,9	-0,6	-0,5	-1,0	0,1	-1,3	1,5	-1,0	-1,3	-2,2
2013	-0,1	-4,3	7,1	0,5	2,3	-3,5	-0,5	-0,2	-1,0	-0,3	-1,5	0,6	-1,2	-1,1	-2,5
2014	2,1	10,7	8,2	0,9	3,0	-2,1	-0,7	0,3	-0,4	0,2	-1,5	1,2	-0,9	-0,9	-2,5
2015	1,5	4,8	7,6	1,4	3,4	-3,1	-0,3	1,5	0,2	-0,2	-1,2	1,3	-0,8	-0,2	-2,2
Živě narození mimo manželství (%)															
2010	40,3	35,3	36,9	40,4	41,7	58,5	54,4	45,5	40,8	38,1	33,7	35,8	39,9	31,9	44,2
2011	41,8	36,6	38,0	42,5	43,8	58,3	56,1	47,4	42,4	39,8	35,7	36,7	43,0	32,8	46,5
2012	43,4	37,4	40,5	43,7	45,9	58,7	58,0	48,4	43,8	41,6	37,7	38,4	45,1	35,6	47,7
2013	45,0	38,7	42,2	45,7	46,4	60,7	59,3	49,8	47,1	44,3	38,9	39,6	45,7	37,4	49,8
2014	46,7	40,6	44,3	48,4	49,1	61,6	61,1	52,0	47,9	45,3	41,3	41,4	47,8	39,1	50,4
2015	47,8	41,2	45,7	48,3	49,4	62,6	62,3	53,7	49,7	47,2	42,2	43,1	48,2	40,6	52,2
Index stáří k 31. 12. (%)															
2010 ¹⁾	107,6	129,2	94,6	106,2	113,4	99,9	92,1	96,8	112,8	106,7	109,0	113,4	109,6	114,5	105,4
2011	110,4	129,7	95,9	109,8	116,6	103,4	96,0	100,7	116,5	110,0	112,6	116,1	112,9	117,8	108,6
2012	113,3	129,2	97,4	113,2	119,2	108,7	100,8	105,2	120,5	113,1	116,2	118,4	116,5	121,1	112,5
2013	115,7	128,3	98,8	116,0	121,8	113,4	105,1	109,1	123,6	116,1	119,6	120,2	119,5	123,6	116,0
2014	117,4	125,8	99,6	118,4	123,8	117,5	108,5	112,5	126,4	118,3	122,1	121,2	122,1	126,3	118,9
2015	119,0	123,8	100,5	120,4	125,3	121,9	111,7	115,8	129,3	120,6	124,2	122,0	123,9	128,6	121,5
Naděje dožití mužů při narození (roky) - dvouleté období															
2010	74,3	76,3	74,3	74,8	74,9	72,7	72,3	74,4	75,2	74,8	75,1	74,7	74,0	73,5	72,6
2011	74,5	76,5	74,6	75,0	75,1	73,2	72,8	74,8	75,5	74,8	75,5	75,1	74,1	73,7	72,7
2012	74,8	77,0	74,9	75,1	75,2	74,0	73,0	75,3	75,6	74,9	75,6	75,2	74,3	74,4	73,3
2013	75,1	77,3	75,2	75,4	75,5	74,1	73,0	75,1	75,9	75,3	75,9	75,4	74,4	74,8	73,8
2014	75,5	77,5	75,7	75,8	76,0	74,1	73,6	75,1	76,2	76,1	76,2	76,0	74,9	75,1	74,1
2015	75,8	77,7	76,2	75,6	76,2	74,4	73,9	75,7	76,6	76,3	76,7	76,3	75,3	75,4	74,2
Naděje dožití žen při narození (roky) - dvouleté období															
2010	80,4	81,2	80,2	80,4	80,1	79,3	78,6	80,1	80,8	80,5	81,1	81,1	80,3	80,9	79,7
2011	80,7	81,7	80,6	80,8	80,4	79,5	78,7	80,8	81,3	80,3	81,3	81,5	80,7	81,3	79,9
2012	80,8	81,8	80,6	81,0	80,8	79,7	79,0	80,8	81,5	80,7	81,2	81,7	81,0	81,4	79,7
2013	81,0	82,1	80,9	80,9	80,9	80,0	79,0	80,9	81,6	81,1	81,7	81,9	81,1	81,6	80,0
2014	81,4	82,5	81,3	81,2	81,3	80,3	79,3	81,5	81,8	81,6	82,4	82,0	81,9	81,5	80,6
2015	81,6	82,6	81,4	81,5	81,4	80,3	79,6	81,4	81,9	82,1	82,3	82,2	82,0	81,8	80,9
Podíl cizinců (bez azylantů) na obyvatelstvu (%)															
2010	4,0	11,8	4,6	2,4	4,4	6,4	3,7	3,8	2,7	2,3	1,6	3,1	1,5	1,4	1,8
2011	4,1	12,9	4,5	2,3	4,2	6,4	3,7	3,8	2,5	2,2	1,5	3,1	1,5	1,4	1,9
2012	4,1	13,1	4,4	2,3	4,2	6,1	3,7	3,8	2,4	2,2	1,5	3,1	1,5	1,4	1,9
2013	4,2	13,0	4,4	2,4	4,4	6,3	3,8	3,8	2,4	2,2	1,5	3,2	1,6	1,4	1,9
2014	4,3	13,2	4,6	2,4	4,5	6,3	3,9	3,9	2,4	2,2	1,5	3,3	1,6	1,4	2,0
2015	4,4	13,5	4,6	2,6	4,7	6,4	4,0	4,1	2,5	2,3	1,6	3,4	1,6	1,5	2,0

¹⁾ stav k 1. 1. 2011

Tab. 1.2 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – sociální vývoj

	Česká republika	kraje													
		Hl. město Praha	Středočeský	Jihočeský	Plzeňský	Karlovarský	Ústecký	Liberecký	Královéhradecký	Pardubický	Vysočina	Jiho-moravský	Olomoucký	Zlínský	Moravsko-slezský
Míra zaměstnanosti (%)															
2010	54,2	59,9	56,6	55,0	55,6	55,0	51,1	53,9	53,5	53,3	54,1	53,7	50,6	52,0	50,9
2011	54,4	59,2	56,9	55,4	56,3	54,8	51,9	53,3	53,3	54,3	53,5	53,4	51,7	53,0	51,4
2012	54,5	60,0	57,6	54,5	56,6	53,7	50,7	52,2	53,7	54,0	53,2	53,9	52,9	53,3	51,8
2013	55,2	60,2	57,6	54,6	57,3	55,0	52,2	52,9	53,7	55,0	54,3	55,8	51,2	55,0	52,1
2014	55,7	60,6	57,9	55,6	57,2	55,2	52,7	54,2	54,6	56,3	55,0	55,9	52,2	54,7	52,8
2015	56,4	60,2	59,0	56,2	58,7	56,8	52,8	55,4	55,4	57,3	54,7	57,1	53,7	56,2	53,2
Podíl nezaměstnaných osob k 31. 12. (%)¹⁾ (MPSV)															
2010	7,41	3,61	6,10	6,39	6,65	8,95	10,24	8,06	6,28	7,45	8,10	8,46	9,08	7,91	9,05
2011	6,77	3,59	5,63	5,81	5,75	7,98	9,80	7,35	5,68	6,51	7,16	7,62	8,34	7,00	8,31
2012	7,37	4,16	6,13	6,37	5,94	8,50	10,46	7,75	6,55	7,03	7,63	8,15	8,93	7,82	9,17
2013	8,17	5,14	6,90	7,10	6,45	9,33	11,47	8,46	7,31	7,45	8,05	8,94	9,79	8,34	10,47
2014	7,46	5,03	6,36	6,20	5,70	8,21	10,67	7,72	6,36	6,22	7,35	8,25	8,82	7,36	9,80
2015	6,24	4,20	5,41	5,07	4,62	7,06	8,91	6,36	4,96	5,14	6,22	7,01	7,01	5,98	8,56
Podíl dlouhodobě nezaměstnaných k 31. 12. (%)²⁾ (MPSV)															
2010	2,4	0,8	1,7	1,5	1,9	3,3	4,1	2,8	1,5	2,2	2,5	2,8	3,1	2,8	3,6
2011	2,5	0,9	1,9	1,7	1,9	3,3	4,3	2,8	1,6	2,2	2,6	2,9	3,3	2,7	3,7
2012	2,7	1,1	2,1	1,8	1,9	3,3	4,6	2,9	1,9	2,2	2,6	3,0	3,5	2,7	3,8
2013	3,3	1,8	2,6	2,3	2,4	4,0	5,5	3,5	2,5	2,7	3,1	3,7	4,1	3,3	4,9
2014	3,4	2,0	2,7	2,2	2,2	4,1	5,6	3,4	2,5	2,4	3,1	3,7	4,1	3,0	5,1
2015	2,7	1,7	2,2	1,6	1,7	3,4	4,6	2,7	1,8	1,7	2,4	3,0	3,1	2,3	4,4
Čistý disponibilní důchod domácností na 1 obyvatele (tis. Kč)															
2010	196,6	264,9	216,1	185,8	194,9	173,8	174,0	185,1	189,7	180,7	185,0	193,3	174,6	178,8	176,4
2011	197,0	262,0	214,9	187,6	196,7	176,3	175,8	182,6	188,7	183,0	188,5	191,1	178,1	182,1	178,6
2012	198,9	260,1	218,5	188,3	201,4	174,5	173,6	183,7	192,6	188,6	189,2	195,5	180,7	185,1	179,6
2013	198,6	260,9	213,9	186,7	203,4	177,4	173,6	184,0	192,9	187,2	190,8	199,0	177,9	184,4	178,4
2014	202,9	264,1	216,6	193,7	205,1	181,8	174,7	189,2	198,1	193,8	195,3	203,2	183,2	189,8	184,0
2015
Medián mezd (Kč)³⁾ (MPSV, MF)															
2010	22 608	28 392	23 386	20 479	22 634	20 110	21 860	22 289	21 174	20 721	21 059	22 139	21 423	20 666	21 883
2011	21 782	27 162	22 447	20 303	21 554	19 183	20 533	21 017	20 266	20 527	20 378	21 127	20 717	20 153	21 383
2012	21 997	27 182	22 576	20 455	21 752	19 327	20 999	21 672	20 958	20 598	20 644	21 447	20 594	20 036	21 838
2013	22 266	27 410	22 874	20 898	21 999	20 274	21 385	21 993	21 134	20 740	21 194	21 840	20 836	20 576	21 958
2014	22 844	27 750	23 579	21 675	23 175	20 690	21 686	22 772	21 750	21 413	21 757	22 392	21 651	21 094	22 377
2015	23 726	28 677	24 582	22 697	24 135	21 747	22 644	23 946	22 521	22 283	22 600	23 328	21 918	21 770	23 116
Průměrný měsíční starobní důchod sólo (Kč)⁴⁾ (MPSV)															
2010	10 138	10 855	10 198	10 024	10 088	9 944	10 057	10 064	10 009	9 913	9 853	10 016	9 837	9 910	10 218
2011	10 567	11 304	10 643	10 459	10 520	10 349	10 476	10 489	10 444	10 337	10 285	10 443	10 253	10 333	10 642
2012	10 793	11 560	10 882	10 680	10 740	10 554	10 697	10 708	10 667	10 557	10 504	10 662	10 465	10 555	10 868
2013	10 985	11 767	11 087	10 872	10 933	10 725	10 881	10 900	10 854	10 745	10 695	10 845	10 644	10 748	11 058
2014	11 090	11 878	11 207	10 985	11 038	10 817	10 979	11 005	10 955	10 853	10 804	10 950	10 744	10 852	11 157
2015	11 363	12 172	11 499	11 260	11 308	11 064	11 240	11 269	11 221	11 123	11 079	11 218	11 009	11 122	11 428
Podíl příjemců předčasného starobního důchodu na počtu příjemců starobního důchodu (%)⁵⁾ (ČSSZ)															
2010	19,1	10,6	16,5	19,3	22,4	21,0	22,0	17,7	18,9	22,6	24,5	17,9	20,7	19,6	22,6
2011	21,6	11,7	18,9	22,2	24,9	24,0	24,5	20,5	21,7	25,6	27,1	20,3	23,8	22,4	25,2
2012	22,5	12,2	19,7	23,3	25,8	24,9	25,4	21,4	22,8	26,6	28,3	21,2	24,9	23,5	26,2
2013	23,3	12,6	20,4	24,2	26,7	25,8	26,2	22,3	23,8	27,6	29,3	22,0	25,9	24,5	27,2
2014	24,1	13,0	21,0	25,2	27,4	26,5	27,0	23,1	24,8	28,7	30,3	22,7	26,9	25,4	28,2
2015	24,8	13,2	21,5	25,9	27,9	27,2	27,5	23,8	25,5	29,5	31,1	23,3	27,8	26,1	28,9

¹⁾ podíl dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15–64 let v evidenci úřadu práce na počtu obyvatel ve věku 15–64 let

²⁾ podíl dlouhodobě nezaměstnaných (12 měsíců a déle) na počtu obyvatel ve věku 15–64 let

³⁾ od roku 2011 jsou zahrnuti dříve nesledovaní zaměstnanci podniků s 1–9 zaměstnanci, zaměstnanci neziskových institucí a podnikatelů-fyzických osob

⁴⁾ bez souběhu s vdovským nebo vdoveckým; podle metodiky MPSV bez poměrného starobního důchodu; data za prosinec

⁵⁾ včetně souběhu s vdovským nebo vdoveckým; předčasným důchodem se rozumí přiznání kráceného starobního důchodu podle § 30 a § 31 zákona č. 155/1995 Sb.; data za prosinec

Tab. 1.3 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – ekonomický vývoj

	Česká republika	kraje													
		Hl. město Praha	Středočeský	Jihočeský	Plzeňský	Karlovarský	Ústecký	Liberecký	Královéhradecký	Pardubický	Vysočina	Jiho-moravský	Olomoucký	Zlínský	Moravsko-slezský
Hrubý domácí produkt (HDP) na 1 obyvatele (tis. Kč)															
2010	375,9	811,8	333,7	317,1	346,5	269,2	298,6	287,1	327,4	308,8	300,5	353,2	285,6	313,1	311,6
2011	383,2	808,5	345,6	319,6	353,5	272,8	301,4	293,6	330,3	320,2	315,8	361,1	296,1	323,6	328,4
2012	384,6	803,6	348,3	326,1	345,4	271,0	301,7	298,7	331,9	305,1	322,6	370,5	299,3	323,3	331,3
2013	387,9	807,5	347,2	331,5	361,5	270,9	300,9	300,6	333,7	312,2	326,2	385,6	299,5	329,3	323,1
2014	404,8	829,2	369,3	343,8	384,1	276,9	309,6	315,2	356,0	327,5	335,0	397,2	314,5	359,4	337,7
2015
Vývoj HDP - předchozí rok = 100 (srovnatelné ceny, %)															
2010	102,3	102,3	101,4	101,1	105,2	98,3	96,8	104,7	103,6	104,9	101,6	102,8	104,1	102,0	103,7
2011	102,0	99,0	106,6	100,0	102,6	98,9	98,8	103,2	101,5	103,8	103,6	103,2	103,1	103,2	104,0
2012	99,1	99,6	99,1	100,5	95,7	98,6	99,5	99,6	98,0	93,2	100,2	101,3	99,3	97,4	99,5
2013	99,5	100,4	98,3	99,4	102,9	98,5	98,6	98,7	98,1	100,3	98,1	102,7	98,2	99,9	95,7
2014	102,0	101,8	102,6	101,1	104,0	100,3	100,4	101,6	103,8	102,4	100,0	101,2	102,8	105,6	101,1
2015
Zemědělská produkce na 1 ha obhospodařované zemědělské půdy (tis. Kč)															
2010	29,2	33,4	26,6	26,6	16,2	24,4	18,8	32,7	31,6	31,3	34,1	29,1	27,4	25,7	
2011	33,8	38,9	29,2	30,5	17,7	27,7	21,6	36,0	38,7	36,5	42,0	33,6	32,4	29,0	
2012	34,7	40,7	31,5	31,7	17,8	28,6	22,5	37,5	41,1	38,2	37,3	33,7	34,3	30,3	
2013	36,4	42,1	31,5	32,8	18,0	30,8	23,7	38,9	42,8	40,3	42,7	35,5	36,5	31,1	
2014 ¹⁾	39,0	44,1	32,7	36,6	21,9	33,7	24,9	43,2	49,1	43,6	41,1	38,8	38,5	34,8	
2015	
Průměrný evidenční počet zaměstnanců ve velkých průmyslových podnicích²⁾ (tis. fyzických osob)															
2010	749,7	73,9	90,9	41,5	50,5	20,7	52,5	40,1	37,1	41,8	44,1	63,2	40,6	44,4	108,6
2011	775,2	80,1	86,4	43,6	53,0	20,3	52,9	40,2	40,4	43,2	47,1	70,0	41,2	46,3	110,4
2012	776,0	82,2	88,5	44,3	54,0	19,6	52,2	40,4	39,8	43,1	46,4	67,7	40,0	46,3	111,5
2013	767,8	77,9	89,5	45,5	55,3	19,5	49,5	40,4	43,0	43,1	47,0	65,3	39,1	46,3	106,3
2014	782,7	78,9	92,1	45,6	57,6	19,5	50,4	41,7	43,9	44,8	47,3	67,1	40,9	48,2	104,7
2015	806,9	77,5	95,3	47,3	59,7	19,2	52,6	43,4	45,3	46,3	48,1	68,9	44,2	52,0	107,0
Stavební práce podle místa stavby na 1 obyvatele (tis. Kč)															
2010	25,7	46,2	19,6	27,3	23,1	36,2	27,4	19,6	17,6	17,9	17,2	26,5	19,9	20,7	24,9
2011	24,3	43,9	18,1	35,4	22,1	24,4	27,2	18,8	15,1	16,2	19,6	22,1	16,8	16,9	25,0
2012	22,7	40,6	18,0	33,1	19,4	18,7	19,2	17,3	18,6	15,9	19,2	22,9	20,0	16,0	21,3
2013	20,9	38,0	15,5	30,4	17,5	16,7	20,3	15,3	14,0	14,5	17,4	22,0	18,7	15,8	19,0
2014	22,6	41,4	16,5	32,8	22,3	23,2	17,5	14,2	17,1	20,9	23,3	23,7	16,3	16,8	19,3
2015	25,4	42,4	19,4	36,5	22,1	22,7	19,0	20,8	22,4	24,0	23,8	30,6	21,0	15,7	21,6
Dokončené byty na 1 000 obyvatel															
2010	3,5	4,9	5,9	3,4	3,3	2,8	1,3	2,9	3,3	3,2	3,4	3,9	2,6	2,4	2,3
2011	2,7	2,8	5,0	3,2	2,5	2,1	1,5	2,2	2,4	2,5	2,6	3,1	2,0	1,8	2,0
2012	2,8	3,2	4,6	3,1	2,5	1,8	1,5	2,9	2,5	2,5	2,5	3,2	2,3	1,9	2,2
2013	2,4	3,1	4,1	2,1	2,5	1,4	1,1	1,8	1,9	2,0	2,3	3,0	1,9	1,4	2,0
2014	2,3	3,9	3,2	2,0	2,4	1,1	0,9	1,6	1,9	1,9	2,0	2,8	2,2	1,4	1,6
2015	2,4	4,1	3,7	2,0	2,1	1,4	1,0	1,4	1,9	2,1	2,0	2,8	1,7	1,6	1,8
Počet přenocování hostů ubytovaných v hromadných ubytovacích zařízeních³⁾ na 1 000 obyvatel															
2010	3 509	9 684	1 343	4 252	2 420	13 715	1 049	5 021	5 654	1 859	1 655	1 765	2 207	2 656	1 393
2011	3 643	10 459	1 414	4 178	2 328	14 402	1 193	4 907	5 577	1 839	1 839	1 877	2 320	2 598	1 467
2012	4 118	11 613	1 645	4 956	2 681	15 792	1 404	5 854	6 089	2 008	2 285	2 242	2 476	2 959	1 641
2013	4 120	11 773	1 593	5 010	2 565	15 226	1 431	5 823	5 813	2 008	2 312	2 429	2 552	3 027	1 591
2014	4 081	11 790	1 502	5 074	2 552	15 015	1 440	5 092	5 565	1 981	2 256	2 539	2 512	3 160	1 595
2015	4 467	12 608	1 677	5 718	2 983	15 468	1 596	5 859	6 571	2 286	2 358	2 619	2 801	3 438	1 835

¹⁾ semidefinitivní výsledky

²⁾ podniky se 100 a více zaměstnanci se sídlem na území kraje

³⁾ na základě výsledků projektu MMR "Zkvalitnění informací o vybraných sektorech cestovního ruchu" došlo k revizi dat o kapacitách a návštěvnosti; údaje před rokem 2012 nejsou srovnatelné

Tab. 1.4 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – životní prostředí

	Česká republika	kraje													
		Hl. město Praha	Středočeský	Jihočeský	Plzeňský	Karlovarský	Ústecký	Liberecký	Královéhradecký	Pardubický	Vysočina	Jiho-moravský	Olomoucký	Zlínský	Moravsko-slezský
Měrné emise oxidu siřičitého REZZO 1–4 (t/km²)															
2010	2,03	2,70	1,96	0,90	0,91	2,83	10,78	0,58	1,16	2,71	0,33	0,40	0,72	1,09	3,98
2011	2,03	1,01	1,98	0,81	0,87	2,58	11,55	0,44	1,07	2,67	0,33	0,37	0,74	1,11	3,97
2012	1,96	0,77	1,95	0,79	0,93	2,83	10,62	0,46	1,06	2,57	0,36	0,29	0,73	1,24	3,77
2013	1,76	1,04	1,92	0,77	0,92	2,87	7,81	0,51	1,01	2,65	0,35	0,31	0,74	1,20	3,66
2014	1,61	0,51	1,81	0,65	0,86	2,88	6,88	0,41	0,86	2,61	0,27	0,27	0,72	1,07	3,46
2015
Měrné emise oxidů dusíku REZZO 1–4 (t/km²)															
2010	2,79	17,22	2,86	1,10	1,26	3,02	10,56	1,13	1,44	3,36	1,41	2,02	1,74	1,69	5,08
2011	2,62	15,10	2,72	1,08	1,20	2,65	9,79	1,10	1,39	3,15	1,38	1,89	1,70	1,62	4,74
2012	2,45	13,83	2,59	1,04	1,21	2,51	8,54	1,05	1,34	3,14	1,32	1,77	1,63	1,56	4,43
2013	2,30	13,41	2,37	1,02	1,15	2,21	7,37	1,02	1,37	2,96	1,33	1,70	1,58	1,48	4,47
2014	2,16	12,73	2,35	0,94	1,04	1,96	6,42	0,96	1,31	3,08	1,30	1,65	1,52	1,46	4,18
2015
Produkce podnikového odpadu na 1 obyvatele (kg)															
2010	1 942	5 676	1 195	1 799	1 850	556	1 737	656	904	710	643	2 014	848	1 674	2 126
2011	1 898	4 646	1 478	1 554	1 727	579	1 937	1 058	717	768	769	1 902	967	1 575	2 529
2012	1 897	4 827	1 478	1 899	1 627	538	1 766	1 116	681	827	733	1 934	1 117	959	2 499
2013	1 915	5 029	1 565	1 611	1 694	661	1 529	1 148	730	847	798	1 923	1 163	1 472	2 269
2014	1 923	5 023	1 344	1 765	2 253	517	1 615	1 017	770	1 352	1 013	1 901	1 018	1 217	2 145
2015
Produkce komunálního odpadu na 1 obyvatele (kg)															
2010	317	297	416	342	239	301	307	282	267	.	302	296	307	298	335
2011	320	307	517	310	240	311	320	287	277	273	311	279	300	291	293
2012	308	304	375	311	243	285	318	276	274	294	326	277	318	300	318
2013	307	303	372	315	231	289	327	265	275	299	318	288	308	297	317
2014	310	301	355	325	252	307	318	271	272	303	329	295	312	308	325
2015
Podíl odděleně sbíraných složek komunálního odpadu (%)															
2010	15,9	16,0	11,6	17,5	18,6	14,2	13,5	13,3	18,4	.	16,7	12,5	14,3	16,5	15,8
2011	14,4	15,6	9,5	18,5	20,5	11,5	13,1	16,8	19,2	15,6	16,6	12,9	14,0	18,3	14,6
2012	13,9	16,3	10,7	14,4	18,3	12,8	11,5	13,5	17,1	13,5	16,2	12,3	13,5	17,2	13,4
2013	13,9	16,8	10,9	14,0	17,8	13,1	10,7	14,6	17,1	14,1	16,9	10,9	12,0	17,4	14,9
2014	14,3	16,5	11,7	13,6	17,7	13,1	12,2	13,8	17,0	14,2	16,9	11,8	13,3	18,9	14,9
2015
Specifické denní množství vody fakturované domácnostem na 1 obyvatele (l)															
2010	89,5	104,4	90,0	86,4	90,6	88,5	83,2	87,0	86,7	81,8	80,1	90,1	84,3	79,0	94,3
2011	88,6	105,2	89,3	85,7	83,4	84,3	81,7	86,5	82,7	80,9	79,8	91,3	83,7	78,5	94,4
2012	87,9	106,3	88,6	86,6	81,6	82,9	79,3	84,0	81,8	79,5	79,7	92,6	83,5	76,8	91,5
2013	87,2	111,4	85,5	86,2	80,5	81,8	79,0	82,0	78,1	77,1	79,0	91,2	81,7	76,2	90,7
2014	87,3	106,0	82,9	84,7	87,3	83,0	90,3	86,9	77,6	75,7	77,7	91,5	82,5	75,7	88,9
2015	87,9	106,0	83,5	85,4	87,6	83,4	89,1	86,5	79,9	77,8	79,3	92,4	82,2	75,6	90,8
Pořízené investice na ochranu životního prostředí podle místa investice na 1 obyvatele (Kč)															
2010	2 153	2 177	2 246	2 403	1 994	1 391	2 555	2 089	1 386	2 235	1 511	2 709	1 371	2 357	2 288
2011	2 364	1 598	1 965	2 330	2 678	2 255	3 009	3 445	1 959	2 283	2 518	1 607	1 423	2 207	4 056
2012	2 438	1 468	2 786	1 920	2 245	1 662	2 664	2 973	2 681	2 947	2 649	2 594	2 428	2 007	2 911
2013	2 576	1 549	2 687	2 303	2 322	1 558	4 198	2 173	2 536	3 363	2 687	2 174	1 902	2 080	3 676
2014	2 983	1 154	2 562	2 757	4 344	3 171	3 296	1 106	1 839	3 673	5 513	2 665	2 418	3 504	4 718
2015

Tab. 2.1 Dlouhodobý vývoj Jihočeského kraje v letech 2000–2015

	Měřicí jednotka	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
DEMOGRAFICKÝ VÝVOJ									
Obyvatelstvo ¹⁾	osoby	625 874	624 568	625 097	625 541	625 712	627 766	630 006	633 264
v tom ve věku: 0–14 let		104 095	101 779	99 557	97 330	95 428	93 438	91 943	91 545
15–64 let		436 375	437 342	439 571	441 782	443 273	446 006	448 209	449 999
65 a více let		85 404	85 447	85 969	86 429	87 011	88 322	89 854	91 720
Průměrný věk ¹⁾	roky	38,4	38,7	39,0	39,3	39,5	39,8	40,1	40,3
Sňatky		3 423	3 190	3 237	2 918	3 028	3 075	3 110	3 449
Rozvody		1 718	1 867	1 990	2 001	1 827	1 886	1 729	1 627
Živě narození	osoby	5 650	5 554	5 733	5 736	5 941	6 137	6 370	6 922
Zemřelí	osoby	6 370	6 373	6 228	6 521	6 440	6 399	6 168	6 246
Přistěhovalí	osoby	3 419	4 376	5 272	5 766	5 795	6 350	6 440	7 146
Vystěhovalí	osoby	2 937	4 282	4 248	4 537	5 125	4 034	4 402	4 564
Přirozený přírůstek/úbytek	osoby	-720	-819	-495	-785	-499	-262	202	676
Přírůstek/úbytek stěhováním	osoby	482	94	1 024	1 229	670	2 316	2 038	2 582
Celkový přírůstek/úbytek	osoby	-238	-725	529	444	171	2 054	2 240	3 258
SOCIÁLNÍ VÝVOJ									
Čistý disponibilní důchod domácností na 1 obyvatele	tis. Kč	123,0	130,1	133,2	140,9	148,8	155,6	169,0	175,3
Ekonomicky aktivní (pracovní síla)	tis. osob	318,3	317,2	314,4	313,1	314,6	316,6	319,1	322,4
Ekonomicky neaktivní (15 a více let)	tis. osob	202,3	204,7	209,8	213,9	214,7	215,1	216,8	218,0
Míra ekonomické aktivity	%	61,1	60,8	60,0	59,4	59,4	59,5	59,5	59,7
Uchazeči o zaměstnání evidovaní úřady práce ¹⁾	osoby	18 498	19 162	21 118	22 158	23 021	23 632	20 426	16 452
Podíl nezaměstnaných osob ¹⁾	%	4,92	4,20	3,35
Prům. měsíční starobní důchod sólo ²⁾	Kč	6 181	6 692	6 723	6 967	7 162	7 635	8 077	8 635
Lékaři na 1 000 obyvatel	osoby	3,5	3,5	3,5	3,5	3,6	3,5	3,5	3,9
Děti, žáci a studenti k 30. 9.	osoby								
mateřských škol		18 783	18 620	18 810	18 851	18 891	18 317	18 574	18 926
základních škol		68 374	66 787	64 619	62 317	60 041	57 480	54 920	53 059
středních škol vč. konzervatoří (denní studium)		.	.	.	35 425	35 156	34 998	35 149	34 325
vysokých škol ³⁾		.	6 976	7 540	8 473	9 569	10 589	11 643	13 001
Zjištěné trestné činy na 1 000 obyvatel		29,8	27,2	26,0	25,2	26,2	26,7	25,6	24,9
EKONOMICKÝ VÝVOJ									
Hrubý domácí produkt	mil. Kč	135 964	144 210	150 368	154 230	167 018	180 082	191 540	200 653
předchozí rok=100 (srovnatel. ceny)	%	103,8	100,7	101,5	101,4	105,2	108,3	104,1	100,7
Výdaje na výzkum a vývoj celkem	mil. Kč	.	807	848	1 027	1 146	1 610	1 713	1 787
Registrované ekonomické subjekty ¹⁾		122 996	128 073	135 717	141 375	142 796	144 260	146 325	148 679
Zemědělská produkce	mil. Kč	.	.	.	10 140	12 342	11 774	11 085	12 914
Počet zaměstnanců v průmyslu ⁴⁾	fyz. os.	53 735	55 563	53 388	50 753	49 486	47 184	46 646	46 949
Stavební práce dle dodavatelských smluv podle místa stavby ⁵⁾	mil. Kč	12 329	12 598	12 674	15 784	16 537	16 227	17 182	21 289
Dokončené byty		1 502	1 819	1 900	1 460	2 193	1 956	1 909	2 088
Hosté v hromadných ubyt. zařízeních	tis. osob	938,0	920,1	796,3	936,3	1 067,8	1 023,3	1 101,2	978,7
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ (ŽP)									
Zemědělská půda ¹⁾	ha	496 431	496 163	495 834	495 377	494 968	494 376	493 810	493 354
z toho orná půda		321 493	320 729	320 169	320 703	319 788	319 248	318 603	318 027
Nezemědělská půda ¹⁾	ha	509 203	509 487	509 832	510 310	510 763	511 314	511 879	512 339
z toho: lesní pozemky		373 749	374 007	375 077	375 462	375 768	375 989	376 288	376 450
zastavěné plochy a nádvoří		10 515	10 502	10 522	10 543	10 514	10 522	10 522	10 552
Specifické množství vody fakturované domácnostem na 1 obyvatele	litr/den	94,7	92,3	90,3	91,7	90,9	92,8	89,5	92,0
Produkce komunál. odpadu na 1 obyv.	kg	.	264	303	308	319	281	289	281
Pořízené investice na ochranu ŽP podle místa investice na 1 obyvatele	Kč	.	1 426	1 497	1 206	1 563	1 018	1 033	1 229

¹⁾ stav k 31. 12.

²⁾ bez souběhu s vdovským nebo vdovečským; od roku 2010 podle metodiky MPSV bez poměrného starobního důchodu

³⁾ studenti státního občanství ČR s místem výuky v kraji k 31. 12.

⁴⁾ podniky se 100 a více zaměstnanci se sídlem v kraji; průměrný evidenční počet zaměstnanců

⁵⁾ podniky s 20 a více zaměstnanci

2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Měsíční jednotka	
DEMOGRAFICKÝ VÝVOJ									
636 328	637 643	638 706	⁶⁾ 636 138	636 611	636 707	637 300	637 834	osoby	Obyvatelstvo ¹⁾
91 361	91 668	92 715	⁶⁾ 93 935	94 968	95 890	96 875	97 967		v tom ve věku: 0–14 let
450 719	449 281	446 990	⁶⁾ 439 059	434 132	429 563	425 694	421 869		15–64 let
94 248	96 694	99 001	⁶⁾ 103 144	107 511	111 254	114 731	117 998		65 a více let
40,5	40,7	40,9	⁶⁾ 41,2	41,4	41,6	41,9	42,1	roky	Průměrný věk ¹⁾
3 112	2 871	2 891	2 845	2 756	2 600	2 806	2 887		Sňatky
1 966	1 731	1 863	1 807	1 595	1 747	1 568	1 583		Rozvody
7 155	7 027	6 933	6 379	6 655	6 374	6 437	6 600	osoby	Živě narození
6 347	6 467	6 416	6 374	6 504	6 604	6 428	6 933	osoby	Zemřelí
6 962	5 135	4 916	4 244	4 610	4 711	4 945	5 154	osoby	Přistěhovalí
4 706	4 380	4 370	3 882	4 288	4 385	4 361	4 287	osoby	Vystěhovalí
808	560	517	5	151	-230	9	-333	osoby	Přirozený přírůstek/úbytek
2 256	755	546	362	322	326	584	867	osoby	Přírůstek/úbytek stěhováním
3 064	1 315	1 063	367	473	96	593	534	osoby	Celkový přírůstek/úbytek
SOCIÁLNÍ VÝVOJ									
189,2	190,8	185,8	187,6	188,3	186,7	193,7	.	tis. Kč	Čistý disponibilní důchod domácností na 1 obyvatele
323,2	321,2	316,8	317,4	313,0	311,8	319,3	316,0	tis. osob	Ekonomicky aktivní (pracovní síla)
220,7	224,8	229,0	224,9	228,9	229,3	221,0	223,9	tis. osob	Ekonomicky neaktivní (15 a více let)
59,4	58,8	58,0	58,5	57,8	57,6	59,1	58,5	%	Míra ekonomické aktivity
17 505	27 530	29 545	26 450	28 767	31 551	27 645	22 576	osoby	Uchazeči o zaměstnání evidovaní úřady práce ¹⁾
3,65	5,92	6,39	5,81	6,37	7,10	6,20	5,07	%	Podíl nezaměstnaných osob ¹⁾
9 532	9 942	10 024	10 459	10 680	10 872	10 985	11 260	Kč	Prům. měsíční starobní důchod sólo ²⁾
3,9	4,0	4,0	4,1	4,1	4,1	4,3	.	osoby	Lékaři na 1 000 obyvatel
19 658	20 447	21 430	22 055	22 942	23 292	23 419	23 351	osoby	Děti, žáci a studenti k 30. 9.
51 273	49 825	49 590	49 737	50 393	51 569	52 741	54 054		mateřských škol
33 993	33 497	31 994	30 482	29 076	27 738	27 001	26 575		základních škol
14 453	15 771	16 920	17 879	18 062	17 676	16 727	15 604		středních škol vč. konzervatoří (denní studium)
25,1	22,4	24,0	23,3	22,0	23,6	23,1	19,8		vysokých škol ³⁾
203 332	203 518	202 252	203 245	207 502	210 964	218 981	.	mil. Kč	Zjištěné trestné činy na 1 000 obyvatel
99,4	96,8	101,1	100,0	100,5	99,4	101,1	.	mil. Kč	EKONOMICKÝ VÝVOJ
1 967	2 123	2 116	2 169	2 570	2 549	2 504	.	%	Hrubý domácí produkt předchozí rok=100 (srovnatel. ceny)
151 989	151 993	155 762	158 543	160 091	⁷⁾ 159 363	160 786	162 106	mil. Kč	Výdaje na výzkum a vývoj celkem
12 790	10 322	11 217	12 334	13 323	⁸⁾ 13 268	⁸⁾ 13 738	.	mil. Kč	Registrované ekonom. subjekty ¹⁾
50 343	45 732	41 509	43 626	44 320	45 506	45 554	47 340	fyz. os.	Zemědělská produkce
21 823	19 745	17 387	22 538	21 064	19 363	20 861	23 238	mil. Kč	Počet zaměstnanců v průmyslu ⁴⁾
2 707	2 149	2 137	2 028	1 983	1 311	1 287	1 246	mil. Kč	Stavební práce dle dodavatelských smluv podle místa stavby ⁵⁾
936,0	917,0	893,0	915,5	⁹⁾ 1 107,5	1 138,5	1 176,0	1 341,9	tis. osob	Dokončené byty
492 947	492 534	491 753	491 150	490 527	490 052	489 693	489 367	ha	Hosté v hromadných ubyt. zařízeních
317 352	316 207	315 188	313 686	312 285	311 036	310 043	308 550	ha	ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ (ŽP)
512 711	513 146	513 936	514 488	515 109	515 609	516 002	516 431	ha	Zemědělská půda ¹⁾
376 797	377 078	377 489	377 758	378 005	378 332	378 556	378 852	ha	z toho orná půda
10 566	10 587	10 592	10 871	10 958	11 008	11 029	11 040		Nezemědělská půda ¹⁾
88,1	86,8	86,4	85,7	86,6	86,2	84,7	85,4	litr/den	z toho: lesní pozemky
276	283	342	310	311	315	325	.	kg	zastavěné plochy a nádvoří
1 418	2 994	2 403	2 330	1 920	2 303	2 757	.	Kč	Specifické množství vody fakturované domácnostem na 1 obyvatele
									Produkt komunal. odpadu na 1 obyv.
									Pořízené investice na ochranu ŽP podle místa investice na 1 obyvatele

⁶⁾ údaje od roku 2011 navazují na výsledky SLDB 2011 podle místa trvalého pobytu

⁷⁾ od roku 2013 vlivem zpřesnění dat podle Registru osob nejsou údaje plně srovnatelné s předchozími roky

⁸⁾ semidefinitivní výsledky

⁹⁾ od roku 2012 revidované údaje na základě výsledků šetření MMR

Tab. 3.1 Vybrané ukazatele za Jihočeský kraj – demografický vývoj

	Měřicí jednotka	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Obyvatelstvo k 31. 12.	osoby	⁴⁾ 635 771	636 138	636 611	636 707	637 300	637 834
v tom: muži		⁴⁾ 313 154	313 284	313 613	313 836	314 047	314 447
ženy		⁴⁾ 322 617	322 854	322 998	322 871	323 253	323 387
z toho cizinci (bez azylantů)		15 037	14 894	14 838	15 200	15 366	16 390
Sňatky		2 891	2 845	2 756	2 600	2 806	2 887
Rozvody		1 863	1 807	1 595	1 747	1 568	1 583
Rozvody na 100 sňatků		64,4	63,5	57,9	67,2	55,9	54,8
Živě narození	osoby	6 933	6 379	6 655	6 374	6 437	6 600
z toho mimo manželství	%	40,4	42,5	43,7	45,7	48,4	48,3
Úhrnná plodnost ¹⁾		1,494	1,412	1,512	1,477	1,525	1,601
Potraty		2 323	2 436	2 419	2 323	2 313	2 252
z toho umělá přerušeni těhotenství		1 348	1 437	1 399	1 371	1 342	1 263
Potraty na 100 narozených		33,4	38,1	36,3	36,3	35,8	34,0
Zemřelí	osoby	6 416	6 374	6 504	6 604	6 428	6 933
z toho podle příčin smrti:							
nemoci oběhové soustavy		3 167	3 015	3 011	3 007	2 713	2 923
novotvary		1 765	1 660	1 735	1 721	1 751	1 774
Přirozený přírůstek/úbytek	osoby	517	5	151	-230	9	-333
Přistěhovalí	osoby	4 916	4 244	4 610	4 711	4 945	5 154
z toho z ciziny		919	585	782	939	1 039	1 309
Vystěhovalí	osoby	4 370	3 882	4 288	4 385	4 361	4 287
z toho do ciziny		806	327	668	824	695	652
Přírůstek/úbytek stěhováním	osoby	546	362	322	326	584	867
z toho s cizinou		113	258	114	115	344	657
Celkový přírůstek/úbytek	osoby	1 063	367	473	96	593	534
Na 1 000 obyvatel středního stavu:							
živě narození	‰	10,9	10,0	10,5	10,0	10,1	10,4
zemřelí	‰	10,1	10,0	10,2	10,4	10,1	10,9
přirozený přírůstek/úbytek	‰	0,8	0,0	0,2	-0,4	0,0	-0,5
přistěhovalí	‰	7,7	6,7	7,2	7,4	7,8	8,1
vystěhovalí	‰	6,9	6,1	6,7	6,9	6,8	6,7
přírůstek/úbytek stěhováním	‰	0,9	0,6	0,5	0,5	0,9	1,4
celkový přírůstek/úbytek	‰	1,7	0,6	0,7	0,2	0,9	0,8
Mrtvorozenost	‰	3,7	3,0	2,5	3,6	3,6	4,1
Kojenecká úmrtnost	‰	2,9	2,2	2,7	3,0	2,2	3,2
Novorozenecká úmrtnost	‰	2,0	2,0	1,4	1,6	1,6	2,6
Obyvatelstvo k 31. 12. ve věku:							
0–14 let	osoby	⁴⁾ 93 107	93 935	94 968	95 890	96 875	97 967
%	%	⁴⁾ 14,6	14,8	14,9	15,1	15,2	15,4
15–64 let	osoby	⁴⁾ 443 785	439 059	434 132	429 563	425 694	421 869
%	%	⁴⁾ 69,8	69,0	68,2	67,5	66,8	66,1
65 a více let	osoby	⁴⁾ 98 879	103 144	107 511	111 254	114 731	117 998
%	%	⁴⁾ 15,6	16,2	16,9	17,5	18,0	18,5
Průměrný věk k 31. 12.	roky	⁴⁾ 40,9	41,2	41,4	41,6	41,9	42,1
v tom: muži		⁴⁾ 39,6	39,9	40,1	40,3	40,6	40,8
ženy		⁴⁾ 42,2	42,4	42,7	42,9	43,1	43,3
Index stáří ²⁾	%	⁴⁾ 106,2	109,8	113,2	116,0	118,4	120,4
Index ekonomického zatížení ³⁾	%	⁴⁾ 43,3	44,9	46,6	48,2	49,7	51,2
Naděje dožití při narození (dvouleté období)	roky						
muži		74,8	75,0	75,1	75,4	75,8	75,6
ženy		80,4	80,8	81,0	80,9	81,2	81,5
Naděje dožití ve věku 65 let (dvouleté období)	roky						
muži		15,3	15,4	15,5	15,7	16,0	15,8
ženy		18,5	18,7	18,9	18,9	19,1	19,2

¹⁾ počet živě narozených dětí, které by se narodily jedné ženě za předpokladu, že by míry plodnosti podle věku zaznamenané ve sledovaném roce zůstaly během jejího reprodukčního věku (15–49 let) neměnné

²⁾ počet osob ve věku 65 a více let na 100 osob ve věku 0–14 let

³⁾ počet osob ve věku 0–14 let a 65 a více let na 100 osob ve věku 15–64 let

⁴⁾ stav k 1. 1. 2011

Tab. 3.2 Vybrané ukazatele za Jihočeský kraj – sociální vývoj

	Měřicí jednotka	2010	2011	2012	2013	2014	2015
VÝBĚROVÉ ŠETŘENÍ PRACOVNÍCH SIL (VŠPS)							
Obyvatelstvo ve věku 15 a více let	tis. osob	545,8	542,4	541,9	541,0	540,4	539,9
z toho podle dosaženého vzdělání:							
základní a bez vzdělání	%	16,9	16,4	16,2	15,3	14,8	14,5
střední bez maturity	%	36,9	37,7	37,8	35,3	36,2	37,0
střední s maturitou	%	35,0	34,0	32,7	34,3	34,2	33,5
vysokoškolské ¹⁾	%	11,2	11,8	13,3	15,0	14,7	15,0
Pracovní síla (ekonomicky aktivní obyvatelstvo)	tis. osob	316,8	317,4	313,0	311,8	319,3	316,0
v tom: zaměstnaní v NH		300,0	299,9	295,2	295,6	300,6	303,4
z toho ženy		128,5	129,2	127,5	126,7	128,5	132,2
nezaměstnaní		16,8	17,5	17,8	16,2	18,7	12,6
z toho ženy		7,5	8,3	9,2	9,0	11,1	7,0
Ekonomicky neaktivní obyvatelstvo ve věku 15 a více let	tis. osob	229,0	224,9	228,9	229,3	221,0	223,9
Zaměstnaní v NH podle sektorů:							
primární (zemědělství, lesnictví, rybářství)	%	5,8	5,4	5,6	5,8	5,3	5,8
sekundární (průmysl a stavebnictví)	%	40,2	41,9	42,3	40,4	40,0	41,0
terciární (služby)	%	54,0	52,7	52,1	53,8	54,7	53,1
Zaměstnaní v NH podle postavení v zaměstnání:							
zaměstnanci ²⁾	%	83,0	83,0	82,2	81,6	83,6	82,7
zaměstnavatelé	%	3,5	3,8	3,1	3,4	2,4	3,0
pracující na vlastní účet	%	12,7	12,5	14,0	14,1	13,7	14,1
Míra ekonomické aktivity	%	58,0	58,5	57,8	57,6	59,1	58,5
v tom: muži		67,6	67,8	66,5	66,5	68,0	67,0
ženy		48,9	49,7	49,4	49,1	50,5	50,5
Míra zaměstnanosti	%	55,0	55,3	54,5	54,6	55,6	56,2
v tom: muži		64,1	64,3	63,3	63,8	65,1	64,8
ženy		46,2	46,6	46,0	45,8	46,5	47,9
Obecná míra nezaměstnanosti	%	5,3	5,5	5,7	5,2	5,9	4,0
v tom: muži		5,1	5,1	4,9	4,1	4,2	3,2
ženy		5,5	6,1	6,8	6,6	7,9	5,0
NEZAMĚSTANOST k 31. 12. (MPSV, evidence úřadů práce)							
Uchazeči o zaměstnání	osoby	29 545	26 450	28 767	31 551	27 645	22 576
z toho: ženy		14 114	13 134	14 126	15 439	13 721	11 271
absolventi škol a mladiství		2 084	1 910	2 024	2 181	1 552	1 112
osoby se zdravotním postižením		4 151	3 632	3 758	3 804	3 648	3 402
s nárokem na podporu v nezaměstnanosti		11 834	8 398	6 581	7 527	7 504	7 342
dosažitelní		28 548	25 511	27 763	30 565	26 390	21 363
v tom podle věku:							
do 19 let		1 325	1 302	1 363	1 219	926	683
20–24 let		3 783	3 619	3 915	4 113	3 233	2 281
25–34 let		6 823	6 000	6 255	6 908	5 755	4 622
35–44 let		6 458	5 993	6 700	7 437	6 544	5 466
45–54 let		6 560	5 905	6 097	6 625	6 048	4 949
55 a více let		4 596	3 631	4 437	5 249	5 139	4 575
průměrný věk	roky	39,5	39,0	38,5	39,4	40,8	41,5
v tom podle dosaženého vzdělání:	osoby						
základní a bez vzdělání		7 024	6 644	7 272	7 984	6 897	5 570
střední bez maturity		13 920	11 935	13 181	14 207	12 333	9 991
střední s maturitou		6 860	6 125	6 434	7 071	6 407	5 260
vyšší odborné vč. nástavbového		279	279	267	365	276	233
vysokoškolské		1 462	1 467	1 613	1 924	1 732	1 522
z toho podle klasifikace zaměstnání:							
nemanuální pracovníci	osoby	12 023	11 097	10 025	13 415	11 789	9 645
vysoce kvalifikovaní (třídy 1–3)		4 668	3 607	2 458	3 748	3 451	2 712
s nižší kvalifikací (třídy 4 a 5)		7 355	7 490	7 567	9 667	8 338	6 933
manuální pracovníci	osoby	15 841	13 744	13 468	17 728	15 013	12 314
kvalifikovaní (třídy 6–8)		10 125	7 878	8 161	10 781	8 749	7 076
nekvalifikovaní (třída 9)		5 716	5 866	5 307	6 947	6 264	5 238

¹⁾ zahrnuje vyšší odborné vzdělání

²⁾ zaměstnanci včetně členů produkčních družstev

Tab. 3.2 Vybrané ukazatele za Jihočeský kraj – sociální vývoj

pokračování

	Měřicí jednotka	2010	2011	2012	2013	2014	2015
z toho podle délky evidence:							
do 3 měsíců	osoby	12 672	10 053	10 550	10 300	9 448	9 243
3–6 měsíců		5 436	4 934	5 476	5 649	4 425	3 591
6–12 měsíců		4 544	3 997	4 833	5 526	4 390	3 114
od 1 roku do 2 let		4 238	3 762	3 674	4 928	3 895	2 233
více než 2 roky		2 655	3 704	4 234	5 148	5 487	4 395
Průměrná měsíční podpora v nezaměstnanosti	Kč	5 576	5 522	5 846	6 308	6 046	6 177
Podíl nezaměstnaných osob ³⁾	%	6,39	5,81	6,38	7,10	6,20	5,07
v tom: muži		6,59	5,78	6,41	7,18	6,19	5,03
ženy		6,18	5,84	6,33	7,02	6,21	5,10
Podíl dlouhodobě nezaměstnaných osob ⁴⁾	%	1,5	1,7	1,8	2,3	2,2	1,6
Volná pracovní místa	místa	1 850	2 073	2 450	2 338	3 631	6 867
Uchazeči na 1 volné pracovní místo	osoby	16,0	12,8	11,7	13,5	7,6	3,3
ČISTÝ DISPONIBILNÍ DŮCHOD DOMÁCNOSTÍ							
celkem	mil. Kč	118 492	119 295	119 828	118 823	123 340	.
na 1 obyvatele	Kč	185 750	187 598	188 296	186 699	193 653	.
průměr ČR = 100	%	94,5	95,2	94,7	94,0	95,4	.
VÝBĚROVÉ ŠETŘENÍ MEZD⁵⁾							
Průměrná hrubá měsíční mzda	Kč	23 418	23 040	22 871	23 429	24 239	25 246
v tom: muži		26 205	25 477	25 109	25 651	26 461	27 645
ženy		19 967	20 056	20 060	20 633	21 503	22 216
Medián mezd	Kč	20 479	20 303	20 455	20 898	21 675	22 697
v tom: muži		22 302	21 961	21 993	22 484	23 207	24 409
ženy		18 080	18 129	18 469	18 876	19 768	20 643
ŠKOLSTVÍ (MŠMT)							
Děti, žáci a studenti k 30. 9.							
mateřských škol	osoby	21 430	22 055	22 942	23 292	23 419	23 351
základních škol		49 590	49 737	50 393	51 569	52 741	54 054
středních škol vč. konzervatoří (denní studium)		31 994	30 482	29 076	27 738	27 001	26 575
vyšších odborných škol (denní studium)		1 705	1 597	1 490	1 335	1 192	983
Studenti vysokých škol (občané ČR) k 31. 12.							
s trvalým bydlištěm v kraji	osoby	22 967	23 311	22 985	22 054	20 459	19 094
s místem výuky v kraji		16 920	17 879	18 062	17 676	16 727	15 604
z toho v prezenčním studiu	%	66,4	66,3	66,5	67,8	67,8	66,3
Absolventi VŠ (občané ČR) s místem výuky v kraji	osoby	3 598	3 648	3 994	3 938	4 113	3 787
ZDRAVOTNICTVÍ (ÚZIS, ČSÚ)							
Lékaři celkem (vč. smluvních)	přep. os.	2 557	2 605	2 636	2 613	2 727	.
z toho v nestátních zařízeních		2 522	2 572	2 606	2 586	2 696	.
na 1 000 obyvatel		4,0	4,1	4,1	4,1	4,3	.
Nemocnice		9	9	9	9	9	.
lůžka		3 538	3 408	3 351	3 171	3 150	.
hospitalizovaní pacienti	tis. osob	126,3	126,7	131,1	128,8	131,2	.
průměrná ošetrovací doba	dny	7,0	6,7	6,5	6,4	6,3	.
využití lůžek	dny	248,9	245,1	256,3	259,1	264,2	.
Průměrné procento dočasné pracovní neschopnosti	%	4,210	4,190	4,123	4,354	4,399	4,773
Průměrná doba trvání 1 případu dočasné pracovní neschopnosti	kalendář. dny	47,6	48,5	49,7	46,4	48,7	44,3

³⁾ podíl počtu dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15–64 let na počtu obyvatel ve věku 15–64 let

⁴⁾ podíl dlouhodobě nezaměstnaných (12 měsíců a déle) na počtu obyvatel ve věku 15–64 let

⁵⁾ Zdroj: MPSV ČR (Informační systém o průměrném výděлку) a MF ČR (Informační systém o platu a služebním příjmu); od roku 2011 jsou zahrnuti dříve nesledovaní zaměstnanci podniků s 1–9 zaměstnanci, zaměstnanci neziskových institucí a podnikatelů-fyzických osob

Tab. 3.2 Vybrané ukazatele za Jihočeský kraj – sociální vývoj

dokončení

	Měřící jednotka	2010	2011	2012	2013	2014	2015
STÁTNÍ SOCIÁLNÍ PODPORA (MPSV)⁶⁾							
Počet vyplacených dávek celkem (vč. péstounské péče)	v tis.	821,3	702,9	671,9	674,1	666,8	640,9
z toho přídavek na dítě		388,6	356,0	344,5	339,9	326,5	299,8
Výdaje na dávky celkem (vč. péstounské péče)	mil. Kč	2 365	2 077	2 028	2 088	2 071	2 058
z toho přídavek na dítě		236	214	207	204	196	180
Výdaje na dávky státní sociální podpory (vč. péstounské péče) na 1 obyvatele	Kč	3 708	3 267	3 187	3 281	3 252	3 229
ZAŘÍZENÍ SOCIÁLNÍCH SLUŽEB (MPSV)							
Lůžka v domovech pro seniory		2 936	3 028	3 034	3 030	3 033	3 033
Lůžka v domovech se zvláštním režimem		382	395	474	459	574	773
Lůžka v domovech pro osoby se zdravotním postižením		761	721	705	689	689	689
DŮCHODOVÉ POJIŠTĚNÍ (MPSV, ČSSZ; stav v prosinci)							
Příjemci starobního důchodu celkem ⁷⁾	osoby	135 459	141 256	141 414	141 619	142 993	144 925
z toho: ženy		85 347	88 085	87 921	87 722	88 221	89 019
Příjemci starobního důchodu sólo (bez souběhu)	osoby	97 806	103 350	103 448	103 681	105 064	107 134
Příjemci předčasného starobního důchodu ^{7) 8)}	osoby	26 205	31 403	32 984	34 282	35 967	37 580
z toho ženy		15 352	17 921	18 743	19 501	20 424	21 284
Podíl příjemců předčasného starobního důchodu na počtu příjemců starobního důchodu celkem (včetně souběhu)	%	19,3	22,2	23,3	24,2	25,2	25,9
v tom: muži		21,7	25,4	26,6	27,4	28,4	29,1
ženy		18,0	20,3	21,3	22,2	23,2	23,9
Průměrný měsíční starobní důchod sólo ⁹⁾	Kč	10 024	10 459	10 680	10 872	10 985	11 260
v tom: muži		11 014	11 477	11 714	11 923	12 039	12 335
ženy		9 187	9 582	9 784	9 955	10 058	10 310
Podíl průměrného starobního důchodu sólo ⁹⁾ na mzdovém mediánu	%	.	51,5	52,2	52,0	50,7	49,6
NEMOCENSKÉ POJIŠTĚNÍ (ČSSZ)							
Výdaje na dávky nemocenského pojištění celkem	tis. Kč	1 278 368	1 255 571	1 044 991	1 077 405	1 171 874	1 282 061
z toho dávky:							
nemocenské		913 020	878 473	681 291	709 640	813 207	886 172
peněžitá pomoc v mateřství		339 160	340 169	325 150	317 045	309 010	332 939
ošetřovné		26 109	36 807	38 405	50 543	49 550	62 818
KRIMINALITA, NEHODY (Policejní prezidium ČR)							
Zjištěné trestné činy		15 298	14 820	14 005	15 020	14 683	12 595
na 1 000 obyvatel		24,0	23,3	22,0	23,6	23,1	19,8
Objasněné trestné činy		7 538	7 414	7 401	8 023	8 420	7 812
Usmrcené osoby při dopravních nehodách	osoby	72	67	71	54	63	62

⁶⁾ data do roku 2012 podle výplatního místa, od roku 2013 podle místa trvalého bydliště příjemce

⁷⁾ včetně souběhu s vdovským nebo vdoveckým; podle metodiky MPSV bez poměrného starobního důchodu

⁸⁾ předčasným důchodem se rozumí přiznání kráceného starobního důchodu podle § 30 a § 31 zákona č. 155/1995 Sb.

⁹⁾ bez souběhu s vdovským nebo vdoveckým; podle metodiky MPSV bez poměrného starobního důchodu

Tab. 3.3 Vybrané ukazatele za Jihočeský kraj – ekonomický vývoj

	Měřicí jednotka	2010	2011	2012	2013	2014	2015
MAKROEKONOMIKA							
Hrubý domácí produkt (HDP)	mil. Kč	202 252	203 245	207 502	210 964	218 981	.
předchozí rok = 100 (srovnatelné ceny)	%	101,1	100,0	100,5	99,4	101,1	.
Hrubý domácí produkt na 1 obyvatele	Kč	317 054	319 614	326 066	331 474	343 817	.
průměr ČR = 100	%	84,3	83,4	84,8	85,5	84,9	.
Hrubý domácí produkt na 1 zaměstnaného	Kč	674 281	678 216	699 980	714 648	725 444	.
průměr ČR = 100	%	86,2	85,0	87,7	89,1	87,0	.
Hrubá přidaná hodnota	mil. Kč	183 284	183 748	186 782	189 159	198 140	.
v tom sektory: primární	%	3,5	5,1	5,4	5,2	5,7	.
sekundární	%	41,3	40,2	41,2	41,6	40,9	.
terciární	%	55,2	54,7	53,4	53,2	53,4	.
Tvorba hrubého fixního kapitálu	mil. Kč	56 770	51 039	50 678	58 307	.	.
Tvorba hrubého fixního kapitálu na 1 obyvatele	Kč	88 994	80 262	79 635	91 614	.	.
průměr ČR = 100	%	87,8	78,8	79,5	94,0	.	.
Zaměstnaní v hlavním pracovním poměru (včetně sebezaměstnaných) podle místa pracoviště ¹⁾	osoby	299 952	299 676	296 440	295 200	301 858	.
z toho zaměstnanci		250 662	253 770	249 196	246 256	258 200	.
NÁKLADY PRÁCE							
Měsíční náklady práce na 1 zaměstnance	Kč	28 889	29 520	30 403	30 622	31 489	.
v tom: přímé náklady		20 890	21 356	22 071	22 123	22 828	.
sociální požitky		314	291	294	272	270	.
sociální náklady a výdaje		7 482	7 673	7 881	8 064	8 182	.
personální náklady a výdaje		259	256	250	265	294	.
daně a dotace		-56	-56	-93	-101	-86	.
VĚDA A VÝZKUM							
Výdaje na výzkum a vývoj celkem	mil. Kč	2 116	2 169	2 570	2 549	2 504	.
z toho: mzdové		961	952	1 080	1 129	1 255	.
financované z veřejných zdrojů ČR		1 042	836	956	878	974	.
Zaměstnanci ve výzkumu a vývoji celkem	přep. os.	2 121	2 104	2 150	2 158	2 208	.
z toho výzkumní pracovníci		799	793	807	835	925	.
INFORMAČNÍ A KOMUNIKAČNÍ TECHNOLOGIE²⁾							
Domácnosti mající: osobní počítač	%	57,4	61,6	65,2	67,6	69,9	.
přístup k internetu	%	51,5	57,0	62,5	66,9	70,6	.
REGISTR EKONOMICKÝCH SUBJEKTŮ³⁾							
Registrované subjekty k 31. 12.		155 762	158 543	160 091	159 363	160 786	162 106
z toho fyzické osoby		123 476	125 730	126 631	127 152 ⁴⁾	129 642	130 331
z toho živnostníci		112 220	113 824	114 154	107 282	110 538	112 004
z toho subjekty se zjištěnou aktivitou		84 357	87 415	89 380	86 354	84 784	84 076
z toho fyzické osoby		65 358	67 606	68 084	65 598 ⁴⁾	66 212	65 928
z toho živnostníci		56 608	58 147	58 238	52 247	53 693	53 989
Vzniklé subjekty		6 919	6 471	5 671	5 395	4 946	5 001
z toho fyzické osoby		5 223	4 948	4 300	4 094 ⁴⁾	3 849	3 818
z toho živnostníci		4 489	4 325	4 122	3 513	3 536	3 191
ZEMĚDĚLSTVÍ							
Zemědělská produkce	mil. Kč	11 217	12 334	13 323	13 268 ⁵⁾	13 738	.
z toho: rostlinná produkce		5 038	6 342	7 040	7 047 ⁵⁾	7 508	.
živočišná produkce		5 408	5 292	5 504	5 461 ⁵⁾	5 798	.
Obhospodařovaná zemědělská půda	ha	422 246	420 502	423 463	422 538	421 152	419 298
z toho orná		258 465	254 539	253 979	253 168	251 652	252 591
Sklizeň: obilovin	t	624 183	756 164	651 550	687 083	816 943	741 463
brambor	t	91 689	111 025	91 750	74 292	97 025	59 233
Stav hospodářských zvířat k 1. 4.	kusy						
skot		209 993	209 759	212 018	210 476	213 128	219 211
prasata		225 486	173 243	164 953	148 360	145 265	128 686
drůbež		2 921 470	2 854 228	1 784 625	2 734 994	1 964 757	2 345 536

¹⁾ odhad celkového počtu zaměstnaných podle metodiky ESA 2010 (Evropský systém účtů 2010)

²⁾ tříleté klouzavé průměry (např. údaj roku 2013 je vypočten z dat roku 2012, 2013 a 2014)

³⁾ vlivem zpřesnění dat podle Registru osob (ROS) nejsou údaje před rokem 2013 plně srovnatelné

⁴⁾ od roku 2014 včetně zahraničních fyzických osob

⁵⁾ semidefinitivní výsledky

Tab. 3.3 Vybrané ukazatele za Jihočeský kraj – ekonomický vývoj

dokončení

	Měřicí jednotka	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Výroba jatečného skotu	t ž. hm.	25 226	24 997	25 054	24 229	24 584	26 092
Výroba jatečných prasat	t ž. hm.	39 245	32 281	29 715	29 306	24 804	22 124
Výroba jatečné drůbeže	t ž. hm.	41 734	27 280	30 724	25 165	25 779	30 356
Výroba mléka	tis. l	319 395	318 582	317 781	326 175	335 623	339 215
Snáška konzumních vajec	tis. ks	189 476	200 869	191 280	124 382	129 487	119 349
LESNICTVÍ							
Zalesňování	ha	2 836	2 629	2 383	2 255	2 178	2 486
Těžba dřeva	m ³ b. k.	2 364 048	2 245 220	1 965 761	2 071 533	2 074 179	2 303 904
z toho nahodilá živelní		185 937	222 140	203 763	305 208	161 837	752 875
PRŮMYSL⁶⁾							
Průměrný počet podniků		150	151	155	157	151	151
Tržby z prodeje vlastních výrobků a služeb průmyslové povahy	mil. Kč	99 541	111 732	112 773	119 132	135 460	151 728
na 1 zaměstnance	tis. Kč	2 398	2 561	2 545	2 618	2 974	3 205
Průměrný evidenční počet zaměstnanců	fyz. os.	41 509	43 626	44 320	45 506	45 554	47 340
Průměrná hrubá měsíční mzda zaměstnance	Kč	22 947	23 772	24 286	24 425	24 932	25 901
ENERGETIKA (ERÚ)							
Výroba elektřiny brutto	GWh	14 822	14 985	16 510	16 362	16 190	15 498
podíl na ČR	%	17,3	17,1	18,9	18,8	18,8	18,5
Spotřeba elektřiny ⁷⁾	GWh	4 201	4 050	4 186	4 215	3 104	3 043
podíl na ČR	%	5,9	5,7	5,9	6,0	5,5	5,4
Spotřeba elektřiny ⁷⁾ v domácnostech na 1 obyvatele	kWh	1 957	1 834	1 867	1 885	1 840	1 872
STAVEBNICTVÍ							
Průměrný počet podniků ⁸⁾		48	42	43	39	40	41
Základní stavební výroba ⁸⁾	mil. Kč	13 010	10 639	11 041	11 587	10 572	11 353
na 1 zaměstnance	tis. Kč	1 624	1 427	1 469	1 646	1 501	1 637
Průměrný evidenční počet zaměstnanců ⁸⁾	fyz. os.	8 012	7 456	7 514	7 040	7 045	6 937
Průměrná hrubá měsíční mzda zaměstnance ⁸⁾	Kč	29 733	31 136	31 896	30 654	31 183	31 559
Stavební práce dle dodavatelských smluv podle místa stavby ⁹⁾	mil. Kč	17 387	22 538	21 064	19 363	20 861	23 238
z toho pro veřejné zadavatele		8 128	8 201	7 655	6 818	6 065	8 715
VIDANÁ STAVEBNÍ POVOLENÍ							
Orientační hodnota povolených staveb	mil. Kč	22 491	18 283	13 699	12 822	12 689	12 221
z toho: budov (bytových a nebytových)		11 206	11 405	7 766	7 334	7 675	8 470
na ochranu životního prostředí		5 724	2 660	1 063	1 192	759	563
Průměrná hodnota na 1 stavební povolení	tis. Kč	2 870	2 246	1 798	1 933	2 023	2 034
BYTOVÁ VÝSTAVBA							
Zahájené byty		1 793	2 193	1 485	1 481	1 484	1 312
z toho v nových rodinných domech		1 174	1 318	994	929	880	982
Dokončené byty		2 137	2 028	1 983	1 311	1 287	1 246
z toho v nových rodinných domech		1 355	1 199	1 238	1 045	894	874
průměrná hodnota 1 m ² obytné plochy bytu							
v novém rodinném domě	Kč	32 530	31 388	32 776	32 568	32 003	32 270
v novém bytovém domě	Kč	37 620	30 782	30 196	23 829	23 544	23 724
DOPRAVA (Ministerstvo dopravy)							
Osobní automobily včetně dodávkových k 31. 12.		292 639	297 420	306 022	307 594	313 628	329 146
CESTOVNÍ RUCH¹⁰⁾							
Hromadná ubytovací zařízení (HUZ) k 31. 12.		963	982	1 288	1 302	1 208	1 205
Lůžka v hromadných ubytovacích zařízeních		49 912	51 725	62 518	61 761	59 247	58 839
Hosté v hromadných ubytovacích zařízeních	osoby	892 962	915 542	1 107 452	1 138 549	1 176 046	1 341 912
z toho ze zahraničí		287 703	283 521	336 798	349 694	364 891	411 753
Průměrná doba pobytu hostů v HUZ	dny	4,0	3,9	3,8	3,8	3,7	3,7
z toho hostů ze zahraničí		3,1	3,1	3,1	3,2	3,1	3,0

⁶⁾ podniky se 100 a více zaměstnanci se sídlem v kraji

⁷⁾ od roku 2014 spotřeba elektřiny v hodnotě netto, do roku 2013 v hodnotě brutto

⁸⁾ podniky s 50 a více zaměstnanci se sídlem v kraji

⁹⁾ podniky s 20 a více zaměstnanci

¹⁰⁾ na základě výsledků projektu MMR "Zkvalitnění informací o vybraných sektorech cestovního ruchu" došlo k revizi dat o kapacitách a návštěvnosti; údaje před rokem 2012 nejsou srovnatelné

Tab. 3.4 Vybrané ukazatele za Jihočeský kraj – životní prostředí

	Měřicí jednotka	2010	2011	2012	2013	2014	2015
PŮDA (ČÚZK)							
Zemědělská půda k 31. 12.	ha	491 753	491 150	490 527	490 052	489 693	489 367
z toho: orná půda		315 188	313 686	312 285	311 036	310 043	308 550
zahrady a ovocné sady		14 662	14 688	14 705	14 717	14 732	14 741
trvalé travní porosty		161 903	162 776	163 537	164 299	164 919	166 075
Nezemědělská půda k 31. 12.	ha	513 936	514 488	515 109	515 609	516 002	516 431
z toho: lesní pozemky		377 489	377 758	378 005	378 332	378 556	378 852
zastavěné plochy a nádvoří		10 592	10 871	10 958	11 008	11 029	11 040
VODOVODY A KANALIZACE							
Specifické množství vody fakturované domácnostem na 1 obyvatele	litr/den	86,4	85,7	86,6	86,2	84,7	85,4
Čistírný odpadních vod (ČOV)		269	279	291	307	321	327
Podíl obyvatel bydlících v domech napojených na veřejnou kanalizaci	%	86,3	86,2	86,7	85,8	86,0	86,2
z toho na kanalizaci s koncovou ČOV		78,9	79,3	79,7	78,9	79,6	80,2
Podíl čištěných odpadních vod (bez srážkových)	%	94,8	94,3	95,3	94,9	94,4	95,2
Celková kapacita ČOV	m ³ /den	273 016	275 897	273 159	269 375	387 903	385 689
Produkce kalů z ČOV	t sušiny	10 162	8 861	10 022	8 160	9 611	9 364
OVZDUŠÍ (ČHMÚ)							
Měrné emise tuhých znečišťujících látek (REZZO 1–4)	t/km ²	0,40	0,37	0,37	0,36	0,33	.
v tom: stacionární zdroje (REZZO 1–3)		0,35	0,32	0,31	0,31	0,28	.
mobilní zdroje (REZZO 4)		0,06	0,06	0,05	0,05	0,05	.
Měrné emise oxidu siřičitého (REZZO 1–4)	t/km ²	0,90	0,81	0,79	0,77	0,65	.
z toho stacionární zdroje (REZZO 1–3)		0,90	0,81	0,79	0,77	0,65	.
Měrné emise oxidů dusíku (REZZO 1–4)	t/km ²	1,10	1,08	1,04	1,02	0,94	.
v tom: stacionární zdroje (REZZO 1–3)		0,37	0,32	0,32	0,33	0,31	.
mobilní zdroje (REZZO 4)		0,74	0,76	0,71	0,69	0,63	.
Měrné emise oxidu uhelnatého (REZZO 1–4)	t/km ²	4,27	3,80	3,90	3,93	3,40	.
v tom: stacionární zdroje (REZZO 1–3)		3,35	2,95	3,13	3,21	2,74	.
mobilní zdroje (REZZO 4)		0,92	0,85	0,77	0,72	0,66	.
ODPADY							
Produkce podnikového odpadu celkem ¹⁾	t	1 147 541	987 986	1 208 605	1 025 051	1 124 384	.
z toho: zpracovatelský průmysl		191 161	221 211	198 374	199 595	207 663	.
zásobování vodou; činnosti související s odpadními vodami, odpady a sanacemi stavebnictví		459 574	128 406	140 383	95 252	124 953	.
stavebnictví		310 054	464 391	703 703	500 930	447 994	.
Produkce podnikového odpadu na 1 obyvatele	kg	1 799	1 554	1 899	1 611	1 765	.
Produkce komunálního odpadu na 1 obyvatele	kg	342	310	311	315	325	.
Podíl odděleně sbíraných složek komunálního odpadu	%	17,5	18,5	14,4	14,0	13,6	.
Odděleně sbírané složky komunálního odpadu na 1 obyvatele	kg	59,9	57,3	44,8	43,9	44,3	.
VÝDAJE NA OCHRANU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ							
Pořízené investice na ochranu životního prostředí podle místa investice na 1 obyvatele	Kč	2 403	2 330	1 920	2 303	2 757	.
Investice na ochranu životního prostředí podle sídla investora	tis. Kč	683 013	1 193 777	1 016 905	1 151 757	1 386 649	.
z toho: ochrana ovzduší a klimatu	%	27,0	33,5	33,3	69,1	60,8	.
nakládání s odpadními vodami	%	49,2	47,0	41,8	20,7	20,4	.
nakládání s odpady	%	19,6	15,9	17,2	7,7	15,6	.
Neinvestiční náklady na ochranu životního prostředí podle sídla investora	tis. Kč	2 485 582	2 640 583	2 812 303	2 748 041	2 703 219	.
z toho: ochrana ovzduší a klimatu	%	2,6	3,0	2,9	2,3	2,3	.
nakládání s odpadními vodami	%	43,8	43,1	40,3	43,6	43,9	.
nakládání s odpady	%	49,6	49,1	51,8	50,6	49,2	.

¹⁾ podle sídla podniku

Tab. 4.1 Vybrané ukazatele podle okresů Jihočeského kraje v roce 2010 a 2015

	Rok	Kraj celkem	v tom okresy						
			České Bu- dějovice	Český Krumlov	Jindř. Hradec	Písek	Pracha- tice	Strako- nice	Tábor
DEMOGRAFICKÝ VÝVOJ									
Obyvatelstvo k 31. 12.	2010 ¹⁾	635 771	186 415	61 567	92 649	70 388	51 169	70 879	102 704
	2015	637 834	190 844	61 126	91 359	70 741	50 712	70 683	102 369
z toho cizinci (bez azylantů)	2010	15 037	4 726	2 867	1 667	1 065	1 171	2 027	1 514
	2015	16 390	5 391	2 706	1 729	1 728	1 203	1 870	1 763
v tom ve věku (%):									
0–14 let	2010 ¹⁾	14,6	14,7	16,0	14,6	14,2	15,1	14,2	14,2
	2015	15,4	15,8	16,3	14,8	14,7	15,4	15,1	15,0
15–64 let	2010 ¹⁾	69,8	70,1	71,2	69,8	68,5	70,7	69,6	69,0
	2015	66,1	66,4	67,3	66,0	65,1	67,0	66,0	65,4
65 a více let	2010 ¹⁾	15,6	15,3	12,8	15,6	17,3	14,2	16,2	16,8
	2015	18,5	17,8	16,3	19,3	20,2	17,5	18,9	19,6
Průměrný věk k 31. 12.	2010 ¹⁾	40,9	40,7	39,2	41,0	41,9	40,2	41,2	41,6
	2015	42,1	41,6	40,8	42,5	43,0	41,6	42,4	42,7
Index stáří ²⁾	2010 ¹⁾	106,2	104,2	79,9	106,7	121,6	94,0	113,6	118,1
	2015	120,4	112,3	99,9	130,2	136,8	113,6	124,7	130,7
Index ekonomického zatížení ³⁾	2010 ¹⁾	43,3	42,8	40,4	43,2	45,9	41,5	43,7	44,8
	2015	51,2	50,6	48,5	51,6	53,6	49,1	51,5	52,8
Přírůstek/úbytek na 1 000 obyvatel:	2010	1,7	6,0	1,2	-0,9	1,2	-1,6	-1,4	0,5
	2015	0,8	5,2	0,3	-4,6	1,5	-1,7	0,4	-0,9
přirozenou měnou	2010	0,8	2,1	2,2	-0,2	-1,0	1,4	-0,2	0,2
	2015	-0,5	1,1	1,3	-2,0	-1,6	-0,1	-1,5	-2,0
stěhováním	2010	0,9	3,9	-1,1	-0,8	2,2	-2,9	-1,2	0,3
	2015	1,4	4,1	-1,0	-2,6	3,1	-1,6	2,0	1,0
Naděje dožití při narození (v období 2011–2015)									
muži		.	76,0	74,8	75,5	75,7	74,8	74,7	75,4
ženy		.	81,4	80,1	81,3	81,9	80,1	80,7	81,4
SOCIÁLNÍ VÝVOJ									
Neumístění uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce celkem k 31. 12.	2010	29 545	6 692	4 042	4 179	3 169	2 122	3 954	5 387
	2015	22 576	5 580	3 140	3 070	2 161	1 652	2 776	4 197
z toho (%):									
ženy	2010	47,8	48,8	45,3	50,3	48,8	42,0	45,0	50,0
	2015	49,9	51,4	51,7	49,2	50,0	41,5	48,8	51,2
absolventi škol a mladiství	2010	7,1	8,8	5,9	7,7	6,6	7,2	5,0	7,0
	2015	4,9	6,0	3,9	4,8	4,9	5,2	4,2	4,7
osoby se zdravotním postižením	2010	14,0	14,1	11,4	12,1	12,8	17,4	16,9	14,8
	2015	15,1	14,7	14,7	13,6	11,8	14,8	20,7	14,9
s nárokem na podporu v nezaměstnanosti	2010	40,1	39,6	39,7	43,3	45,5	46,9	38,2	33,8
	2015	32,5	32,3	28,9	37,1	39,3	39,8	31,0	26,9
dosazitelní	2010	96,6	95,1	97,5	95,5	95,5	94,7	98,8	98,6
	2015	94,6	91,5	97,2	92,8	91,2	90,9	98,2	99,1
ve věku 55 a více let	2010	15,6	15,5	14,1	14,8	16,4	18,3	16,0	15,3
	2015	20,3	18,3	20,6	22,0	20,6	20,0	22,0	20,2
evidovaní 12 a více měsíců	2010	23,3	18,3	25,3	20,8	19,8	15,9	29,7	30,4
	2015	29,4	22,5	38,1	24,2	20,5	22,0	35,5	39,1

¹⁾ stav k 1. 1. 2011

²⁾ počet osob ve věku 65 a více let na 100 osob ve věku 0–14 let

³⁾ počet osob ve věku 0–14 let a 65 a více let na 100 osob ve věku 15–64 let

Tab. 4.1 Vybrané ukazatele podle okresů Jihočeského kraje v roce 2010 a 2015

pokračování

	Rok	Kraj celkem	v tom okresy						
			České Bu- dějovice	Český Krumlov	Jindř. Hradec	Písek	Pracha- tice	Strako- nice	Tábor
Podíl nezaměstnaných osob k 31. 12. (%) ⁴⁾	2010	6,39	4,82	8,95	6,11	6,23	5,52	7,93	7,45
	2015	5,07	4,04	7,40	4,71	4,29	4,41	5,84	6,20
v tom: muži	2010	6,59	4,91	9,55	5,98	6,30	6,33	8,57	7,34
	2015	5,03	3,98	6,96	4,73	4,21	5,10	5,86	5,98
ženy	2010	6,18	4,73	8,32	6,23	6,16	4,67	7,27	7,56
	2015	5,10	4,10	7,87	4,70	4,36	3,68	5,82	6,43
Podíl dlouhodobě nezaměstnaných osob k 31. 12. (%) ⁵⁾	2010	1,5	0,9	2,3	1,3	1,3	0,9	2,4	2,3
	2015	1,6	1,0	2,9	1,2	1,0	1,1	2,1	2,5
Lékaři na 1 000 obyvatel	2010	4,0	5,3	3,2	3,4	3,5	3,0	3,4	4,0
	2014	4,3	5,7	3,3	3,8	3,7	3,0	3,5	4,1
Průměrné procento dočasné pracovní neschopnosti	2010	4,210	3,998	4,148	3,815	3,877	6,082	4,729	4,191
	2015	4,773	4,442	4,977	4,189	4,857	6,208	5,378	4,929
Podíl příjemců předčasného starobního důchodu na počtu příjemců starobního důchodu (%) ⁶⁾	2010	19,3	16,3	25,9	24,1	20,8	12,8	17,9	19,4
	2015	25,9	21,6	32,7	31,7	28,3	19,1	25,1	26,5
v tom: muži	2010	21,7	17,9	28,2	26,2	23,6	14,5	20,3	23,0
	2015	29,1	23,8	35,4	34,7	32,0	22,0	28,5	31,5
ženy	2010	18,0	15,4	24,6	22,9	19,2	11,8	16,4	17,4
	2015	23,9	20,2	30,9	29,8	26,0	17,2	22,9	23,5
Zjištěné trestné činy na 1 000 obyvatel	2010	24,0	32,9	21,2	16,7	21,8	22,1	24,6	17,9
	2015	19,8	26,3	22,5	15,0	18,7	17,5	17,7	13,5
z toho násilné a mravnostní	2010	2,2	2,5	2,4	1,6	2,7	2,1	3,2	1,3
	2015	2,1	2,1	2,7	2,0	2,3	2,3	2,0	1,5
Dopravní nehody na 1 000 obyvatel	2010	4,5	5,4	4,9	5,1	4,1	3,6	3,7	3,6
	2015	6,1	6,3	7,8	5,1	5,1	7,2	6,0	6,0
EKONOMICKÝ VÝVOJ									
Soukromí podnikatelé (živnostníci) celkem na 1 000 obyvatel k 31. 12.	2010	176,5	182,9	176,1	158,2	174,9	181,7	159,8	191,7
	2015	175,6	185,7	176,2	165,3	175,8	177,5	160,3	175,1
z toho:									
se zjištěnou ekonomickou aktivitou	2010	89,0	92,3	87,2	84,0	90,9	93,5	82,1	90,1
	2015	84,6	87,9	82,4	81,3	86,5	82,7	79,6	86,1
subjekty vzniklé v roce	2010	7,1	6,8	7,7	7,1	6,7	6,9	6,2	8,0
	2015	5,0	5,0	4,9	4,9	4,3	5,4	4,9	5,4
Stavební práce dle dodavatel. smluv podle místa stavby ⁷⁾ na 1 obyv. (tis. Kč)	2010	27,3	31,7	19,0	18,3	14,0	21,5	34,2	39,5
	2015	36,5	66,1	15,5	15,8	13,5	12,7	48,4	31,8
Počet bytů na 1 000 obyvatel:									
zahájených	2010	2,8	3,8	2,3	3,8	1,7	2,4	2,1	1,9
	2015	2,1	2,8	2,9	1,2	1,2	2,2	1,3	1,9
dokončených	2010	3,4	5,2	3,0	2,8	2,2	2,6	2,4	2,4
	2015	2,0	2,9	1,5	2,0	0,9	1,9	1,2	1,7

⁴⁾ podíl počtu dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15–64 let na počtu obyvatel ve věku 15–64 let

⁵⁾ podíl dlouhodobě nezaměstnaných (12 měsíců a déle) na počtu obyvatel ve věku 15–64 let

⁶⁾ data za prosinec; starobní důchod vč. souběhu s vdovským nebo vdoveckým; předčasným důchodem se rozumí přiznání kráceného starobního důchodu podle § 30 a § 31 zákona č. 155/1995 Sb.

⁷⁾ podniky s 20 a více zaměstnanci

Tab. 4.1 Vybrané ukazatele podle okresů Jihočeského kraje v roce 2010 a 2015

dokončení

	Rok	Kraj celkem	v tom okresy						
			České Bu- dějovice	Český Krumlov	Jindř. Hradec	Písek	Pracha- tice	Strako- nice	Tábor
Hromadná ubytovací zařízení:									
lůžka	2012	62 518	10 105	13 622	13 156	6 481	8 369	3 857	6 928
	2015	58 839	8 887	13 335	12 570	5 967	7 212	3 698	7 170
lůžka na 1 000 obyvatel	2012	98,2	53,8	222,2	142,6	91,9	163,9	54,6	67,5
	2015	92,3	46,7	218,4	137,4	84,5	142,1	52,3	70,1
hosté (tis. osob)	2012	1 107,5	208,5	375,8	183,5	75,9 ⁹⁾	125,7	43,1	95,0
	2015	1 341,9	⁹⁾ 260,1	487,5	220,3	⁹⁾ 78,2	⁹⁾ 127,2	⁹⁾ 49,7	118,9
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ									
Podíl na celkové výměře k 31. 12. (%):									
orná půda	2010	31,3	38,3	12,6	32,0	42,0	13,3	44,7	43,9
	2015	30,7	37,4	11,5	31,4	41,6	12,8	44,0	43,6
zastavěné plochy a nádvoří	2010	1,1	1,4	0,5	0,9	1,4	0,6	1,4	1,4
	2015	1,1	1,6	0,5	1,0	1,4	0,6	1,4	1,4
Měrné emise (t/km ²) (REZZO 1–3):									
tuhých znečišťujících látek ⁸⁾	2010	0,22	0,31	0,14	0,15	0,22	0,15	0,27	0,37
	2014	0,17	0,22	0,12	0,13	0,16	0,11	0,22	0,27
oxidu siřičitého	2010	0,90	1,58	0,30	0,20	0,92	0,16	1,50	2,11
	2014	0,65	1,31	0,19	0,17	0,50	0,14	1,14	1,36
oxidů dusíku	2010	0,37	0,66	0,13	0,16	0,28	0,08	0,46	0,89
	2014	0,31	0,58	0,25	0,17	0,20	0,09	0,37	0,51
oxidu uhelnatého	2010	3,35	3,81	2,27	2,96	3,76	2,52	4,03	4,67
	2014	2,74	3,28	1,99	2,50	2,82	2,04	3,24	3,59

⁸⁾ nezahrnují emise TZL, NH₃ a VOC ze stavebních činností, chovů hosp. zvířat, aplikace min. hnojiv a nesledovaných zdrojů použití rozpouštědel

⁹⁾ hodnota s nižší, omezenou spolehlivostí